

Tam. D. 2301

Thanasawmy Pamanchary.

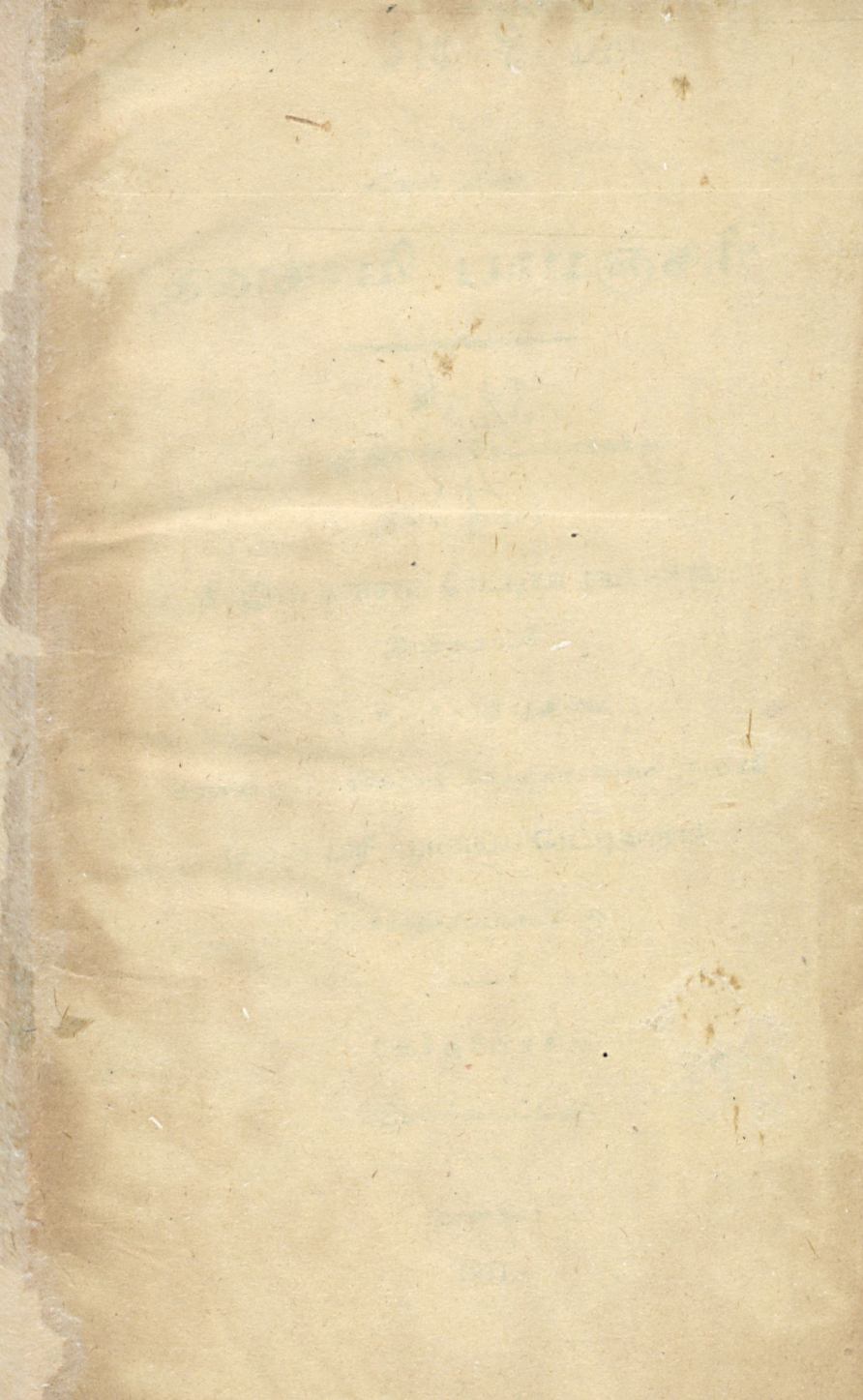
PUBLISHED BY

P. A. GNANIAH CHETTY.

C406

தனசாமி பாமஞ்சரி. [Dhanasāmi Pāmañjari. A collection of the stanzas and songs composed by the late Dhanasāmi Ceṭṭi of Mysore.] Edited by P. A. Jñānayya Ceṭṭi. pp. 4, 115, 3 and 1 plate. Published by the editor : Bangalore. 1911. [10th November 1911.] 8°. 1st edition. **Free.**

Tamil

44-P-312

34, H,

4:

2 FEB 1914

LIBRARY

கடவுள் துணை.

தனசாமி பாமஞ்சரி.

இவை

ம-ந-ந-ஸ்ரீ இராயல செட்டியாரவர்கள்

இளைய குமாரர்

தி. இரா. தனசாமி செட்டியா ரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

ம - ந - ந - ஸ்ரீ புதுவை

சஞ்சீவி ஆரோக்கியசாமி செட்டியாரவர்கள் குமாரர்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ ஞானய்ய செட்டியாரால்

பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டன.

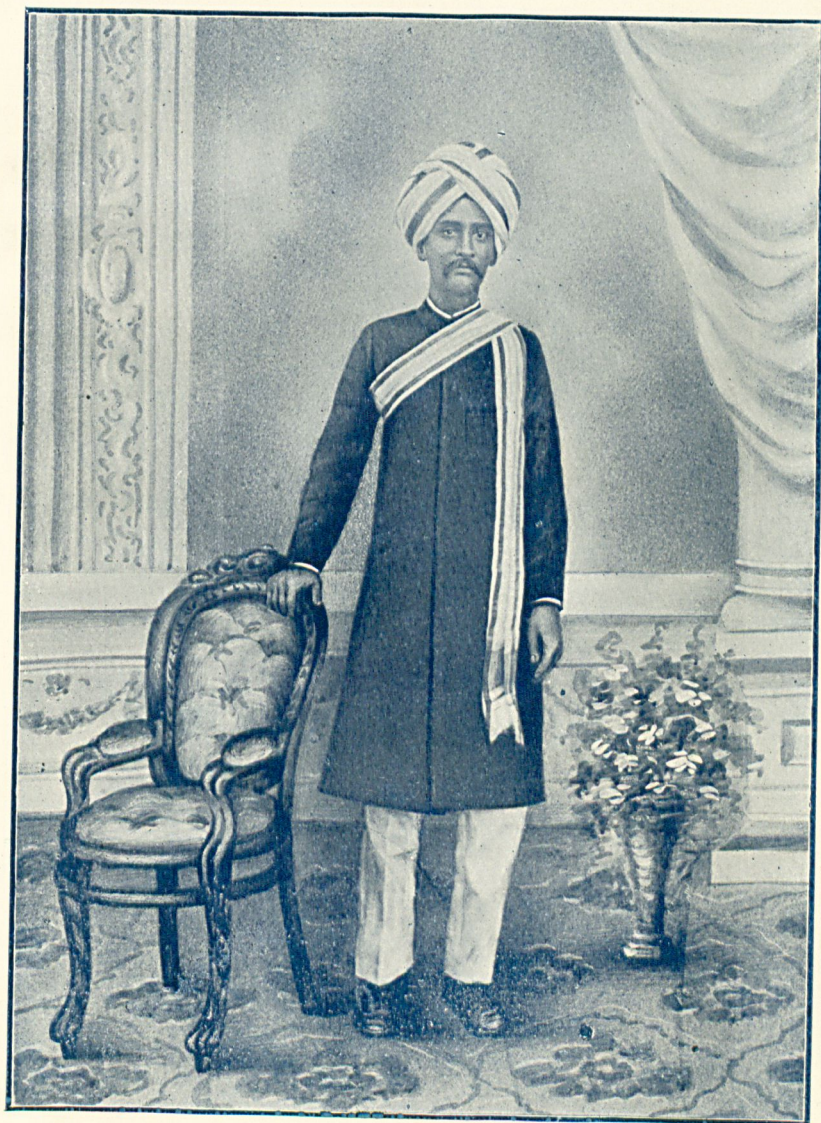
மேர்துரிபிரசில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

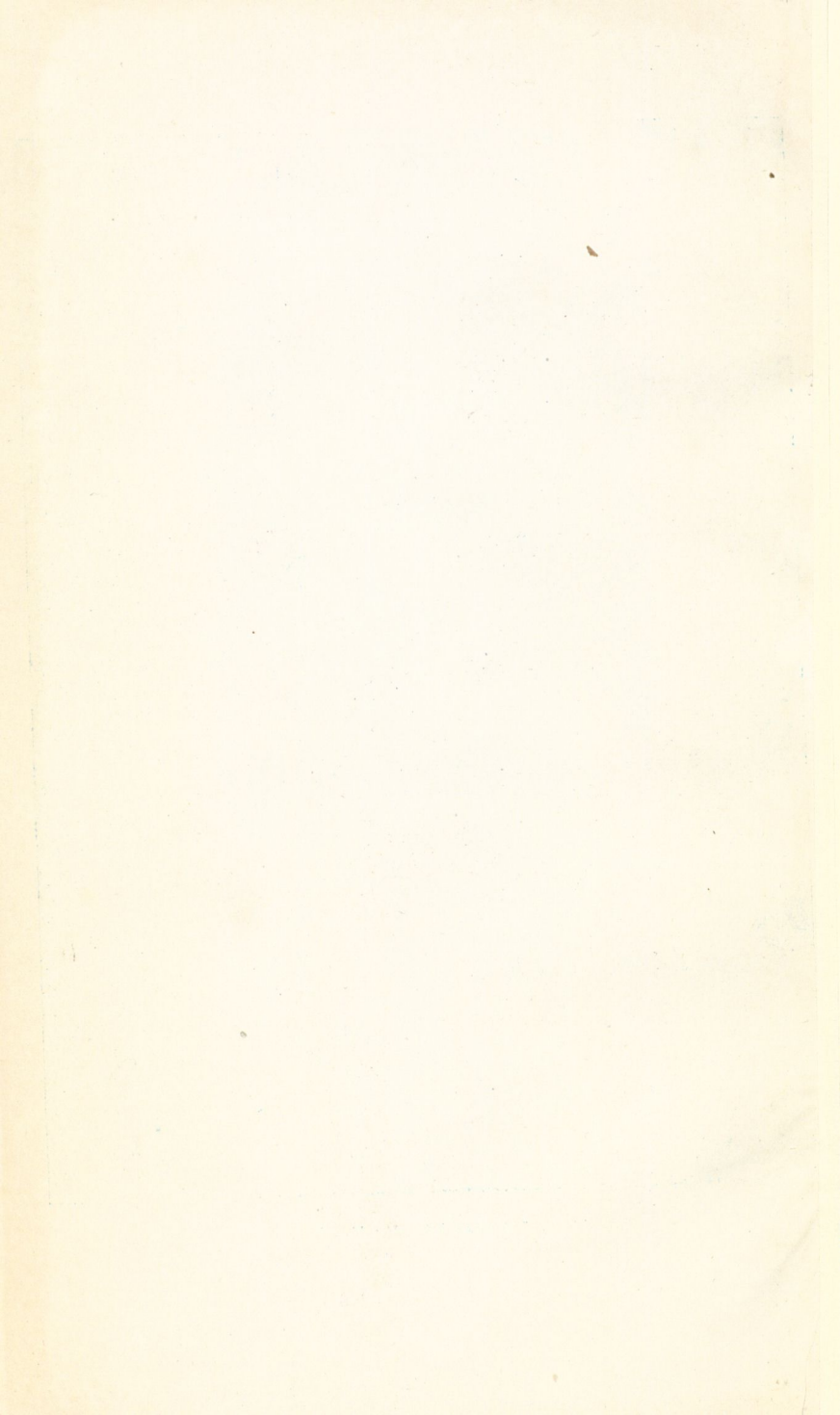
சென்னை:

1911.

16459931

T. R. A. THANASAMI CHETTY.

மு க வு னை ர.

இந்நூலின் ஆக்கியோனாகிய காலஞ்சென்ற தி. இரா. தனசாய் செட்டியாரவர்கள் தம் சகோதரர் கனம் பொருட்சிய இராஜதர்ம ப்ரவீண தி. இரா. ஆ. தம்பு செட்டியார் **C. I. E.** அவர்க ளைப்போல் அவ்வளவு கீர்த்தி பெற்றவரல்லவெனினும் யாவராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டுப் பெரியோர் சமுதாயத்தாரா யிருந்தனர். இவர் தமது கல்வித்திறமைக் கியன்றமட்டும் நல்ல பதவியில் வீற் றிருந்து இன்னும் மேன்மையான உத்தியோக உபர்வடைவதற்குத் தமது தேக அசவுக்கியத்தின் நிமித்தம் தமக்குப் பல சமயத்தில் உத்தியோக உயர்வுக்கு ஆஸ்பதங்கள் நேரிட்டும் அப்பதவிகளை வே ண்டாமென்று தவிர்த்துத் தம் தேக சக்திக்கியன்றமட்டும் செய்யக் கூடிய வேலையாகிய மைசூர் சமஸ்தானத்தின் ஐகோர்ட் அசிஸ்ட ண்ட் ரிஜிஸ்ட்ராராகவேயிருந்து அவ்வரசாட்சியில் உபகாரச் சம்ப ளமடைந்து சிலகாலம் ஜீவவந்தராயிருந்து தெய்வத் திருப்பாத நிழலடைந்தவராயினர்.

இவர் சென்னையில் உத்தியோகமாயிருந்த காலத்தும், பெங்க ளூரில் வந்த பின்னரும் தமிழருமை நன்குணர்ந்த தக்கோனாத லால் எஞ்ஞான்றும் வித்வக்கூட்டப் பிரியராயும், கல்விமான்களு க்கோர் திலதமாயும் தோன்றினர்.

இவர் சிதாவந்தொட்டுத் தமிழ்ப்பாஷையை இனிதாய்ப் பயி ன்றுவந்ததல்லாமற் சங்கீத சாராம்ஸம் சிறிதறிந்தவராதலாலும் சங்கீத கிரமத்துடன் பாடிட வல்லவரா யிருந்தமையாலும் சங்கீத த்தில் நாட்டங்கொண்டு நளினவோசை தொனியுடன் பாடிவந்த தைக் கேட்போ ரெவரும் களிப்புற்றிவரை மிக மெச்சிக் கௌரவப் படுத்திவரப் பாத்திரராயிருந்தார்.

இவர் தமிழ்க் கல்வியிலும், சங்கீதத்திலும் கொண்டிருந்த ஆசையோ பெரிது பெரிது. ஆனதுகொண்டு பற்பல கிரந்தங்களை எப்பொழுதும் படித்து வருவார். பிரபலவித்வத்துவ மடைந்தவரல்

லவரயினும் பற்பல சமயத்தில் தெய்வத் துதிபாசவும், பெரியோர் களின் புகழ்ச்சியாகவும், குடும்ப சபாசபங்களைச் சார்ந்தனவாகவும் இயற்றியுள்ள பாடல்கள் சொல்நயம், பொருள்நயம், கற்பனாலங்காரம் முதலிய சர்வ லட்சணங்களும் பொருந்தி யிருக்கின்றனவையாலும், அவைமாத்திரமேயன்றி யாவரும் சுலபமாக யறிந்துகொள்ளத்தக்க செய்யுள்களாயிருப்பதாலும் அப்பாக்கள் பிறர்க்கும் பிரயோஜனப்படுமெனும் கருத்துடனே என்மாதலான இக்கண்யமுள்ள வித்வ சிரோமணியவர்கள் எனக்குப் புரிந்த பல நன்மைக்கும் இவர் என்னில் வைத்திருந்த பொறுப்பிற்கும் அளவிடற்கரிய அன்பிற்கும் நான் செய்யவேண்டிய பிரதி நன்றி இவரின் இந்த அருமைபான பாடல்களையே அச்சிற்பதித்து சாசனம்போல இவர் பெயர் என்றும் மாறாது விளங்கவைப்பதே தகுதியெனக் கருதி ஷே பாடல்கள் எனக்குக் கிடைத்தமட்டிலும் சேகரித்து இப்புத்தகரூபமாய் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினேன். இந்த என் துணியை வித்வப் பிரபுட்கர்கள் எனக்காகவல்ல, ஷே கிரந்தகர்த்தாவான அவருக்காக இந்நூலை அன்போ டேற்றுக்கொள்வார்களென்று பணிவுடன் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இது நிற்க; என் கோரிக்கைக்கிசைந்து இந்நூலிற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் தபைகூர்ந்து பாடித்தந்த பரிசிரமத்திற்காக என் மாதலரின் நண்பரும் நல்லவல்ல கவிச்சரமுகிய ம-மா-ஈ-ஸ்ரீ பெ.லோ. கஜராஜ முதலியாரவர்கட்கு நான் அத்தியந்த கிரதக்குதை யுள்ள வனையிருக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

பெங்களூர் தண்டு,
1911-ஸ்ரீ செப்டெம்பர் மீ }
பு. ஜ. ஞானய்ய சேட்டி.

பு. ஜ. ஞானய்ய சேட்டி.

பெங்களுர் கண்டோன்மென்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீமான். பெ. லோ. கஜராஜமுதலியாரவர்கள் இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

சீர்மலி பல்புகழ் செந்இய குறுமுனி
திருக்கர மாருஞ் சீரிய கமண்டலம்
தன்னக நின்னுஞ் சார்ந்த காவிரி
மாநதி பாயும் மாண்பு தன்னால்
நீர்வள மென்று நீங்கா வயலகம்
தம்மிற் பூத்த செவ்விய சாலியின்
பொலிவு கண்டோர் பொன்மையாய் விளங்கலான்
தமனிய நாடு தரையி லீதெனச்
செப்ப நின்ற சீரார் திரிசிர
புரமே தோன்றிப் புண்ணிய மார்ந்தே
மதிக்குந் தேசாயிப் பட்டமு மன்னும்
மற்றும் பற்பல வளனு முற்ற
இராயலு சேட்டி செய்தவந் தன்னால்
இசைந்த மைந்த ரில்இயலார் தம்பு
வேளின் பின்னோ னென்றே வியப்பாய்
இயாவரு மியம்பிட நின்ற இனியன்
இணக்க மாதிரி யேற்றபல் குணமும்
இருக்கைபாப் பெற்றோன் இயேசு நாதன்
தாமரை புரையும் தாளினை யென்றும்
தன்னகம் கொண்டு சார் கத்தோலிக்
மார்க்க மதனை மண்டலந் தன்னில்
மன்னிய நிலையன் மாண்பார் மைதூர்
ஆட்சிதன்னில் அசில்லான்ட் ரிஜஸ்தீரார்
என்னும் வேலையி லமர்ந்தே யிசைவாய்ச்
செய்து முடித்த திறமார் சேம்மல்

ஆங்கிலம் ராவண மாத் மொழியொடு
 அரிய செந்தமிழு மாய்ந்த அறிஞன்
 தனசாமி யென்னுந் தகுபெய ருடையான்
 பற்பல அமையம் பத்தியாய்ப் பகர்ந்த
 பாவினமெல்லாம் பாரக மதனில்
 சிதற வணமும் திறங்காட்டிடவும்
 அன்னோன் தனக்கிங் காற்றிய நன்றி
 மறவா நெறிக்கோர் மாண்புறு குறியாத்
 தொடுத்த அவற்றோடு சொல்லரும் புலவர்
 பற்பல போது பகர்ந்தன சேர்த்தும்
 அவன்றன் மருகன் அன்பிற் சிறந்தோன்
 ஞானய்ய னென்னு நண்ணிய நாமன்
 யாவரு மோது யின்புற் றிடவே
 அச்சிற் பதித்துத் தந்த இவ்
 அன்பிற் கென்னோ கைம்மா றரிதே.

கடவுள் துணை.

இராஜதர்மப்பிரவீண

தி. இரா. ஆ. தம்புசேட்டியார் C. I. E. அவர்களின்

இனைய சகோதரர்

ம-ம-ம-ஸ் தி. இரா. தனசாமி சேட்டியாரவர்கள்

இயற்றிய பாடல்கள்.

கடவுளின் திரு அவதாரக் கீர்த்தனைகள்.

எண்கீர்க் கழிநேடி லாசிரிய விருத்தம்.

மார்஑ழிமாதத்திருபத் தைந்தாந்தேதி

மன்னுகதிர்வாரமதில் வளர்மாடாடு

சேர்குழலில் நடுச்சாம நேரந்தன்னில்.

திருமரியின் வயிற்றிடை நற்றினகரன்போல்

பார்சுமந்தவிருணைங்க அறங்களோங்கப்

பழிபுரியுங்குணுங்கினங்கள் பதறியேங்கச்

சீர்சுகமும் நற்கதியும் நமக்களிக்கத்

திருச்சுதன்வந் துதித்தனனிச் செகத்தின்மீதே.

கீர்த்தனம்.

இராகம்-சஹானை.

ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தேவனிவ்வுலகிற் திருமரியி னிடமனுவாய்

மேவிவந்தனனிம் மேதினியோர் கதிபெறவே.

அதுபல்லவி.

தேவுலகொடு முவுலகமுந்

திறமுடனோர் சிறுவிரல்கொண்

டரசுபுரி யொருபரம—

(தேவ)

சரணங்கள்.

1. கானகத்திடையர் கண்டுபதந் தெண்டனிட
நனப்பேய்கள் வெருண்டுநர கண்டிவிட
தானமுமுயர் மானமும் வளர்
தவமுனிவளன் மிகக்களியுற
நவமிலகிய மறையொளிபெற—
(தேவ)
2. வேதவேதியர்கள் விற்பனர்சற்சனர்க்கிழ
நாதகீதமோடற் புதமெனப்பற்பலர்புகழ
காதலாய்சையா நீதமொடுமுன்னங்
கழறிய காட்சியுந்தேற
எழுதிய மாட்சியும்விற—
(தேவ)
3. முவரசர்களித் தேவன்மகிமைத்தெரிய
மேவுதூபம்பொன் மீறையொடர்ச்சனைபுரிய
பூவிற்பற்றும்பூர்வ பாவமொழிந்திட
புகழறமிக வளர்ந்தோங்கிட
இகழ்வுறுபிணி வினைநீங்கிட—
(தேவ)

எண்கீர்க் கழநேடி லாசிரிய விருத்தம்.

ஆதியிலேவை யருந்தியகனியா லடர்ந்தமாபழிவினேதீர
வேதநற்சருகி மொழிநிறைவேற விரிகடல்குழுமப்புவன
மீதினில்பெத்தே மென்னுமாநகரில் மிருகமதடை சிறுகுடிலில்
பாதிராவினில் வந்துதித்த இவ்வெளிய பாலனின்சீர்த்திமாபெரிதே.

கீர்த்தனம்.

இராகம்-கல்யாணி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏழைச்சிறுபிள்ளையா யிந்தக்குடிலில்பிறந்
திருந்தாலுமுன் மகிமை பெரிதையா.

அறுபல்லவி.

ஆழிசூழ்புவனமும் அதிலமைந்த பொருளும்
அகண்டவான்மண்டலங்க ளனைத்துமோர்நொடியினில்

தாழ்விலாமலனித்துத் தாங்கிச் செங்கோற்செலுத்தும்
தனியரசேயெய்மீது தயைகொண்டிப்படியினில்— (ஏழை)

சாணங்கள்.

1. ஈனநராக்குத்தொண்டு நாமோபுரிவதென்று
இறுமாப்புடன்போர்புரிதுட்ட
வானவரைச்சபித்து நரகிலெந்நாளும் பேயாய்
வருந்தச்செய்தாய் நெறிகெட்ட
மானவர்தங்களை நீரால்மடித்தாய்காம
வழிபட்டோர்நாட்டிற்றீ மண்டியெரியச்செய்தாய்
தேனும்பாலும்பொழி தேசத்தில் யூதரைச்
சேர்ப்பிக்கப் பாரோனின் தியகர்வத்தைக் கொய்தாய்—(ஏ)

2. சஞ்சோன்றனக்குத்தந்த தலைமயிரவலியினாற்
சத்துரர் தமைக்கொன்றாய் சர்வ
மிஞ்சிய அரக்கனைத் தாவிதன் கவண்கல்லால்
வெருண்டுமுறியச்செய்தாய் சர்வ
பஞ்சபூதாதிகள் சோகவன்செய்போர்க்காய்
படிந்துவிற்கவைத்தாய் பொரூதுசாயாமற்கொடும்
வெஞ்சுடர்த்தீயினி விட்டமுப்பாலரை
மீட்டிரட்சித்ததிம் மேதினியறிந்திடும்— (ஏழை)

3. உனதுமகத்துவத்தை யுரைக்கரிதரிதையா
உயர்ந்தோரைத் தாழ்த்துவாய் நீயே
வனமழியுமிடியால் மெலிந்தோர்க்குச்சுகசெல்வ
வாழ்வையளித்திடுவாய் நீயே
மனமுவந்து நல்லோர்க்கு வரன்கதியளிப்பாய் நீ
வஞ்சப்பாவின்தம்மை நரகில்வீழ்த்திடுவாய் நீ
தனசாமிமீதென்றுந் தயையா யிருப்போனீயே
சுகலவுயிரைச்சாக்குந் தாயுந்தந்தையும் நீயே— (ஏழை)

கீர்த்தனம்.

(அங்கனாரோ காந்துடு) என்னும் ஜாவளி மேட்டு.

இராகம்-இரத்தஸ்ரதான்-காப்பி-ஏசுதாளம்.

பல்லவி.

மானிடனாகத் தேவன்—வந்துதித்தாரே— (மானிட)

அதுபல்லவி.

மாநிலமோக்ஷமாய் மாறினதேதோ— (மானிட)

சரணங்கள்.

1. ஆயர்கள் பால்தயிர் கொண்டுசந்திக்க
அணியணியாய்வான தூதர்வந்திக்க
பாயுங்கிரணவொளி பானுபிரமிக்க
பாலகன் மேனிமிகவுஞ் சொலிக்க— (மானிட)
2. கான மயிலினங்கள் நாடகபாட
கருங்குயி லோசையாய் கானங்சன்பாட
ஈன அலகை வெட்கி இருள்நரசோட
எங்கும்நரர்கள் மகிழ்ச்சிகொண்டாட (மானிட)
3. மன்ன நெரோதே மனமதுகலங்க
வானமதிலோருடு புதிதா யிலங்க
கன்னியால் வந்திடும் சாபம்விலங்க
காட்சிகண்டோர் மனமுந்துலங்க— (மானிட)
4. மூவரசர்கள்வந்து அடிபணிந் தேற்ற
முன்றுகாணிக்கைகள் வைத்தே மலர்களைச்சாற்ற
மேவுந்தரிசிகள்சொல் மொழி நிறைவேற்ற
விரிகவியால் தனசாமியும் போற்ற— (மானிட)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏனிந்தவேஷம் எடுத்தீர் ஜகநாதா நீர்

அதுபல்லவி.

வானராச்சியம்விட்டு வறுமையைக் கைதொட்டு (ஏனி)

சரணங்கள்.

1. வெயில்பனிகுளிர்நாட மேனி வருந்திவாட
பயிலும் ஆயர்கள்நாட-பசுங்குயில் கீதம்பாட (வனி)
2. ரத்நகஜிதமான-சித்ரமஞ்சம் அரிதோ
செத்தைபுல்லணையுமக் கித்தரையிற் பெரிதோ (வனி)
3. மாடக்கூடங்களை-வகிக்கச் சத்தியில்லையோ
தேடுந்திரவியங்கள்-சேர்ப்பதமங்குத் தொல்லையோ (வனி)
4. இளமையின் தூக்கமோ-இனியபா லேச்சமோ
வளர்செவ்வம் நீக்கமோ வறுமையின் நோச்சமோ (வனி)
5. நன்னெறியைக்காட்டவோ-ஞான அமுதாட்டவோ
தின்மை சுழந்தோட்டவோ-தீநரகைப் பூட்டவோ (வனி)
6. அண்டாண்டங்கள் அமைத்த-ஆதி யனாதிமூலா
தொண்டன் தனசாமிசொல் துதிசுவிக் சனுக்லா (வனி)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-பியாகு-தாளம்-மத்திமாலதி.

பல்லவி.

கர்த்தன் மனுவாகினார்-நாம்-கண்டுபணிவோம் வாரீர்

அனுபல்லவி

முத்தொழில் புரிந்திடும் மூலாதிமூலனொரு
வெற்றி செங்கோலோச்ச மேலாதிமேலன்திருக் (கர்த்)

சரணங்கள்.

1. வெல்லைமலை யோரத்தில் வெண்பனி யீரத்தில் (கர்த்)
நல்ல ஆதிவாரத்தில் நள்ளினடு நேரத்தில்
2. தாயகனிமரியுஞ் குசையு மன்னாட
ஆயர்கள்வந்துபணிந் தானந்தங்கொண்டாட (கர்த்)
3. பத்துரைகல்லில் பதிந்து உரைத்திட்டோன்
பக்தர்வழிநடக்கப் பரவையைப் பிரித்திட்டோன் (கர்த்)

4. முன்னுளில் தீயோரை முனிந்து சிட்சைதந்தோன்
இந்நாள் பாவிகள்மீ திரங்கிரகிச்ச வந்தோன் (கர்த்)
5. துன்பஞ்செய் யலகையைத் துரத்தி நம்மைமீட்க
அன்பன் தனசாமிசொல் லருங்கவியைக்கேட்க (கர்த்)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-ரகுவீரா ரணதீரா மெட்டு.

பல்லவி.

மரிபாலா குருசிலா வாவா வா மனுவேலா

அதுபல்லவி.

அருள் ஞானாகர விலாசா

அனுசூலா ஆதிமூலா

(மரி)

சரணங்கள்.

1. அருள்வரஞ் சொரிந்திடுவானே
அமரர் அருந்துஞ் செந்தேனே (மரி)
தெருள்கிரண ஞானபானே
ஜெகமாதியை யாள்வோனே (மரி)
2. ஆதிசத்திய வேததேசிகா
அன்பர் மனத்துறை நேசகா
வேதியர் நிதந்தொழும் பூஜகா
வேதாந்த ஞான வாசகா (மரி)
3. இனியபக்தர் சுகபோஷண
இங்கித லங்க்ருத பூஷண
தனிமதுர நய பாஷண
தனசாமிதுதி விசேஷண (மரி)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-கேதாரகௌளம்.

தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

தேவ பாலகா உன் வழுவின்-சீருரைக்க என்னுலாமோ.

அனுபல்லவி.

தாவுமன்பர் இதயமலரில்-தங்கிய உல்லாசநேசனே — (தேவ)

சரணங்கள்.

1. கோடிசந்தரர் கூடினுமுன்
குளிர்வதனத்தின் ஒளிதருமோ
கோவைக்கனியு முன்னிதழுங்
கொண்டுநடு சொலவருமோ
பாடிக்களிக்கும் பசங்குயில்மொழி
பன்னுமுன் வாய்ச்சொலை நிகருமோ
படிந்த அன்னநடையுன் நடையாய்
புரிந்துரைத்திடில் பொருந்துந்தரமோ— (தேவ)
2. பாற்றுநிறையும் விலையுமில்லா
வளம்பெறுநவமணி நிதியே
மருள்களங்கமுந் தேய்வுமில்லா
வான்சுடரொளி தருமதியே
சாற்றுமமரர் தொழும்பதியே
சாஸ்த்ரஞானக் கலைமதியே
சகலஉயிரும் அளித்துக்காத்து
தனியரசாள் அகிபதியே— (தேவ)
3. அபயமென்றுன் உபயசரணை
அடைந்தவர்க் கடைக்கலமே
அலகைவஞ்சப் போரினில்
ஜெயமடையச்செய் படைக்கலமே
தபசினர்க்கு மனநிலைமையைத்
தரித்திடச்செய் உபபலமே
தாசன்தனசாமி கவிகள்
சாற்றக் கிருபைசெய் நலமே— (தேவ)

கீர்த்தனம்.

(ஏந்துநாக கோன்னுவ) என்னும் மேட்டு.

இராகம்-அடாண.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்ததேது இப்போது இந்தரையில் மனுவதாக.

அனுபல்லவி.

தந்தை பரமன் திருமொழிப்படி
சிந்தையுவந்து சிறுகுகையிடை

முடுகு

மந்தைகள் சேருங் கொட்டிவில்
கந்தையணிந்து கங்குல்நடுவில்
சந்தரமாமரி போற்றிட ஆ
நந்தமுடன் ஆயர்கள் தோற்றிட— (வந்த)

சரணம்.

நீதி பரமன் கோபமதனை
நீக்கி நாரைக் காக்கவோ
ஆதமேவைச் செப்பழியின்
அகந்தை முற்றும் நீக்கவோ

முடுகு.

பூதலமீதுன் மறைவழி
புகட்டி யிருளைப் போக்கிடவோ
தீதலசையை மடியவாட்டி
தீநாகினில் சேர்த்திடவோ
பாதக அஞ்ஞானர் பதிதர்
பகர் மொழி பஞ்சாக்கிடவோ
சாதகமாய்க்கவி சாற்றிதன
சாமியுண்ணப் பணிந்திடவோ— (வந்த)

சீர்த்தனம்.

(சாமிந் நாபையிந்த சலமேலனே) என்னும் இங்கிலிஷ் மெட்டு.

பல்லவி.

வானரசாகிய பரன்மனுவாகினார்-நாம்
வாழ்த்தி சிரந்தாழ்த்திக் கரங்கூப்பித் தொழுவோம்
(கூப்பித் தொழுவோம்-கரங் கூப்பித்தொழுவோம்.)

அதுபல்லவி.

வானுலவியகன கானிடை மலைக்குகை
யானதில் ஆனடை ஸ்தானமதில்
மேனிவருந்திடவே-கோனர் பணிந்திடவே
ஆனந்தமாகத் தூதர் ஆடிபாடவே
(ஆடிபாடவே தூதர் ஆடிபாடவே)
ஆனந்தமாகத் தூதர் ஆடிபாடவே—

(வான)

சரணங்கள்.

1. அல்லல் தரும்பணி ஜில்லென்று ஜாடிட
புல்லணை மெல்லணை யென்னவே தேடிட
கல்லுருகக் குயில்கள் ஒல்லென்று பாடிட
சொல்லரு மயிலினங்கள் சூழ்ந்து ஆடிட
(சூழ்ந்து ஆடிட மயில்கள் சூழ்ந்து ஆடிட)
சொல்லரும் மயிலினங்கள் சூழ்ந்து ஆடிட (வான)
2. ஆட்சியாய்தணி அரசாட்சி செய்திடுமுயர்
மோட்ச பதிக்குடைய மாக்ஷியனே
தாட்சியோ டிலகினில் காக்கி கொடுத்து வெகு
சூட்சியா யிப்போ நமை கடாட்சித்திடவே
(கடாட்சித்திடவே நமை கடாட்சித்திடவே)
சூட்சியா யிப்போ நமை கடாட்சித்திடவே. (வான)
3. மூவரசர்கள் வந்து ஆவலுடன் கண்டு
மேவுங் காணிக்கை கொண்டு சேவிக்கவே
காவிய மொடுபல பாவினஞ் சொல்லியருள்
மேவிடத் தனசாமி தாவித்தொழுவே
(தாவித் தொழுவே பதந் தாவித் தொழுவே)
மேவிடத் தனசாமி தாவித் தொழுவே. (வான)

கீர்த்தனம்.

(இந்துழிகி வான்கி என்னும்) ஜாவளி மெட்டே.

இராகம்-பியாக்.

ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆரிரரேர ஆரிரரேர ஆரிராராரோ.

அனுபல்லவி.

நிருபன்தாவி தரசன்குல வரிசை சேர்ந்தோனே
அருமைதிரு மரியிடமாய் உருவமானேனே—அன்பர்
பருகுஞ் செந்தேனே-அன்பர் பருகுஞ் செந்தேனே.(ஆரி)

சரணங்கள்.

1. ஆதிதந்தை தீதகற்ற வந்த நாதனே
கோதிலாத சத்யவேத போதந்தேனே-அருள் செய்வி
நோதனே-அருள் செய்விநோதனே. (ஆரி)
2. குசையென்றும் நேசித்திடும் ஆசைகண் மணியே
சேகதிரு நாமபிர காசவின் மணியே—விஸ்
வாசிகட் கணியே விஸ்வாசிகட் கணியே. (ஆரி)
3. கற்பகமே கனிரசமே கட்டிக் கரும்பே
அற்புதமாய் உற்பவித்த அணிமலரரும்பே தீவினைக்
கொருவரம்பே-தீவினைக்கொரு வரம்பே. (ஆரி)
4. நீதமுள்ள வேதமதை யோதுங் குணுளா
தீதகன்ற மாதவத்தோர் காதல்மணுளா—தா
மரை மலர்த்தாளா-தாமரை மலர்த்தாளா (ஆரி)
5. விண்ணுலகும் மண்ணுலகும் பண்ணிய தாதா
கண்மணிபோல் இங்குதித்த கருணைப் பரக்கியாதா—உண
வருள் சற்பிரசாதா-உணவருள் சற்பிரசாதா. (ஆரி)
6. அந்தமுள்ள நவமணியே ஆருயிர்க்குயிரே
மைந்தன்தன சாமிகவி வளரச்செய் பயிரே என்னுந்
தவி ரெங்கள் செயிரே-என்னுந்தவிரெங்கள் செயிரே(ஆரி)

கீர்த்தனம்.

ஜாவளி மெட்டு.

பல்லவி.

தேவ தேவ தேவனே தயை செய

அனுபல்லவி.

ஆவலாய் சரண் மேவியே நிதம்
சேவை செய்திட அண்டிவந்தேன்
அன்பு கொண்டுனை.

(தேவ)

சரணங்கள்.

- 1 பரிபால மூலனே பரம்பரா
நிருபர் மரபில் வருமொரு திரு
மரியின் பாலனே
நித்தா சுத்தா நிர்மல சீலனே. (தேவ)
2. மறைவாசகனான தயா நிதியே
அறங்கள் மறந்து நெறிகள் குலைந்து
அதர்ம மிஞ்சினேன்
அபயந் தந்தென்னை ஆட்கொள்வாய் ஐயா. (தேவ)
3. அகில லோக பிரசித்த அபாவனே
சுருண சேகர மிகுமனோகர
சுகிர்த சாகரனே
தூயா நேயா சுஜன சகாயா. (தேவ)
4. தனசாமி மனமேவிய மலர்ப்பாதனே
தினகரனெனஒளிர் சுபகர
திவ்ய ரூபனே தேடி
நாடினேனுன் சித்தம்வைத்தருள். (தேவ)

கீர்த்தனம்.

(உண்டேதிராம டோகடு) என்னும் மேட்டு.

இராகம்-ஹரிகாம்போதி.

ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஏகதேவன் சேச ஒருவர்
இருக்க உனக்குக் கலக்கமேன் நெஞ்சே

அனுபல்லவி.

பாகமாய் நம்மை மீட்கப்

பாரிற் பிறந்து பாடுபட்ட

(ஏக)

சரணங்கள்.

1. தாசர்கள் விஸ்வாச நேசன்
தரும சம்வர்த்தன விலாசன்
பாசபந்த பவவிநாசன்
பாக்கிய மோட்சப் பிரதேசன்.

(ஏக)

2. நவகண சுரர் நாடுந் தாளன்
நன்னய மதுரித குணான்
பவமக லாத்தும மணான்
பரசுதந் தரபாக்ய வாளன்.

(ஏக)

3. புவனரட்சக புனித நேத்ரன்
புண்ணிய சொரூப காத்ரன்
தவமுனிவர்கள் தொழுந் தோத்திரன்
தனசாமி சொல் துதிக்குப் பாத்திரன்.

(ஏக)

கீர்த்தனம்.

(விடழகாயவே) என்னும் மேட்டு.

இராகம்-கரகரப்பிரியை.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கருணைகூராயோ என் கவலை தீராயோ

அனுபல்லவி.

அருணகிரண தேஜோமயனே

தருண மிதுவே சரணஞ் சரணம்.

(கருணை)

சரணங்கள்.

1. அன்ன மென்னடை மின்னல் நேரிடை
கன்னியர் வலை தன்னிற் சிக்கி
பன்னு முன்னு தாவை விட்டு
இந்நிலத்தில் இன்னல் பட்டு
துன்னு மெனியேன் துயரைத் தீர்த்து
மன்னும் வரங்கள் வழங்கி யருள. (கருணை)
2. காசுபணமும் கனகாம்பரமும்
தேசம் ஓயிலும் திடஞ்சே ருடலும்
ஆசை பெண்டிர் அருமை சுதரும்
சாசுவத மென்றெண்ணித் திரியும்
நீசனென்மேல் நேசம் வைத்து
சுசனே யுன் தாசனுக்கிட. (கருணை)
3. நல்ல வழியை நாளும் விடாமல்
நாட்டில் தீய நெனப்பே ரெடாமல்
அல்லல் பட்டு அலைந்து கெடாமல்
அறங்கள் செய்யப் பின்னிடாமல்
சொல்லுமன்பர் கூட்டம் நாட
தொழுதுன் புகழ்தன சாமிபாட. (கருணை)

ஜாவளி மெட்டுக்கண்ணி.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, தாளம்-மத்திமாவதி.

நாதனே கதிரீ ஆதிவேதனே.

1. இத்தரை வாழ்வினில் தத்தளித் தேயுளம்
மெத்தவும் வாடினேன். (நாத)
2. மிஞ்சிய பேய் பவ நஞ்சினை யூட்டியே
வஞ்சனை செய்யுதே. (நாத)
3. ஆதரவின்றியே சேதமுறுங் கொடிபோல்
பேதைநா னெங்கினேன். (நாத)

4. எலிய முனிபசியால் மெலிய விடா துணவு
வலியனால் தந்தோனே. (நாத)
5. ஜோனாசெனு முனியை மீனின் வயிற்றில் முந்நாள்
மானமாய்க் காத்தோனே. (நாத)
6. வன்னியில் முப்பாலர்கள் பின்னமுறாமல் வேண்ட
நன்மைசெய் திட்டோனே. (நாத)
7. மாண்டலாசர் தன்னுயிர் மீண்டும்பெற நவஞ்செய்
தாண்டயென் கர்த்தனே. (நாத)
8. நல்ல கள்ளனுக்கொரு சொல்லால் கதியளித்த
வல்லமை மிக்கோனே. (நாத)
9. என்னை நீ கைவிடில் முன்னம்வந் தருள்செய்ய
பின்னையோர் துணையுண்டோ. (நாத)
10. அப்பமைந்தை யாயிரர் கப்பிய பசியைத் தீர்க்க
அற்புதஞ் செய்தோனே. (நாத)
11. நிலையிலா இவ்வுடம்பை மலைபென நம்பி மெத்த
தலைதடுமாறினேன். (நாத)
12. மாதர்கள்மீது நிதங் காதல்கொண்டு திரியும்
பாதக னாயினேன். (நாத)
13. பணப்பொருள் மீதிற்பற்று கணப்பொழுதும் விடாத
குணத்தைநான் கொண்டேனே. (நாத)
14. நேமமோ டின்றிரு நாமமோ துந் தன
சாமியை யாண்டிடும். (நாத)

கீர்த்தனம்.

(ஒகமாட ஒகபாணடி) என்னும் மெட்டு.

இராகம்-ஹரிகாம்போதி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மதியேநீ துதியே செயகதியே பெறுவாயிது ததியே.

அனுபல்லவி.

மதியேமிதி மரியையருள் மகன்மாமலர்ப் பதமதனையே. (மதி)

சாணங்கள்.

1. உலகாதியை ஒருவார்த்தையில் உண்டாக்கிய ஒருமுதல்வனை விலகாமலே விசுவாசித்து வெறிமாய்கையை யறவாச்சித்து (மதி)
2. சுரசேவித சுகுணலய சுஜனனந்த சுமுகனை உயர் அருபாருப அமலாரஜச அகிலாண்ட விசால உலாசனை. (மதி)
3. தனசாமியின் மனமேவிய கனயோகனை அருள் தியாகனை வனமார்தவ முனிவோரனு தினமேதொழு திடும்பரமனை (மதி)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-பிலஹரி.

ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஈசனே நீ யிரங்காதிருக்கும் வகை யென்னமோ.

அதுபல்லவி.

நேசமோடு வலது பாரிச கள்ளனையே யாவ... (ஈசனே)

சாணங்கள்.

1. நேமமோடுன்னை நிதம் நினைந்துருகாதவ னென்றோ பாமர னிவனுக்கின்னம் பக்திவரவிலை யென்றோ. (ஈசனே)
2. அன்னை தந்தை நீயே யன்றி எனக்கார் சொல்வாயே என்னைக்கை விட்டாலே எவர்கதி இப்பூமேலே. (ஈசனே)
3. நன்மையில்லா தவனென்றோ ஞானஞ்சற்முமில்லாநென்றோ கன்மப்பாவி யிவனென்றோ கபடன்மா கள்வனென்றோ (ஈசனே)
4. தாசர்களின் பரிபாலா தனசாமிக் கனுக்கலா பாசபந்த ரகிதமுலா பரமசுகம் ஈயுமேலா. (ஈசனே.)

சேகநாதஸ்வாமி தமது தீவ்ய திரு இருதயத்தின் பேரில் பக்தியுள்ளவர்களுக்குச் செய்தருளின வாக்குத்தந்தங்கள்.

வெண்பா.

திருஇருதயத்தைத் தினந்தொழுது சேவித்த மரிகருதெனும் மரியம்மாட்கு—தரிசனையாய் கர்த்தனார்தாமே கனிந்தளித்த வாக்கத்தை நித்தமுநீ நெஞ்சே நினை.

கீர்த்தனம்.

இராகம்-காம்போதி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பத்தியுடன் திவ்ய சேகவினிதயத்தைப்
பணிமனமே வரும் பலன்றினமே.

அதுபல்லவி.

நித்திய நிரஞ்சன நின்மல ரக்ஷகன்
சத்தியமாய்த் தாமே சாற்றிய சொற்படி. (பத்தி)

சரணங்கள்.

1. அவரவர்கட்குவாய்த்த அந்தஸ்தினுக்குரிய
அரியவரப்பிரசாதம் அளிப்பதன்றியே சற்றும்
தவருறுதவர்குடும் பங்களிற் சமாதானம்
தரித்திருக்கச்செய்வோமென் றுரைத்ததை நம்பிமுற்றும் (பத்தி)
2. இந்நிலந்தனில்வரும் இடுக்கதுன்பங் கதிர்முன்
மின்மினியெனவோடும் விரும்பும் நன்மைகைகூடும்
துன்னுமிவ்வுலகினிற் றொடங்கிச்செய்யுந்தொழில்கள்
நன்மையாய்முடிந்திடும் நலமிகவடைந்திடும். (பத்தி)
3. மன்னுநம்வாழ்நாளிலும் மரணவேளைதனிலும்
மனந்தளராதுதன் னடைக்கலத்தினில் வைக்கும்
கன்மனப்பாவிகள் இத்திரு இருதயத்தில்
கருணைக்கடலின் ஊற்றைக் காணும்படிபலிக்கும். (பத்தி)
4. தளர்வெய்திய ஆத்துமம் தக்க சுறுசுறுப்புந்
தபனெயுபமுதலிய சன்மமார்க்க நடைபற்றி
வளர்பிறையெனமுற்றி தேர்ச்சியடையும் வெற்றி
வந்திடும் இதுதிடன் சந்தேகம் விட்டகற்றி. (பத்தி)
5. இந்த இதயத்தின் அந்தமுள்ள படத்தை
எந்த இடத்தில் வைத்து வந்தித் திறைஞ்சிடினும்

அந்த 'இடங்கள் பரன் ஆசிரடையுமென்று
சந்ததமும் உன்றன் சிந்தைதனில் நினைந்து. (பத்தி)

6. கன்மனமாயினும் கரைக்கும் வல்லமைதன்னை
காரணகுருக்கட்குக் கருணையுடனளிக்கும்
பன்னு மிவ்விதயத்தின் பக்தி கிருத்தியத்தைப்
பரம்பச்செய்வோர்நாமம் பதித்தென்றுந்தரும்சேமம். (பத்தி)

7. மாதத்தின் முதற்சக்ர வாரமதனில் சத்ப்ர
சாதமொன்பது திங்கள் தவிராதருந்திடில்
ஆதரவுடனம்மைப் பாதுகாத்து சாகும்
போதும் நமக்குக்ருப புரியுமிது சத்தியம். [(பத்தி)

இஃது ம-ந-ந-ஸ்ரீ தேசாயி தி. இராயலுசெட்டியார்
இளைய குமாரர், ம-ந-ந-ஸ்ரீ தனசாமி செட்டியார் தன் நேர்த்திக்
காணிக்கையாக நமதாண்டவரின் திரு இருதயச் சுருபத்தை, மண
வைமாநகரம் ம-ந-ந-ஸ்ரீ தொம்மை யுவர் தெமேல் மேஸ்திரியா
ரைக்கொண்டு செய்வித்து பெங்களுர் அர்ச். சவேரியார் ஆலயத்
தில், 1888ம் ஆண்டு டிசம்பர்மீ 2உ யில் ஸ்தாபித்து வைத்த
போது மேற்படி தனசாமி செட்டியாரால் இயற்றிப் பிரசுரஞ்
செய்யப்பட்டது.

சேகக்கீழீஸ்துநாதரின் தீரு இருதயத்தின் பேரில்

வெண்பா.

அமலபரி பூரணனே அன்புமிகு நின்னிதய
கமலமதை யென்றுங் கருதி—விமல
மனதோடும் வாக்கோடும் வாழ்த்தித் துதிக்க
உனதருள்தந் தாள்வா யுவந்து.

கீர்த்தனம்.

இராகம்-சுருட்டி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தினமுமுனதுதிரு இருதயமதைத்தொழச்
சேசவே யருள்புரிவாய்.

(தினமு)

அநுபல்லவி.

மனமதுநிலைகுலைந் தலைந்து கெடாமல்
கனவினிலுமுனது நேசம்விடாமல்.

(தினமு)

சரணங்கள்.

1. மாமரியாளிடம் அமுதுண்டு வளர்த்தவுன்
மாமிசந்தனைப் பரிவாய் ஞான.
மருந்தென வளித்திட்ட தன்றியவ்வமுதினை
மாற்றிச் செங்குருதியதாய்
பாமர ரெங்கட்காச் சிந்திச்சிலுவைதன்னிற்
பலிதரவுவந்தநின் பட்சமதனை யுன்னித்
திமைநிறை யிப்புவி செல்வசு கமனைத்துந்
தீயின்முன் பஞ்செனச் சிதையுமென நினைத்து. (தினமு)
2. நன்றியறிதலணு வின்றிரீ செய்பல
நன்மையாவு மறந்து நாணங்
குன்றி பவவினையாற் கன்றிவழிபடுந்
குணமு மணமுந் துறந்து
பன்றிபோலக்காமச் சேற்றிற் புரண்முருண்டு
பழிகள் நிதம்புரியும் பாவியென்றெனை டிண்டு
நின்றிடா தருளைப்புரக்கும் நினைவுகொண்டு
நிமலனீ யென்னிடம்வைத்த நேசங்கண்டு. (தினமு)
3. இகசுகங்களை நுகர்ந்திருக்குமென துளத்தி
னிருளுமருநந் தாழ்ந்து உன்றன்
இரக்கப்பெருக்கமதை யுருக்கமுடன் கருதி

யின்பக்கடவி லாழ்ந்து
 இகலலகைபுரியுங் கலகவழிதடுத்து
 என்னில் மருவியதுற் பழக்கம் யாவும்விடுத்து
 அகண்டஞானநிலை யடையும் நெறிபிடித்து
 அன்பர் கூட்டபதை யணுகித்தவந்தொடுத்து. (தினமு)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-சங்கராபரணம்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சேசுவின் திருஇதயமதனை ஸ்நேகி ஸ்நேகி ஸ்நேகி ஸ்நேகி

அனுபல்லவி.

மாசுகளெல்லாம் ஒழியும் மாய்கைப்பேயின் மதங்களழியும்
 தேசுவிசும் வரங்கள் பொழியும்
 திண்ணம் திண்ணம் திண்ணம் திண்ணம். (சேசு)

சரணங்கள்.

1. தொடுத்த கருமம் அனைத்து முடியும்
 சுகிர்த நெறிகள் துலங்கப்படியும்
 கடுத்த பகையைக் கதறக்கடியும்
 கண்டு கண்டு கண்டு கண்டு. (சேசு)
2. இடர்கள் வராதென்றுந் தடுக்கும்
 இன்பசுகங்கள் வந்து அடுக்கும்
 திடமன நிலைமையைக் கொடுக்கும்
 தெரிவாய் தெரிவாய் தெரிவாய் தெரிவாய். (சேசு)
3. பஞ்சம்படை நோய்பறக்க வோட்டும்
 பரமசுகத்தை நிலைக்க நாட்டும்
 அஞ்சும் நரகவாசல் பூட்டும்
 அறிவாய் அறிவாய் அறிவாய் அறிவாய். (சேசு)

4. மரணசமயம் வந்து தாக்கும்
மருளற மனவலி வுண்டாக்கும்
கரண சேஷ்டைகளையே நீக்கும்
காண்பாய் காண்பாய் காண்பாய் காண்பாய். (சேசு)
5. கண்ணிக்குரைத்த பன்னிரு மொழி
கருத்திற் பதித்துன் கலக்கத்தை யொழி
பன்னு நற்ககி தருமே யிவ்வழி
பற்றி பற்றி பற்றி பற்றி. (சேசு)
6. இகசுகங்களை மடியவாட்டி
இனிய தபசில் மனதை நாட்டி
பகவன் அன்பை மிகப்பாராட்டி
பரிந்து பரிந்து பரிந்து பரிந்து. (சேசு)
7. தாய்போ லுன்னைத் தாவி வந்து
தன்னைத்தானே பலியாய்த் தந்து
மாய்ந்த நேசமதை நினைந்து
வருந்தி வருந்தி வருந்தி வருந்தி. (சேசு)
8. தனசாமி சொல்லுண்மை கண்டு
தளராத விசுவாசங் கொண்டு
மனமார்ந்த சந்தேகம் விண்டு
மதித்து மதித்து மதித்து மதித்து. (சேசு)

சேசு திருநாம மருந்து.

ஆநந்தக்களிப்புக் கண்ணிகள்.

1. சேசுநன்னாம மருந்து—நித்ய
சிவன்கொடுக்குஞ் சஞ்சீவி மருந்து. (சேசு)
2. அருந்தத் தெவிட்டா மருந்து—உள்
அன்பு மின்புதரும் அரிய மருந்து. (சேசு)

3. தின்னத் தெவிட்டா மருந்து—மனம்
உன்ன உன்ன உள்ளினிக்கு மருந்து. (சேசு)
4. பத்தியமில்லா மருந்து—நிதம்
பருகப்பருகப் பெருகு மருந்து. (சேசு)
5. வினையை வேரறுக்கு மருந்து—கொடும்
வெம்பிணிதன்னை விலக்கு மருந்து. (சேசு)
6. தன்னிற் றுனாமருந்து—என்றுங்
கன்னிகுன்றாமற் கணிந்த மருந்து. (சேசு)
7. வார்த்தையாய் நின்ற மருந்து—மனு
வாகி நம்மோடு வளர்ந்த மருந்து. (சேசு)
8. மலையி லுதித்த மருந்து—மூன்று
மன்னர்வந்து தொழவைத்த மருந்து. (சேசு)
9. தாய்ப்போல்வளர்க்கு மருந்து—ஒரு
தாழ்வின்றியே நம்மை வாழ்விக்கு மருந்து. (சேசு)
10. மாய்கையை வெல்லு மருந்து—பூவில்
மாதவர்க்காதரவான மருந்து. (சேசு)
11. இறந்தோரை எழுப்பு மருந்து—யார்க்கும்
இலவசமாகக் கிடைக்கு மருந்து. (சேசு)
12. வாணோருந்து மருந்து—புவி
மாணோரை வாணோரா மாற்றி மருந்து. (சேசு)
13. விருந்துக்குதவு மருந்து—ஞான
வித்தைபுத்திக்கு வித்தான மருந்து. (சேசு)
14. சஞ்சலந் தீர்க்கு மருந்து—கொடும்
வஞ்சவலகையை வாட்டு மருந்து. (சேசு)

15. அற்புதமான மருந்து—மாதா
கற்புக்கு வேலியாக் காக்கு மருந்து. (சேசு)
16. துறந்தோர்க்குத் தூய மருந்து—தன்னை
மறந்தோர்க்கு ஞாபகம் வருத்து மருந்து. (சேசு)
17. மூவாசை யோட்டு மருந்து—நல்ல
தேவாமிர்தங்கொண்டு ஊட்டு மருந்து. (சேசு)
18. தீரானோய் தீர்க்கு மருந்து—பேதம்
பாராமலே பரிபாலிக்கு மருந்து. (சேசு)
19. பஞ்சந்தோன்றாத மருந்து—உயிர்
துஞ்சும்படைக்கு மஞ்சாத மருந்து. (சேசு)
20. வரங்கள் கொடுக்கு மருந்து—யாதூர்
தரநமைக் கேளாத தர்ம மருந்து. (சேசு)
21. பரிமளவாச மருந்து—நிறை
சரிதப்பியும் பின்னுஞ் சரியாக்கு மருந்து. (சேசு)
22. மூடர்க்கறி ஆட்டு மருந்து—எங்கு
தேடக்கிடையாத தெய்வ மருந்து. (சேசு)
23. கடல்மேல் நடந்த மருந்து—தன்
உடலை யுணவாக ஆட்டு மருந்து. (சேசு)
24. எங்குங்கி டைக்கு மருந்து—அழல்
பொங்கும் விரகனோய் போக்கு மருந்து. (சேசு)
25. மண்ணொரைக் காக்கும் மருந்து—தனை
எண்ணொரைத் தீயில் எரிக்கு மருந்து. (சேசு)
26. பூமியைக் காத்த மருந்து—தன
சாமியுளத் தென்றுத் தங்கு மருந்து. (சேசு)

தேவதாயாரின் பேரில்

விருத்தம்.

நலமெலாங்கொண்டு சிறந்தலூர்தெனுமா நகரினோர் கெடியினி லெழுந்த
நாயகி யமலோற் பவியெனுங்கருணை நங்கையே யிங்குமுன்னருளை
விலையிலா தளிக்க மேவிவந்தனையுன் வித்தகக் காட்சியிலன்று
விழைவுடன் தவமே செய்வெனவுரைத்த விற்பன நெறிகடைப்பிடித்து
நிலையிலாப் புவன சுகமதை வெறுத்து நித்திய வாழ்வினை யளிக்கும்
நிமலனா முனது புதல்வனை நின்னை நிதமுமஞ் சலிபுரிந்தேற்ற
அலகிலா வாங்கள் பொழிந்தெனக்கிங்க ணடுத்திடும் பினியினை யொழித்து
அன்னையே உனது அரும்புகழுரைக்க அமிர்தவாக் கெனக்களிப்பாயே.

கீர்த்தனம்.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உனது மகத்துவத்தை யுரைப்பதரிதரிது-ஒகோ அமலோற்பவியே.

அதுபல்லவி.

இனிமை நிறைந்த லூர்து நகர்கெடியினி லுற்றனி (உனது)

சரணங்கள்.

ஆகிபிதாப் புதல்வியும் நீ-தேவ-அதுலசுதனை யின்ற கன்னியும் நீ
சோதியிஸ்ரீ தின்சுபத்தினி நீ-துட்ட-சோகின்பகையைமுற்றும்வென்றவள் நீ

கடல்குழ்

மேதினிமீததிசோபித மொடுரோஸ் மென்மலர்மேல்நின்று-செல்வ
மேதுமின்றிவறுமையிலுழன்றிடுமொரு மெல்லிகாணவன்று-தரிசனை
சாதகமாயறு மூவிசைதர மிரு தையபுரிந்தாய் நன்று-செயும்
நீததவமதையெப்போதும் புரியவொரு நெறியுரைத்தாய் என்று

முபகாரி-நன்மை பொழியுமாரி-மன்னர்குலக்குமாரி

கிவ்பமோக்ஷலங்காரி-நீயாமன்றோ.

(உனது)

பாசபந்தமறுக்குமொருமூலி-வளர்-பனிமதி யினைமிதி மலர்க்காலி

நேசுரிதயமுறைஜெபமாலி யெங்கும் நிறைந்துவிளங்குஞ்சத்யமறை நூலி

லூர்கினில்

தேசுறுமுற்றுக்கற்பாறையினின்றுபுறஞ் செல்லவற்புதஞ்செய்தாய்-அந்நீர்
மாசுதுகோயினர் சுகமடைந்திடுமொரு மருந்தெனவருள்பெய்தாய்-அங்கு

காசமுடங்குருதி ஊமைசெவிபெல கடும்பிணியறக்கொய்தாய்-எங்கள்
தேசமதனிலோர் விஸ்வாசநேசன்விழி சீர்பெற நவஞ்செய்தாய்

தயாளி-வனசமலர்த்தாளி-வளன்மகிழ் மணளி

கற்புவரதகுணளி-சீயாமன்றோ.

(உனது)

வாரிவீழ்மதலையைக்கரைசேர்த்தாய்

சூளை-வன்னியில்நின்றமாதின் றுயர்தீர்த்தாய்

போரினில்வீரரைத் தற்காத்தாய்-பூதன்-போக்கியவுயிர்மீளக்கண்பார்த்தாய்

குணங்கின

[ங்

மார்நாகமேதனக்கெனமனத்திடன்விட்டஅருமுனிவீனையாண்டாய்-அதியக
காரமொடுநின்மறைகடிந்தயூதனைப்பின்னர் காக்கவு மனம்பூண்டாய்-இந்தப்
பாரிலெவர்க்குமுறுங்கொடியபழவினையின் பற்றைவிட்டுமீண்டாய்-நின்றதி
கூர்தனசாமிநோயொழித்தவனுனதருள் கொள்ளமனதைத்தூண்டாய்

விண்ணேணி-வினைகடக்குந்தோணி-பதிதர்கன்மார்பாணி

எழில்சபகல்யாணி சீயாமன்றோ.

(உனது)

வெண்பா.

எவ்வுலகுந் தாங்குமொரு யீசனையே நின்கரத்தில்

இவ்வுலகி லேந்து மிறைவியே—செவ்வையுற

நின்புகழைப் பாடவரம் நீயளிப்ப தல்லாலென்

வன்பிணியை மாற்ற மனம் வை.

இக்கிர்த்தனம் 1877-ம் ஞாந் ஏப்பிரல்மீ 4உ புதுவையைச்
சேர்ந்த வில்வநல்லூர் ஆலையத்தில் அமலோற்பவ தேவதாயின்
சுருபம் மிக்க வைபவ மஹோற்சவத்துடன் ஸ்தாபித்தபோது பாடி
யது.

கிர்த்தனம்.

இராகம் - (தல்லிநினுனே நம்மினுனு) என்னும் ஜாவளிமேட்டு.

பல்லவி.

தாயே உனைமிக நம்பினேன் ஆதரி.

அதுபல்லவி.

சேயேன் எனக்குனையன்றி திக்கில்லையே.

(தாயே)

சரணங்கள்.

1. ஆகிதந்தையால் அடர்ந்த பழவினை
அகற்றவந் தவதரித்த தயாபரி
சோதி சுதனைப்பெற்றும் கன்னிமை கெடாமற்
அலங்குங் கன்யாஸ்திரியே தூயசற்பாத்ரியே. (தாயே)
2. ஜெகதல மதிலொரு மகுடபதி தவீது
திவ்யகுல சம்பிரதாய மேலியே
இகலலகையால் வரும்பகையை யொழித்து மோட்ச
இன்பவாரிதன்னில் அன்பர் களிக்கச்செய்யும். (தாயே)
3. சகஸ்த்ர கிரண அருணனை யுடையாய் மெய்யில்
தரித்து ஒளிருஞ் சிங்காரியே
மகத்வ நிறைந்த பூமண்டலேஸ்வரியே
மைந்தன் தனசாமிதுதி மங்களாகரியே. (தாயே)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-கருடத்தொனி.

அடதாளம்.

பல்லவி.

ஏனிந்த தாமசமோ தெரீயேன்
ஏகநாயகி இனிதாளேன் துயர்

அனுபல்லவி.

மானில மீதினில்யான் படும்
வருத்தம் நீக்கியாள்வாய் தாயேநீ.

(ஏனிந்த)

சரணங்கள்.

1. யூதன் கொன்றசேய்க்கு உயிர்பின்னுங் கொடுத்தாய்
ஒருபெண் கரங்கானில் தரவந்து அடுத்தாய்
பாதகனென் மீதில்தயை
பண்ணினுலன்றி யீடேறேன் நான். (ஏனிந்த)

2. பரசம்சாரத்தின் கோரந் தாளாமல்
பாவியழுங் குரல் காதிர்கேளாமல்
யாரோவெனப் பாராமுகமா
யிருந்தால் நியாயமாமோ தாயே. (ஏனிந்த)
3. பாவப்பிசாசைப் பதத்தில் மிதிவீரி
பானுவை யாடையா யணியுங் கெம்பீரி
தாவுந் தனசாமிக்கு நல்
தஞ்சமாய்வரும் தயாபரியே. (ஏனிந்த)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்கிர்தவாது இன்னமுஞ் செய்யத்தகாது.

அனுபல்லவி.

ஆதரவென்றுனை யானடுத் திருந்தும்
அடிமையான துனக்கே தெரிந்திருந்தும். (ஏதுக்)

சரணங்கள்.

1. பிள்ளைதன் வருத்தம் பெற்றவட் குறுத்தும்
கள்ளனாயினு நாணுந் பிள்ளையல்ல வென்றுன்
உள்ளமதனிற் சற்றுங் கொள்ளத் துணியுமோ. (ஏதுக்)
2. கல்லோஉன் நெஞ்சங் கரையாதோ சொஞ்சம்
சொல்லொனாத தயர் சூழ்ந்து மெலியு மென்றன்
அல்லல் நீக்குவது அருமையாமோ தாயே. (ஏதுக்)
3. சுஞ்சலம் பொல்லாதே சகிக்க முடியாதே
அஞ்சலென்று நிதங் கொஞ்சந் தனசாமிமேல்
கொஞ்சமாகிலு நின்னெஞ் சிரங்கொணாதோ. (ஏதுக்)

கீர்த்தனம்.

பல்லவி.

அன்னைக்கன்னி மாமரியே

என்னை வந்து ஆதரியே.

அதுபல்லவி.

உன்னையல்லால் வேறெனக்கிங்

குற்றதுணை யாருமில்லை.

(அன்னை)

சரணங்கள்.

1. கன்னியர் சிலாக்கியமே
மின்னுமறை வாக்கியமே
நன்னய மனோக்கியமே
நற்றவத்தின் பாக்கியமே. (அன்னை)
2. அத்துவிதக் காரணியே
சுத்தபரி பூரணியே
பக்தர்தொழும் ஏரணியே
பரம சம்பூரணியே. (அன்னை)
3. அருந்தகுண பூஷணியே
அலங்கிர்த விசேஷணியே
கனிந்த மிருதுபாஷணியே
கருணைமிகும் போஷணியே (அன்னை)
4. தாசன் தனசாமி அநி
நேசமுடன் என்றுந் துதி
மாசறு பிரதாப நிதி
வையகத்தில் நீயேகதி. (அன்னை)

விருத்தம்.

உம்பர்கட்காசி றென்மமாசில்லா துதித்தவ ளென்னுஞ்சத்தியத்தை
ஒன்பதாம்பத்தி நாதர்நம்பாப்பு உலகுளோர் வேதசத்தியமா
நம்பிடச்செய்தீர் மானமதான நாள்முதலி துவரை நடந்த
ஐம்பதாம்பவருட மகோற்சவமின்றக் கனிப்புட நடத்திடுவோமே.

கீர்த்தனம்.

இராகம்-காம்போதி

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அமலோற்பவ அனைமரிதிரு அடிபணிந்தவ
எனுகரகம் பெற வருவீர்.

அதுபல்லவி.

சமய மிதைப் போல்வேறுநற் சமயங் கிடைத் திடலரிதென
அமைவா யுள்ள மதனிற்பதித்து அரிதாகிய—நரதேவனைத்
தரைமீதினி லுருவாய்த்தந்த.

(அம)

சரணங்கள்.

1. சத்தியவேத விரோதிக ளானோர்கள்
சாதிக்கும் வீண்அபவாத குதர்க்கத்தைத் தடுத்து—தேவ
தாய் அற்ப மாசினி றென்மித் தவளென்னுஞ்
சத்யவிஸ் வாசத்தைத் தொடுத்து . . .
சித்தமிசை யொன்ப தாம்பத்தி நாதர்செய்
தீர்மான நேர்கண்ட வோரைம்ப தாண்டின்று
இத்தலத் துள்ள திருச்சபை யோரெல்லாம்
இனிதாகவே-மனநாடிட-கனமேவுமித்
தினமானதில்.

(அம)

2. திங்களைத் தாளணி செல்வியின் நிர்மல
ஜென்மசத் தியத்தை யுன்னியுற் சுவமதாகச்—சீர்
செய்துகொண் டாடிஅத் தாயைமன் றாடிடத்
திருவுளம் தாங்கொண்ட தாக
துங்கபதின்மூன்றாஞ் சிங்கராயப் பாப்பு
சொன்னதிருமொழி தன்னையுட்கொண்டதை
பங்கமலும் பத்தாம் பத்திநாதர் பரி
பாலித்ததை-சீலத் துடன்-ஞாலத்தனு
கூலித்திட.

(அம)

3. ஆதியில் வேதன்விண் பூதலமாதி
யளித்திடு முன்தன் னுளத்தி லமைத்திட்ட வரத்தி-மிளிர்
சோதி கதிரவன் தன்னை யுடுத்தொளிர்
தூயவீ ராருடு சிரத்தி
சேதமின்றி ஏதென் தோட்டத் திடப்பட்ட
பேதையா மேவையைச் சூதினால் வென்றிட்ட
திதலகைத்தன் சிரத்தைச் சிதைத்திட்ட
ஜெயசாலி சத்-தியநூலி நற்-றவவேலி மெய்
யனுசூலியாம். (அம)

4. தேவவரங்கள் நிறைந்தசம் பூரணி
திவ்ய கடாட்சவிட் சண்பம் நிறைந்தொளிர் நேத்திரி-தூட்ட
பாவிகட் காகப் பரமனை வேண்டிப்
பலன்கள்பொ ழியுஞ்சற் பாத்திரி
தாவுநல் லூர்து கெபியிற் றரிசனை
தந் தமலோற்பவம் நாமென் றுரை சூத்ரி
பூவிலென் றுந்தன சாமிதொழுந் தோத்ரி
புகழ்மேவிட-ஐசமீதின் று-மகிழ்வோருடன்
மிகக்கூடியே. (அம)

இஃது தேவதாய் ஜென்ம மாசில்லாமல் உற்பவித்தவளென்
னும் விஸ்வாசம் வேதசத்தியமாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டு நடந்தேறிய
ஐம்பதாம் வருடமாகிய 1904(ஸ்) டிசம்பர்மீ 8உ கொண்டாடிய
ஜவபிளி மகோற்சவத்தின்போது பாடியது.

கீர்த்தனம்.

இராகம் கதம்பம்

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாதார விந்தமன்றி எனக்கேது வே
ருதாரம் இப்புவிடில் நீ யோது—நின்

அதுபல்லவி.

வேதாந்த விமலவிற்பனார்நிதந் துதிக்கும்
தாதாவைத் தடவரை யினிலிந்தப்
பூதல மீதினில் பாதி யிரவினில்
காதலாய்ப் பயின்றிட்ட கனிமரியே—நின்

(பாதார)

சரணங்கள்.

1. கண்டு நிகர்மெழியும் வண்டு நிகர்விழியுங்
கொண்டென் மனத்தைத் தங்கள் வசமாக்கும்
பெண்பிள் னைகட்குழைத் துண்டு உறங்கி நிதம்
அண்டும் வினையால்கெட்டு அலைகறேனே—நின்

(பாதார)

2. நாடேன் பெரியரொடு கூடேன் புண்ணியமதில்
நீடேன் உனதருளைத் தேடேனே
கேடான தீங்கினில் ஊடாடி நிற்குமதி
மூடநா னுய்யும்வழி யறியேனே—நின்

(பாதார)

3. சேயான துபிழைகள் ஓயாமற் செய்யினும்
தாயான வள்முனிந்து தள்ளுவானோ
வாயாரத் தனசாமி பலதரங் கேட்டும்வரம்
நயாம லிருப்பதும் இயல்பாமோ—நின்

(பாதார)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-பியாக்

ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமென்மேல் வர்மமா
ந துனக்குத் தர்மமா.

அதுபல்லவி.

என்னைக்கை விடலாகுமா.

(இன்ன)

சரணங்கள்.

1. மாயவினை தன்னிற் சிக்கு
வாழ்நொந்தேனே-உன்பதத்தை நான்
தேடிவந்தேனே. (இன்ன)
2. வஞ்சநெஞ்ச மிஞ்சிவழி
விட்டுப்போகுதே—கொடுத்தி
வினைக் காளாகுதே. (இன்ன)
3. பாவிசட்குத் தஞ்சமான
பாக்கியவதியே—உன்னை விட்டால்
ஏது கதியே. (இன்ன)
4. அன்னையென உன்னைப் பரன் தன்சீஷன்கை
யளிக்கவில்லையோ—எனக்கந்த,
ஒருமை யில்லையோ. (இன்ன)
5. தாசன்தன சாமிதொழுஞ்
சற்குணவதியே—தவத்தினர்க்
குகந்த நிதியே. (இன்ன)

சீர்த்தனம்.

இராகம்-இந்தஸ்தான்

ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எந்தன்மே லுன்றன் இரக்கம் பிறக்க வில்லையே.

அதுபல்லவி.

இந்தணி தாளி இனிய குணளி

இத்தலமெத் தலந்துதி—வித்தக

அத்தனின் அனையே.

(என்றன்)

சரணங்கள்.

1. நின்னையல்லாது நிலையெனக்கேது
நித்தமுனை ஸ்துத்தியஞ்செய்—உத்தம
பத்தர்கட் கணியே. (என்றன்)

2. விற்பனவீரி விபல ஓய்யாரி
பொற்புறு கற்பலங்கிர்த—அற்புத
சற்பாத்திர அனையே. (என்றன்)
3. கன்னியர்க்கரசி கதிருடுகரசி
பன்னிரு மன்னவர்குல—உன்னத
நன்னய வதியே. (என்றன்)
4. பதிதர் மார்பாணி பலன்றருங் கேணி
பண்சொல்தன சாமிநிதம்—பணியத்
துணைசெய் மரியே. (என்றன்)

கீர்த்தனம்.

பல்லவி.

ஆதரித்தாளுவா என் அன்னையே—எனை
ஆளுவாய் என்னன்னையே.

அநுபல்லவி.

ஆதரவில்லாமல் நாளும்-அலைந்து நொந்து உருகினேன்
பாதகங்கள் பலவுமெண்ணப்-பற்றி நெஞ்சங் கருகினேன். (ஆதரித்)

சரணங்கள்.

1. அற்பவாழ்வைச் சதமென்றெண்ணி
அனுதினமும் வாடினேன்
தற்பரனின் தாயே உன்றன்
தாளடியை நாடினேன்—எனை (ஆதரித்)
2. வஞ்சமாம் பிரபஞ்ச மாய
வலைதனில் நான் சிக்கினேன்
அஞ்சலென்றுன் செஞ்சரணை
அணுகிவர வெட்கினேன்—எனை (ஆதரித்)

3. தாமரை யிலையின்மீது
தனம்பும் நீர்போல் தயங்கினேன்
காமியப் பேய்தன்னால் நெஞ்சங்
கலங்கிமெத்த மயங்கினேன்—எனை (ஆதரித்)

4. சுடருலாவும் வடிவமான
சுந்தரக் கல்யாணியே
அடியேன் தன சாமிக்கென்றும்
அருள்சுரக்குங் கேணியே—எனை (ஆதரித்)

கீர்த்தனம்.

இராகம் - ஜாவளிமெட்டி.

பல்லவி.

தருணமிதே-தயை செய்யிப்போதே.

அனுபல்லவி.

ஊருள்நீக்கிஞான-வரமீந்திட நல்.

(தருண)

சரணங்கள்.

1. உருவமில்லாத் தேவை-உருவாக்கி யிங்கு
தரவந்த தாயே-தயைவாரிதியே. (தருண)
2. மூவினைப்பகைவர்-மூண்டுசெய்யும் போரில்
ஆவி சோராடுதன்னை-அஞ்சல்தந் தாண்டிட. (தருண)
3. என்னை நீ மறந்தால்-எவ்வித நானுய்வேன்
அன்னையில்லாச்சேய்போல்-ஆயினென்னென்செய்வேன். (தருண)
4. தீமைதனில்நாடி-திருந்து நெஞ்சம்வாடி
பூமியிலுமலும்-புல்லனைக் கைதுக்கத். (தருண)
5. பந்துவினையாடி-பரவையினில் வீழ்ந்த
மைந்தனைத் தற்காத்த-வானநாயகியே. (தருண)
6. அன்பன் தனசாமி-யடையுமா கொடிய
துன்ப நோயைத்தீர்த்து-சுகந்தந்தருள். (தருண)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-சாமா.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எப்படி யிப்பிணியினை யொழிப்பேன்
உன் க்ருபையன்றி யான்

அதுபல்லவி.

முப்புவனமுந் தாங்குமுதல்வன் றனையே யேந்தும்
ஒப்புவமையுமில்லா அற்புதமரியாயே.

(எப்படி)

சரணங்கள்.

1. எந்த மருந்துமெனக் கின்னல் தருவதன்றி
தொந்தரையை யகற்றிச் சுகந்தருவதில்லையே. (எப்படி)
2. தேறிய பண்டிதர் செய்யுஞ் சிகிச்சை யெல்லாம்
வீறுங்கதிர்முன்பட்ட வெண்பனிபோலாகுதே. (எப்படி)
3. வாலப்பருவமுதல் வளர்ந்துவரு மிப்பிணி
சாலவருத்தியென்னைச் சஞ்சலப்படுத்துதே. (எப்படி)
4. உதிர பலமும் போக்கி உடலென்பு கூடாக்கி
மதிதிறமும் பாழாக்கி மனமடியச்செய்யுதே. (எப்படி)
5. போராடு மென்னோயைப் போக்க மருந்திலையே
தீராவினைகளெல்லாந் தீர்க்குஞ் சஞ்சீவியே. (எப்படி)
6. அனையே உனையல்லாது யாரிடம் நாடுவேன்
வினையேன் புரிபவத்தால் வினைந்த துயரமற. (எப்படி)

அர்ச். சூசையப்பர் பேரில் பதிகம்.

அறுசீர்க் கழிநேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஜெகபரமும் பலபொருளும் கூணப்பொழுதில்
செய்தளிக்குந் தேவன் றன்னை
அகத்தடக்கி யெமக்களித்த அமலிமகிழ்
கொழுநென அகிலத்துற்ற
புகழ்நிதியே மகிபதியே பொன்னே கண்ணே
புல்லனனைத் துன்புறுத்தும் பொறைநோய்நீங்கிச்
சுகமடைய நின்கரத்தார் சுதனைவேண்டித்
துணைசெய்வாய் சூசையெனுஞ் சுருணவானே. (1)

பொங்குடுவை முடியாகப் புனைசிரத்தாள்
இனியபணி புரியப்பெற்றேய்
சங்கையுட லுனைப்பணிந்த கன்னிகொண்ட
கும்பினியாற் சாகா வண்ணம்
நங்கையவட் குன்னுருவின் காட்சிதந்து
அவளடைந்த நலியைத்தீர்த்த
துங்கநவம் போலென்றன் பிணியை நீக்கத்
துணைசெய்வாய் சூசையெனுஞ் சுருணவானே. (2)

காணரிய கர்த்தனை யெப்போதுங் கண்டு
களிக்கடலி லாழ்ந்தபெருங் கருணையானே
சேனுலகில் வாழு மமரருக்கு மேலாய்
தேவரக சியமுழுதுந் தெரிந்த கோனே
பேணியுனைக் கேட்டவர்கள் துன்பந் தீர்த்துப்
பிரியமுட னவர்மகிழ்ச் செய்தா யென்னிற்
ரேனுபிணி நீக்கலுனக் கருமையாமோ
துணைசெய்வாய் சூசையெனுஞ் சுருணவானே. (3)

ஏகபர நிற்பணிகேட் டிருக்கப்பெற்ற
 என்னுயிருக் குயிரான எந்தையேயென்
 தேகமதிற் பொருந்தியதோர் மேகரோகஞ்
 செய்யுமிடியை என்னென்று செப்புவேன்யான்
 பாகதனைப் போலுருகி நைந்து நாளும்
 பண்டிதர்செய் பரிகாரம் பவித்திடாமற்
 சோகமுறு மிவ்வடிமைப் பிணியே நீங்கத்
 துணைசெய்வாய் சூசையெனுஞ் சுருணவானே. (4)

தந்தையல்லோ நீயெனக்குச் சுதநானல்லோ
 தளர்வுற்ற வெனைத்தள்ளல் சரியோபாவச்
 சிந்தையுள்ள தீயனெனக் காகவேண்டல்
 செய்யிலதனை மறுப்பனோரின் செல்வபாலன்
 எந்தவிதத் தினுமுனைநான் விடுவதில்லை
 எனைவருத்தும் பிணியனைத்து மின்றே நீங்கச்
 சுந்தரஞ்சே ருன துமலர்ப் பதம் பணிந்தேன்
 துணைசெய்வாய் சூசையெனுஞ் சுருணவானே. (5)

அண்டசரா சரமமைத்த நாதனுக்கே
 அரிய ஸ்தானாபதியா வமைந்தா யிந்த
 மண்டலர்க்கும் விண்டலர்க்கு மேலாய் ஞான
 வரம்பெற்று யுன்பெருமை வகுக்கப்போமோ
 கண்டபல பவம்புரிந்தே னதனாலுற்றக்
 கும்பிணியாம் நீரடப்பைக் கடியநின்பால்
 தொண்டுசெய்தேன் அம்பரனோ டிரந்தெனக்குத்
 துணைசெய்வாய் சூசையெனுஞ் சுருணவானே. (6)

மின்னவிடி மேகமுழக்கத்திற் சிக்கி
 வெருண்டுன்றன் சந்நிதியை மேவிவந்த
 நன்னய வாலிபர்கடமைக் காத்தாயென்ற
 நவமறிந்துன் சரண்புகுந்தேன் நான்செய்பாவ

இன்னலறுத் தெனையலட்டும் நீர்க்கட்டோடு
 எரிவனலுங் குத்தல்முத லான துன்பம்
 துன்னுமுன்றன் றையபருளா வின்றே நீங்கத்
 துணைசெய்வாய் சூசையெனுஞ் சுகுணவானே. (7)

அற்புதனே முன்னமொரு வணங்கு மேரு
 விதிலிருந்து வந்தவன்னி வெள்ளங் கண்டு
 தற்பரனே துணையென்று மனதிலுன்னித்
 தன்பின்வரு மொருசிறுவன் றன்னை யங்கோர்
 வெற்பிடத்தி விருத்திகடற் கரையைத்தாவி
 விமலவுனை வேண்டிடநீ விஜயஞ்செய்து
 தற்பலவக் குழந்தைகளைக் காத்தாயெற்குந்
 துணைசெய்வாய் சூசையெனுஞ் சுகுணவானே. (8)

கடலதலில் மூழ்கியரிக்காமலுன்றன்
 கருணைகொண்டு பிழைத்தவி ராயப்பருக்குப்
 புடவிமிசை பலதாமுன் காட்சிதந்தப்
 புண்ணியவான் றனக்குதவி புரிந்தாயானுன்
 அடைக்கலத்தி லெனையுமெனக் குற்றயாவும்
 அளித்திட்டேன் வேறுதுணை யறியேன் பாவத்
 தொடக்கறுத்தா எனைவருத்தும் பிணியை நீக்கத்
 துணைசெய்வாய் சூசையெனுஞ் சுகுணவானே. (9)

பதியதலிற் செளக்கியனாய் வாழ்ந்துநல்ல
 பாக்யமுள முடிவுபெற வேண்டுமென்னில்
 கதிநீயென் றுனதுதவி தேடிக்கொள்ளக்
 கடவனெனுந் திருமொழியை கருத்திற்கொண்டேன்
 அகிபதியே உன்றனடைக்கலம்பான் என்னை
 யண்டியனோய் நீங்கியுன்ற னாசிபெற்று
 துதிபெறும் புண்ணியவழியில் நிலைத்து நிற்கத்
 துணைசெய்வாய் சூசையெனுஞ் சுகுணவானே. (10)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-காம்போதி.

திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

சூசைமா முணியே-துணைசெய்குவாயே.

அதுபல்லவி.

வாசபூந் கொடியை மலர்க்கையிலேந்தும்.

(சூசை)

சரணங்கள்.

1. தேவசுதன்தாயின்-திவ்ய மணவாளா
ஆவலாய்ப்பரணை-அணைத்தெடுத்த தோளா. (சூசை)
2. உம்பர்கள் துதிக்கும்-உத்தமநற் சீலா
நம்பினோர்கட்கென்றும்-நன்மைசெய் மேலா. (சூசை)
3. காமக்கடலாழ்ந்த-வாமனைத்தற்காத்தாய்
நேமியில்வீழ்ந்தோனிடர்-நீக்கிக்கரைசேர்த்தாய். (சூசை)
4. அக்கினிவெள்ளத்தில்-சிக்கியசிறுவன்
பக்கத்துணையாகி-பாதுகாத்ததாதா. (சூசை)
5. பஞ்சம்படைநோயிப்-பாரைவிட்டு நீங்க
அஞ்சங்கொள்ளைநோயும்-அடங்கியிந்நாடோங்க. (சூசை)
6. தாவீதுமன்கோத்ரா-தாசர்தொழும் பாத்ரா
பூவில்தனசாமி-போற்றுமருள் நேத்ரா. (சூசை)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-கமாஸ்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மருள்கொய்வாய்-அருள் செய்வாய்.

அதுபல்லவி.

மாசிலாத சூசைமுனீந்திரா—மருள்.

(மருள்)

சரணங்கள்.

1. அன்னைவயிற்றினில்-ஜென்மவினை நீக்கி
அற்புகமாய்ப் பிறந்திட்ட மேலா—பூவில்
பன்னும் வயதுமுன்றில் வேதசாஸ்திரப்
படிப்பிற் சிறந்திட்ட சீலா. (மருள்)
2. சத்யவேத வடிவாகி யீரறத்தின்
தன்மை விளங்கச் செய்பூபா—அதி
வெற்றியோடென்றும் வாடாமலர்க்கொடியை
விருதாகக்கொண்ட ப்ரதாபா. (மருள்)
3. கடலில்வீழ்ந்திட்ட குருவினுக் குன்றயை
காட்டிஊதித்திட்ட தாதா—இருள்
அடர்வனத்திலிடி மின்னலிற் சிக்கிய
அன்பரைக்காத்த நன்னீதா. (மருள்)
4. பூவிலொருவர்க்குங் கிட்டாத் தேவவரம்
பூரணமாயடைந்திட்ட யோகா—சீறித்
தாவும் ஐம்பொறியின் மாய்கைவழியைத்
தடுத்து வென்றிட்ட நிர்வாகா. (மருள்)
5. பதியிற் சுகமாக வாழ்ந்து பின்னர் நல்ல
பாக்கியமுள்ள முடிவுபெற—உன்னி
நிதமு முனைத்துதி செய்தன சாமநோய்
நீங்கி நல்வழியி லென்றும் உற. (மருள்)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-பியாகடை.

ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆதரித்தருள் அய்யா சூசைமெய்யா—எமை

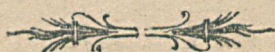
அதுபல்லவி.

மாதவனான மலர்க்கொடி கையா.

(ஆதரித்)

சரணங்கள்.

1. பரமாதி சுதனைத்திருக் கரத்தேந்திய மேலா
திருமரியுந்தன் பணிநிதம் புரிந்
திடவரம் பெற்ற புண்ணிய சீலா. (ஆதரித்)
2. தேவரகசியமுழு தும்-பூவிலறிந்திடப் பெற்றவா
தாவிதன்குல மணிவிளக்கெனத்
தரைதனிற்கிறந் தோங்கிய கொற்றவா. (ஆதரித்)
3. சகல உயிர்களைக்காத் தென் றும் சம்ரட்சணைபுரியும்
பகவன்றனக்கு உணவுதந்து
பாதுகாத்திட்ட பாக்கியவானே. (ஆதரித்)
4. தனசாமியின் மனமேவிய-தாதாமறைப் போதா
வினைசெய்பேய்களை எகித்தினினின் று
வெருட்டி யோட்டிய வீரப்ரக்யாதா. (ஆதரித்)

அர்ச். சவேரியார்பேரில் கீர்த்தனம்.

(ப்ரோத்தாயா இகஜாலுரா) மெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்.

ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சமயம் இதுவே ஐயா-சவேரியாரே.

அதுபல்லவி.

அமல சேசவை வேண்டி-அடியாரைக் கண்ணோக்கி
அமர்செய் தீவினைநீக்கித்-தயைசெய.

(சமயம்)

சரணங்கள்.

1. இஞ்ஞாசி மாதவரின்-இனியஞான சுபுத்ரா
மெய்ஞ்ஞான சத்பாத்திரா-அருள்செய. (சமயம்)
2. சிந்துதேசத் தஞ்ஞானஞ்-சிதறப்போக்கிய போதா
நொந்த எமையாதரித்-திடநல்ல. (சமயம்)

3. உச்சித திருச்சபையின்-வச்சிரக்கல் ஸ்தம்பமே
மெச்சம்ஞான பிம்பமே-க்ருபைசெய. (சமயம்)
4. தேசமன்னவர்கட் குச்-சேசுதிருநாமத்தைப்
பேசுநன்மைசெய்தவா-ஆண்டருள். (சமயம்)
5. கொடியபஞ்சம் படையோய் நொடியிற்போக்கி யருள்செய்
திடத்திடங்கொண்ட தாதா-க்ருபைசெய. (சமயம்)
6. கூன்குருமே குஷ்ட-ஊனமறச்செய்திட்ட
ஆன்மகுரு ஸ்ரேஷ்டரே-அருள்செய. (சமயம்)
7. மரீத்ததேகமழியா-திருக்கவரம் பெற்றவா
கருத்தோடெமைப்புரக்கத்-தக்கநல்ல. (சமயம்)
8. அணியுமுன் மலர்த்தானைப்-பணிதனசாமிக்குறும்
பிணியினைப் போக்கிசுகந்-தரநல்ல. (சமயம்)

அர்ச். லாசர்பேரில்

வேண்பா.

தேசலவு பூம்பொழில்குழ் தென்புதுவை யாலயம்வாழ்
லாசரெனு மாதவனே நாடியும்மை—ஆசையுடன்
பூசிக்க வந்திடுமிப் புல்லனுக் குறும்பிணியின்
மாசுகற்றி யாள்வாய் மகிழ்ந்து.

கீர்த்தனம்.

பல்லவி.

ஆசையோ மின்பதம் பூசிக்குந் தாசன்மீ
தன்புவைத் தாளாயோ.

அனுபல்லவி.

வாசமலர் மணம் வீசும் புதுவையில்
வாசமதான லசாரெனுங் குருவே.

(ஆசை)

சரணங்கள்.

2. வடவைபோலெரிந் தலட்டும் பசியின்
வாதை மிகவுங்கொண்டு-ஒரு
மன்னவான் றன்னிடஞ்சேர அவன்செல்வ
மதத்தினால் வெகுண்டு
மாதவா நின்மீது விட்டசுணங்கனுன்
மலரடிக்குத் தொண்டு-செய்த
மாட்சிமை யுன்னிடங் கண்டின் துணைபெற
வந்தேன் உன்றநற் சிந்தை கூர்வாயென.

(ஆசை)

2. எத்தனைநாளிப் பிணியின் வருத்தத்தால்
ஏங்கித் தவித்திடுவேன்-என்
எத்தனை நீக்ருபை வைத்திட்டாற் போதும்நான்
இன்றே சுகப்படுவேன்
எத்தும் பிணியின் றுன்பத்தைத் தெரிந்தவே
றாரையடுத்திடுவேன்-மெய்
யேகனிடத்தெனக்காக மன்றாட
இரங்குவாயென்றென் கரங்குவித்தே தினம்.

(ஆசை)

3. வானில பிராமடி மீதிலங்குநல்
வாழ்வுற்ற பாக்கியனே-அந்த
வஞ்சமன்னன் நரகுற்றுனைக்கெஞ்ச
வரம்பெற்ற யோக்கியனே
தேனினைப்போல் தனசாமி தமிழ்ப்பாடச்
செய்யுஞ் சிலாக்கியனே-உனைத்
தேடித் துதிக்கின்ற பேர்கட் குறும்வினை
தீர்க்குமுன் தண்ணருள் கோக்கித் தற்காக்கவே.

(ஆசை)

அர்ச்: ஆரோக்கியநாதர் பேரில் கீர்த்தனம்.

இராகம்-கேதாரகௌளம்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடைக்கலந்தந்தெம்மை ஆதரித்தருளையா
ஆரோக்கிய நாதரே.

அநுபல்லவி.

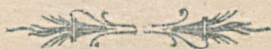
தடைக்கஞ்சாத கொள்ளை நோயால் வருந்தி யிவ்வூர்
தயங்கி மயங்கி மெத்த தவிக்கு மிக்காலையில். (அடைக்கலந்)

சரணங்கள்.

1. பக்கள் மனைவியரை அக்கம்பக்கத்தவரை
துக்கப்படப்பிரித்து இக்கட்டுகள் புரியும்
இக்கொடிய பிணிக்குத் தக்க மருந்து நீயே
பக்கத்திருந்துதவும் பந்துவர்க்கமும் நீயே. (அடைக்கலந்)
2. ஊரைவிட்டு மறு ஊருக்கேகினாலும்
சாரஇடமில்லாமல் தூரத்துறத்தி மெத்த
கோரஞ்செயு மிப்பிணி தீரவகைசெய-இப்
பாரிலுனை யன்றிவே ருருமிலையாகையால். (அடைக்கலந்)
3. கொள்ளைநோய் கொண்டோர்கள் கோரியுனை வேண்டிடி
உள்ளபடியேசுக முண்டாகு மெனப்பன்
விள்ளுமுரையை எங்கள் உள்ளமதனிற் கொண்டோம்
தள்ளிவிடாதேயிது தருணந் தருண முன்றன். (அடைக்கலந்)
4. பஞ்சம்படை கொள்ளைநோய் மிஞ்சி வரும்போதும்மை
தஞ்சமென்று நாடி செஞ்சிடில் அவை தீமுன்
பஞ்செனப் பறந்துபோ மென்றுன் திருச்சரீரந்
துஞ்சிய போததில் துலங்கவரம் பெற்றீரே. (அடைக்கலந்)

5. துட்டப்பாவங்கள் மிகக் கட்டிக்கொண்டதாலே
சட்டிடுங் கொள்ளேரோய் கிட்டிவந்த தெம்மேலே
மட்டிலாப் பரமன் விட்டநண்டனைக் காளாய்
விட்டா தெங்களைக் கட்டிக்காத்து உன்றன். (அடைக்கலந்)
6. பத்தியுடன் கோன்ஸ்தாந்து பட்டணத்திலுமது
துத்திய பட்டத்தைத் துதித்துக் கொண்டாட அங்கு
நத்திய கொள்ளேரோய் நாசமுறச் செய்த
வித்தகநவம் இங்கும் விளங்க அற்புதஞ்செய்து. (அடைக்கலந்)

பெங்களூரில் பிளேக்கென்னும் கொள்ளேரோய் 1898ம் வருஷம் ஆகஸ்டுமாதத்திலாரம்பித்து அதிக கடுமையாய் வியாபித்திருந்த சமயத்தில் இக்கீர்த்தனம் பாடப்பட்டது.

அர்ச்: தெரசம்மாள் பேரில்

விருத்தம்.

விரிகடல்கு ழுவனிமிசை யுறும்வாழ்வு விழலெனவே வெறுத்த நல்ல
தெரிவையர்கள் தவஞ்செய்யுந் கன்னிமடம் புக்கியங்கு தெளிந்தஞான
அரியபல கலையுணர்ந்து வேதசாஸ்திரியெனவே அறிஞரேத்தப்
பெரியவொரு பெயர்புனைசெந் தெரசம்மா யாமுமுன் சீர்பெறச்செப்வாயே.

கீர்த்தனம்.

இராகம்-பைரவி.

ஆதிதாளம்.

1. இதுவே நல்லசமயம்-எங்களிடர்
தீர்த்திடப் பரமன்றனை
இரந்தருள் செறிந்திடத்
தயை புரிவாயே
மதுவே பொழி சோலைகள் கதித்த
மாவிஸ்பாஞ்ந ரகரி லுதித்த

மதியே செந்-தொசெனும்
புண்யவதியே அருந்தவத்தி நிதியே.

(இது)

2. அழிவில்லாத பதிதர்செய்
யசங்கார மதனை நினைந்தும்
அஞ்ஞானிகள் புரிய்க்ரம
வகந்தைக்காக நொந்தும்
செறிதுயருற்ற செய்தியா மறிந்தும்
சிறியர்யா முன்னடைக்கலத்திருந்தும்
சித்தம்வை யெனக்கத்து மெங்கள்மேல்
இத்தனைவர்மம் உற்றிடலேனே.

(இது)

3. பட்டுப்போன மரந் துளிர்த்திடப்
பண்ணிய நவம்போலே
பவத்தாற்கெட்டுத் துஞ்சிய
விந்தப் பாமார்கள் மேன்மேலே
மட்டிலாத வரங்களைப்பெற்று வரைந்திட
உன்றனுளத்தினிற் சற்று
மதியாதல்லோ-நிதிபேயுடல்
சதிசெய்யுது கதிவேறிலே.

(இது)

4. தவம்பொறை கற்பு நேயந்தாட்சி
சார்ந்திடுந் திவ்யபீடமே
தகைசேர்ஞானக் கலையுணர்த்திடுஞ்
சாஸ்திரக்கல்விக் கூடமே
நவமான வுன்றிரு உடலின்னும்
நசியாதிருந்திட வரந்துன்னும்
நாரியே தனசாமி புகழ்ந்திடும்
சீரியே அதிருப சிங்காரியே.

(இது)

ம-ள-ள-ஸ்ரீ தம்புசெட்டியா ரவர்கள் குமாரர்

சத்தியராஜ் செட்டியாருக்கு நடந்த

விவாகத்தின்போது பாடிய

திருமணப்பாக்கள்.

ஆண் நலங்கு.

1. அன்னநடை மடவீர்-ஒளி-மின்னலிடை யுடையீர்
அன்னைக்கன்னி தன்னைப்போற்றி-அன்பாய் நலங்கிடுவீர்.
2. மல்லிகை முல்லையத்தர்-வாச-மணக்கும் ரோஜ அத்தர்
சொல்லும் பணிநீரில்-கூட்டி-துலங்க நலங்கிடுவீர்.
3. சந்தனஞ் சாந்து ஜவ்வா-தொடு-கந்தகதம்பங்கொண்டு
அந்தமாய் நற்சிந்தை கூர்ந்தே-விந்தை நலங்கிடுவீர்.
4. கௌரிகுல தேசாதி-எனுங்கண்யம்படைத்த-இரா
யலுசெட்டியார்-சித்தேரியம்மாள் பௌத்ரனுக்கே.
5. நன்னலம் யாவையுமே-தேடி-தன்னலமாகக் கொண்ட
பொன்னுசெட்டியார்-சின்னம்மாள் புனிதபௌத்ரனுக்கே.
6. அம்புவி மெச்சும் மைசூர்-ஆளும்-அரசார்க்கினிய மந்திரி
தம்புசெட்டியார்-ராஜம்மாள்-தரும்சத் புத்ரனுக்கே.
7. இராஜதர்மப் பிரவீணன்-மஹ-ராஜராஜார்க்கினியன்
போஜன்தம்பு செட்டியாரின்-புத்திரன் சத்யராஜருக்கே.
8. புண்ய நெறிகளையே-மிக-எண்ணிச்செயு மெழிலான்
நண்ணுந் துரைராயல் செட்டி-நல்ல சகோதரற்கே.
9. நிர்மல சித்தமுடன்-அதி-நேயம் பொறுமை யுள்ளான்
தர்மராஜ்செட்டி-யென்றுந்-தழுவும் சகோதரர்க்கே.

10. மன்னுந் தந்தைபெயரை-என் றும்-இன்னிலத்தோங்கவைக்கும்
சின்ன துரை யென்னுந்-தம்பு-செட்டி சகோதரர்க்கே.
11. வாய்மையிக்குந்த-அமராபதி-நேயசத்யவதியும்
தூயதனம்மாள் மகிழும்-சந்தர சோதரற்கே.
12. ஆயுங் கலையின்ற-நல்ல-தாயகமாக நின்ற
தூயபகவதியம்மாள்-சகுண-சகோதரற்கே.
13. சங்கீத கியானமுள்ளாள்-கன-இங்கிதமான நல்லாள்
பொங்கும்-புகழ்தங்கும் பகவதி-சகோதரற்கே.
14. கல்வியுடைமையுடன்-கன-செல்வ சம்பத்துடையாள்
செல்வி ஜெகராஜம்மாள்-செல்வ சகோதரற்கே.
15. ஆதுலர் தங்களையே-நிதம்-ஆதரித்தாரும் துங்கள்
சாதுஜன் சங்கமதைத் தழுவும்-சத்யராஜர்க்கே.
16. சகலகலை நியுணன்-செல்வசம்பன்னன் சாந்த குணன்
ஜகமதில் கீர்த்திபெற்றோன்-தன்யன் சத்தியராஜர்க்கே.
17. மாட்சிமைதங்கிய-நல்லரசாட்சி செய்தே சுபுத்ர
காட்சியைக் கண்டாட்சிபெற-கடவுளைத் தோத்தரித்தே.
18. ஆயுள் நூருண்டுமட்டும்-பதினாறெனும் பேறுபெற்று
தூயமணப்பிள்ளை பெண்ணும்-சுகித்து வாழ்ந்திடவே.

வேறு.

ஆண் நலங்கு.

இராகம்-கமாஸ்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மதிமுக மடவீர்—மணநலங்கிடுவீர்.

அதுபல்லவி.

மன்னுந்தயை-துன்னுமரி-யன்னைக்கன்னி-தன்னைப்போற்றி. (மதி)

1. பச்சைப்பயருடன்-பணிப்பயரரைத்து
பசுமஞ்சள் சாந்துடன் ஜவ்வா துங் கரைத்து
மெச்சுகில் சந்தனம் புனுகு பனிரீர் மிதக்க
விடுத்து பொற்கிண்ணமதி-லெடுத்து பதம் படித்து. (மதி)
2. சந்தன மல்லிகையத்தர்-ஷண்பக அத்தர்
தழைக்கும் ஹீரான் ரோஜத்தர் தாழம்பூ வத்தர்
கந்த கதம்பங்கஸ்தூரி-கலந்தொன்றாய் சேர்த்தெடுத்து
கம்மெனப் பரிமளிக்க-ரம்யமாய் மனங்களிக்க. (மதி)
3. திரிசிரபுரமெனுந் திவ்யக்ஷேத்ரன்
தேசாதியாம் கௌரிகுல கோத்ரன்
பரிவாய்ப் பாவலர்களின் பாடல்களாற் புகழ்பெற்ற
பாக்யன் ராயலுசெட்டியார்-சிலர்கய் பவுத்திரனுக்கே. (மதி)
4. நீதகற்பினி லருந்ததி யெனவும்
நிலமை நெறியிற் சந்தரமதி யெனவும்
பூதலந்தனிற் பெயர்பூண்ட கித்தேரியம்மாள்
பூங்கொடி பவுத்ரன் கிளையோங்கிட நற்பாங்குடனே. (மதி)
5. புருஷபக்தியை யென்றும் மறவாதாள்
புகல்நாத்தி மாமி பணி துறவாதாள்
திருமகளருள்கொண்டு சிறந்த கித்தேரியம்மாள்
செல்வ பவுத்திரனா-நல்ல சத்யராஜுக்கே. (மதி)
6. ராஜராஜர்கள் மெச்சங் குணசீலன்
ராஜதர்மப் பிரவிண னென்னும் லோலன்
போஜனெனப்புகழ் தம்புசெட்டியார் ராஜம்மாள்புரி
புண்ய தவத்தினில்வந்த கண்யன் சத்யராஜுக்கே. (மதி)
7. சாஸ்திர சட்டதிட்டங்களறி நிபுணன்
சாந்தந்தயை பொறுமைநிறை சற்குணன்
பாத்திர மறிந்துதவும்-பான்மையுடையோன் அநி
பாக்யன் தம்புசெட்டியாரின் யோக்யபுத்ர ரத்னத்திற்கே. (மதி)

8. அச்சம்நாணம் மடம்பயிர்ப்பா பரணமாய்
அணிந்த பெண்ணரிசி-ஆ துலர்கட்குதாய்
கச்சணியு மெல்லிநல்லாள் இராஜம்மாளைன்னும்
கற்புடையாள் செய்தவத்தி லுற்பவித்த புத்ரனுக்கே. (மதி)
9. வடிவழகொடு குணவழகுடையாள்
மழையெனத் தனமதை பொழிகொடையாள்
திட அன்பன் தொழிலதைப் புரிவதிலடியாள்
சிற்றிடை ராஜம்மாள் நங்கை-பெற்ற சத்தியராஜுக்கே. (மதி)
10. பெற்றதாய் தந்தைக்கு நற்பிரிய செல்வி
பெருகு மெங்கள் குலத்துக்கொரு முதல்வி
கற்றசுவ ராயல்செட்டி கற்புடைப் பெண்டிர்
காந்தைகொண்டம்மாள் புவுத்ரன்-பேந்தல்சத்யராஜுக்கே (மதி)
11. வார்த்தையில் வழக்கில்யாரும் மதிவல்லான்
வழங்குந் தமிழ்விற்பனன்-மிக நல்லான்
சாத்திரமறிந்த தனசாமி செட்டியார் புத்ரன்
சத்யராஜுசெட்டி யென்னும்-சற்குணமணப்பிள்ளைக்கே.(மதி)
12. பதிபணி புரிவதிலதி ஜாக்கிறதை
பகர் தமயந்தி யொத்த பதிவிரதை
ததியறிந்துதவுவள்-சற்குணந் திரண்டவள்
தாயம்மாள் மகிழும்புத்ரன் தூயசத்ய ராஜுக்கே. (மதி)
13. ஆய்ந்த புலவர் தங்களை-அடுத்திடுவோன்
அகம்பாவ மெனுங்குணம்-தடுத்திடுவோன்
தோய்ந்த ஞான வித்தைகள் படித்திடுவோன்
தூய நன்னெறியுடைய நேயசத்யராஜுக்கே. (மதி)
14. ஆயுள் நூறண்டுமட்டும் ஆலரசுபோல்
அணியணியாய்த் தழைத்து அரும்புவிமேல்
சேயர்களின் சேயருடன் செல்வ சம்பத்து பெருகி
தேவனின் ஆசிரால் என்னும்-மேவிவாழ்ந்திடவேஇன்று.(மதி)

பெண் நலங்கு.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்தரமுகமடவீர்-சுபநலங்கிட வருவீர்.

அதுபல்லவி.

சந்திரபத நளின-தாய்மரியின் தானைப்போற்றி.

(சுந்த)

சரணங்கள்.

1. பச்சைப்பயருடன் பணிப்பயறும் பாசிப்பயறும்
உச்சிதவாசத் தைலங்களுடன்-அரைத்து இலங்க. (சுந்த)
2. மல்லிகை சம்பங்கி யத்தர்-மருவும்ரோஸ் தாழையத்தர்
சொல்லும் பணிரீர் விடுத்து-சொர்னகிண்ணத்திலெடுத்து. (சுந்த)
3. பச்சிலை கிச்சிலிக்கிழங்கும்-பசுமஞ்சள் தவனமும்
மெச்சும் புனுகும் ஜவ்வாது-விளங்கக் கலந்திப்போது. (சுந்த)
4. கந்த கதம்பங்கஸ்தூரி-சந்தனஞ் சாந்துடன் நூறி
விந்தை பொற்றட்டினில்தாங்கி-மெல்லியகரத்தையோங்கி (சுந்த)
5. அறிஞன் ஞானசாமி செல்வி-அமிர்தம்மாள் பெறும்புதல்வி
சரிசூழல்நங்கை தனம்மாள்-சற்குண மணப்பெண்ணுக்கே. (சுந்த)
6. என்றுங் கடவுளடியை-நின்று பணியுமடியான்
மன்றல் ஞானசாமி தினம்-மகிழ்தவப் புத்திரிக்கே. (சுந்த)
7. சாந்தமுந்தைய பொறையும்-சற்குணம் பலநிறையும்
யேந்திழை அமிர்தம்மாளின்-இனியநற் புத்திரிக்கே. (சுந்த)
8. ஆயுள் நூறுண்டு மட்டும்-அகண்ட ஐஸ்வரியமுற்று
சேயர் சேயர்களைக்கண்டு-ஜெகமதில் ஓங்கி வாழ. (சுந்த)

1901-ஆம் மேய் 22உ

கனம், தி-இரா. தம்புசெட்டியாரவர்கள் பேரர்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ அமிர்தராஜ் சேட்டியாருக்கும்

பேத்தி-சௌபாக்கியவதி

இரத்தினவதியம்மாளுக்கும்

1902ஆம் ஏப்ரல் மீ 30உ நடந்த விவாகத்தின்போது பாடிய

ந ல ங் கு ப ா ட ல்.

இராகம்-காம்போதி

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அலங்கார மெய்மடவீர்-கூடிவருவீர்-நலங்கிடுவீர்.

அதுபல்லவி.

நலங்கள் மிகப் பொழியுஞ் சேசு

நாதன் றிருவடி மேவியே

சீதமலர்களைத் தூவியே.

(அலங்)

சரணங்கள்.

1. பச்சைப்பயர் பனிப்பயர் பாசிப்பயர்

பசுமஞ்சள் சந்தனக் கதம்பமு மரைத்து

உச்சித வாசப் புனுகு கஸ்தூரி

உயர்பனி நீரிற் கரைத்து

இச்சபையோர்கள் இசைந்து கொண்டாட

இங்கிதமான சங்கீதங்கள் பாட

மெச்சும் அமிர்தரா ஜென்னும் மணமகள்

மிகுசுகமுட னிதம் வாழ்ந்திட

இகமதிற் பலநலஞ் சூழ்ந்திட.

(அலங்)

2. தன்னுயிர் போலவே மன்னுயிரனைத்துந்
 தாங்கிச் சரிநீதி யோங்கிச் செலுத்ததி யேர்க்யன்
 பன்னுமிராஜ தர்மப்ரவீண நென்னும்
 பட்டம் பெற்ற கனபாக்யன்
 மன்னர்கள் மெச்சும் மைசூர் மஹாராஜன்
 மதிக்கு மந்திரி யெனத்துதிக்குஞ் சிலாக்கியன்
 கன்னன் தம்பு செட்டியார் ராஜம்மாள் தரும்
 கண்மணி அமராபதி யெனும்
 பெண்மணி பெற்றிடு மகளுக்கே.

(அலங்)

3. சற்குணவான் சரவைய செட்டி மகிழ்
 தையல் அமராபதி தந்த நற்றவச் செல்வன்
 சத்யவதி தனவதி பகவதி தங்களுள்ளத்தினைப்
 பொங்கிப் பூரிப்பிக்கும் புதல்வன்
 பொற்புறுங் குணத்தன் ஜெகராயல் செட்டி
 புண்யவான் ராஜ்யம்செட்டி சாமிசெட்டி
 சற்சனார் புகழும் ரத்னசாமி செட்டி
 தம்புத்திர நெனவந்திடு
 அன்புற்றிடும்-அமிர்தத்திற்கே.

(அலங்)

6. என்றும்பாத்தை நினைத்துத் துதித்து நல்
 லின்பமுறு மதிமேலன்-பவம்
 வென்றிடும் நல்வழி நின்று புண்ணியத்தை
 மேலாகக்கொண்ட சுசீலன்
 என்றுந் தனையடைந்தோரைக் காத்தவர் தம்
 இடர்களைத் தீர்த்தரு ளனுசூலன்
 நன்றியென்றும் மறவாத மணவாளன்
 வளம்பெற வாழ்ந்திட பரணீர்
 உளம்பணிந் தருந்துதி புரிசுவீர்.

(அலங்)

(வேறு.)

பெண் நலங்கு.

ஜ ர வ னி மெ ட் டு.

1. நமது தேவதாயை வேண்டி நலங்கிடுவீரே
நளினமலர்புனையுந் திவ்ய நயமடவீரே.
2. பச்சைப்பயறும் பணிப்பயறும் பசுமஞ்சள் சேர்த்து
மெச்சுஞ் சவ்வாதுடன்-பனிநீர் மிதக்க வேவார்த்து. (நமது)
3. பச்சிலைக் கிச்சிலிக்கிழங்கும்-பசுநெய்யில் தீட்டி
உச்சித கஸ்தூரி கதம்பமுடன்-அத்தர் கூட்டி. (நமது)
4. அம்புவிபேரர் துதிக்கும் மைசூர்-அரசன் மந்திரியாம்
தம்புசெட்டியார் ராஜம்மாள்-தரும் பேத்திதனக்கே. (நமது)
5. தருமன் மிக்கேல்சாமிசெட்டி-சரவம்மாள் மகிழ்
அருமை பேத்தியான ரத்னவதியம்மாள் தனக்கே. (நமது)
6. பெருமைவாய்ந்த துரையாறு பிரிய புத்திரிக்கே
அருங்குயில் ரோஜம்மாள் பெற்ற-அழகு புத்திரிக்கே. (நமது)
7. மன்னுஞ் சகுணதர்மராஜ-உ மகிழும் புத்திரிக்கே
கன்னல் மொழியாள்-தனம்மாள் கண்மணி தனக்கே. (நமது)
8. சத்யவந்தனான சத்யராஜ-உ புத்திரிக்கே
உத்தமி தனம்மாள் மகிழ்வுறும் உயர்ந்த புத்திரிக்கே. (நமது)
9. மன்னுந் தந்தைபெயர் செழிக்கவந்த மகிபனும்
சின்ன துரை யென்னுந் தம்புசெட்டி புத்திரிக்கே. (நமது)
10. விற்பனர் புகழ்சற்றகுணநிறை மேன்மை மென்கொடிக்கே
கற்பின் மிக்கநல்ல நங்கை ரத்னவதிக்கே. (நமது)
11. ஆயுங்கலையும் நேயம் சகுணம் அமைந்தென்னாருமே
தாய்பேருடன் சம்பன்னராத் துலங்கி வாழ்கவே. (நமது)
12. மணமகனும் மணமகளும்-மகிழ்ந்து பல்லாண்டாய்
இணங்கி வாழ்ந்து இனியமக்க ளீன்று பெருகவே. (நமது)

ம-ா-ா-ஸ்ரீ தி. இரா. ஆ. தம்புசெட்டியார் C. I. E. அவர்கள்

நான்காவது புத்திரன்

சின்னதுரை என்றழைக்கும்

சிரஞ்சீவி

தம்புசெட்டியின் திருமணத்தின்போது பாடிய

ந ல ங் கு ப ா ட ல்.

வேண்பா.

சீரார் மைசூர்பதியின் தீவானென்றே யிந்தப்
பாரோர் புகழவந்த பாக்கியவான்—ஏராரும்
தம்பு மகிபாலன் தவத்துதித்த இச்செல்வ
நம்பிக்கடுவீர் நலங்கு.

ஆண் நலங்கு.

இராகம்-பியாகடை.

திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

மதினேர் முகமடவீர் நலங்கடுவீர்.

அனுபல்லவி.

பதிபுரந்திடும்-பரமனைப் போற்றியே.

(மதி)

சுரணங்கள்.

1. பச்சைப்பயறும்-பனிப்பயறும்

பசுமஞ்சளும் அரைத்து

உச்சித ஜவ்வாதும் புனுகும்

உயர்ந்த அத்தரிற் கூட்டிக் கரைத்து.

(மதி)

2. பச்சிலைக் கிச்சிலிக் கிழங்கும்

பசுநெய்யினில் சேர்த்து

மெச்சங் கதம்பமுடன் கஸ்தூரி

விடுத்துப் பனிரீர் மிதக்க வார்த்து.

(மதி)

3. சந்தன மல்லிகை ஷண்பக
ஜாதியத்தர் கூட்டி
விந்தையாக பொற்கிண்ணத்தி லெடுத்து
விளங்கு மெல்லிய கரத்தை நீட்டி. (மதி)
4. அரிய கௌரிகுல திலகன்
அதிபனை தேசாதி
திரிசிரபுரம் ராயனு செட்டியார்
திவ்யகுலத்தை விளக்கும் பௌத்ரனுக்கே. (மதி)
5. பத்தினிமார்கனிற் சிறந்து
பதிபேரன்பு கொண்ட
உத்தமியர்ன் கித்தேரியம்மாள்
உயர்ந்த பௌத்திரன்-சின்ன துரைக்கே. (மதி)
6. இன்னிலத்தோர் மதிக்குஞ் சீலன்
இனியகுண மேலன்
பொன்னுசெட்டியார் சின்னம்மாள் தரும்
புதல்வி புதல்வனை மணுளற்கே. (மதி)
7. துங்கன் சுவராயனு செட்டி
துணைவிகொண் டம்மாளுந்
இங்கிதமாய்ப் புகழ் பேரன் சின்ன துரை
என்னுமினிய தம்பு செட்டிக்கே. (மதி)
8. ராஜராஜர்கள் புகழு மைசூர்
ராஜன் மெச்சும் மந்திரி
போஜனெனுந் தம்பு செட்டியார் மகிழும்
புண்யதவப்புத்ரன் சின்ன துரைக்கே.
9. அச்சம் நாணம் மடம் பயிர்ப்பை
அழகணியாக் கொண்ட
இச்சகம் புகழ் ராஜம்மாள் தரும்
இனியபுத்ர சுகாமணி தனக்கே. (மதி)

10. தரைமீதினில் குறையாச் செல்வ
சம்பன்னனாய் விளங்கும்
துரைராயலு செட்டி மகிழும்
சோதரனான உதார தீரனுக்கே. (மதி)
11. மாசகன்ற மன நேர்மையன்
மதியூகன் மெய்யன்பன்
தாசிலதிகாரஞ் செய்நேயன்
தர்மராஜ்செட்டி சகோதரனுக்கே. (மதி)
12. சகலகலைகள் அறிநிபுணன்
சாந்தகுண சம்பன்னன்
ஜகமதில் மிக்ககீர்த்தி பெற்றோன்
சத்தியராஜ்செட்டி சகோதரனுக்கே. (மதி)
13. அமராபதி சத்தியவதி
அரிய தனவதியும்
அமைவுள பகவதி யன்புகொள்ளும்
அருமைசோதரன் தம்பு செட்டிக்கே. (மதி)
14. ஆயுள் நூறுண்டு மட்டும்
அகண்டைஸ்வரியம் நண்ணி
நாயசம்பன்னராய்த் தம்பதிகள்
சுகித்துவாழ்ந்திட மனத்திலெண்ணி. (மதி)

வேறு.

இராகம்-இந் துஸ்தான்.

பல்லவி.

ஆதிதாளம்.

திருநலங்கிடுவீர் நன்மடவீர்-நலங்கிடுவீர்
நலங்கிடுவீர் மடவீர்.

அனுபல்லவி.

குருபர னனையென வருமொரு திருமரி
குளிர் மலரடி கிரமேத்தி—மலர்சாத்தி
மிக வாழ்த்திப் போற்றி.

(திரு)

சரணங்கள்.

1. பச்சிலைக் கிச்சிலிக்கிழங்கும் பசுமஞ்சளும்
பணிப்பயருடன் சேர்த்து அரைத்து-கந்தமுரைத்து
நீரில் கரைத்து நிறைத்து. (திரு)
2. சாந்து ஜவ்வாது ஷண்-பகவத்தர் புனுகுடன்
ஜாதிமல்லிகை யத்தர் கூட்டி-நெய்யில் தீட்டி
மனம் நாட்டி கைநீட்டி. (திரு)
3. வெட்டி வேருடன் விலா-மிச்சன் குருவேரும்
விளங்க அகிலஞ்சேர்த்துப் பொடித்து
பன்னீர்விடுத்து-பதம்படித்து-நடித்து. (திரு)
4. கௌரிகுல தேசாதி-கண்யன் ராயலு பூபன்
காந்தை கித்தேரியம்மாள் பேரன்-எழில் மாரன்
அதிதிரன் குபேரனுக்கே. (திரு)
5. அம்புவி புகழ்மந்திரி-தம்புசெட்டி ராஜம்மாள்
அரிய தவத்துதித்த சீலன்-சங்கித லோலன்
பரிபாலன் நல் மேலனுக்கே. (திரு)
6. அரிய துரை ராயலு தருமாஜ் சத்யராஜ்
அழகு சோதரன் பாக்யவாளன்-விரிதோளன்
நல்மணுளன் குணுளனுக்கே. (திரு)
7. அமராபதி சத்யவதி தனவதி பகவதி சகோதர
னெழில் தூயன்-அதிநேயன் நல்லுபாயன்
சகாயனுக்கே. (திரு)

வேறு.

ஜாவளி மெட்டு.

1. சேசு-நாதனின் பாதமதை நாடி நலங்கிடுவோம்
அன்னநடை மின்னவிடை
கன்னியரே வாரும் நாம் சேசு. (நாத)
2. பச்சிலைக் கிச்சிலியுடன்
பணிப்பயறும் சேர்த்துநாம்—சேசு. (நாத)
3. கந்த கதம்ப முடனே
சந்தன மறைத்து நாம்—சேசு. (நாத)
4. மல்லிகை முல்லை யத்தரும்
வாசுதைலஞ் சேர்த்துநாம்—சேசு. (நாத)
5. தேவிதேவதங்கள் பாடி
மாதர்களே வாரும் நாம்—சேசு. (நாத)
6. செம்மல் ராயலு கித்தேரி
யம்மாள் பேரனுக்கே நாம்—சேசு. (நாத)
7. அம்புவி மகிழுந் தீவான்
தம்புசெட்டி சேயற்கே—சேசு. (நாத)
8. வாசமலர் சூடும் நங்கை
ராஜம்மானின் சேயற்கே—சேசு. (நாத)
9. கோத்திரம் விளங்க வந்த
பாத்ரன் சின்ன துடைக்கே—சேசு. (நாத)
10. எத்தலத் தோரும் புகழும்
வித்தக புத்ரனுக்கே—சேசு. (நாத)
11. ஆலரசுபோல் பெருகி
ஞாலமதில் வாழ்கவே—சேசு. (நாத)

12. பேருலகில் பதினாறு
பேறும்பெற்று வாழ்கவே—சேசு.

(நாத)

வேறு.

இராகம்-கமாஸ்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நயமடவீர்—நலங்கிடுவீர்.

அனுபல்லவி.

நாதன் சேசு-பாதம் போற்றியே.

(நய)

சரணங்கள்.

1. பச்சைப்பயர் பனிப்பயர் பாசிப்பயர்
பசுமஞ்சள் சேர்த்தாத்து-யாரும்
மெச்சுஞ் ஜவ்வாது புனுரு கஸ்தூரியும்
வெண்பனி நீரினில் கரைத்து.

(நய)

2. பச்சிலைக் கிச்சிலிக் கிழங்குங் கந்தமும்
பசுநெய் யதனில் விடுத்தது
உச்சிதவாசத் தைலங்களைச் சேர்த்து
உயர்ந்த பொற்கிண்ணத்தி லெடுத்தது.

(நய)

3. திரிசிரபுரவாசன் கௌரிகுல
தேசாதியா மதிகாரன்-அதி
பெருமை வாய்ந்த இராயனு செட்டியார்
பேரனாய்வந்த குபேரனுக்கே.

(நய)

4. நித்தந்தன் பத்தாவின் யேவல்தன் கையினால்
பத்தியாய்ச்செய் பாக்யசாவி-மஹா
உத்தமி கித்தேரியம்மாள் பேர்விளங்க
உதித்த பவுத்திரன் றனக்கே.

(நய)

5. மதிக்கு மைசூர் மகாராஜன் மந்த்ரியென
வையங் கொண்டாடுஞ் சிலாக்யன்-யாரும்
துதிக்கு நற்குணங்கள் வாய்ந்த தம்புசெட்டி
தூயநற்புத்ர சிகாமணிக்கே. (நய)
6. அரியகுணமும்-அழகும் அமைந்து
அவதரித்திட்ட செல்வி-உயர்
திருமகள் ராஜம்மாள் செய்தவப் பாக்கிய
செல்வன் சின்ன துறா தனக்கே. (நய)
7. தன்னை யடைந்தோரைக் காக்கு முபகாரன்
தரியலரை வெல்லுந் தீரன்-மிக
மின்னும் தந்தைபெயர் இன்னிலத் தோங்கி
விளங்கவைக்கும் மணுளனுக்கே. (நய)

வேண்பா.

திங்கள் முகச் செல்விகாள் சேர்ந்தன்பு கூர்ந்து சுப
மங்களங்கள் சொல்லி மணமதற்கே—செங்கலவைச்
சாந்துகந்தஞ் சாதியத்தர் ஜவ்வாதுங் கூட்டிக்கை
யேந்தி நலங்கிடு வீரே.

பேண் நலங்கு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்.

ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அன்ன நேர்நடை-மடவீர் நாடி நலங்கிடுவீர்.

அதுபல்லவி.

கன்னியர்க் கரசி-கதிரிடு கிரசி

கர்த்தனை யளித்தமரி-பொற்பதாம்புயத்தைத் துதித்தே. (அன்ன)
சாணங்கள்.

1. பணிப்பயர் அரைத்து-பசும்நெய்யிற் கரைத்து
பச்சிலைக்கிச்சிலியுடன்-மெச்சங்கொச்சிமஞ்சள் கலந்தே. (அன்ன)
2. மல்லிகை அத்தர்-மருக்கொழுந்தத்தர்
வாசலோஸ் அத்தர் மெய்யில்-மணக்க இணக்கமுடனே. (அன்ன)

3. புனுகு கஸ்தூரி-புகட்டி பன்னீரில்
பொழியுமழைபோலுடல்-தழையக்குழையத்தெளித்தே (அன்ன)
4. மாழை வேல்விழியாள்-மதுரித மொழியாள்
மங்களாகர நிறைந்த-இங்கிதநங்கை தனக்கே. (அன்ன)
5. தீர ஓய்யாரி-சித்ரசிங்காரி
செப்புங் கற்புடையநற்-செல்வி செல்வவதிக்கே. (அன்ன)
6. குணவலங்காரி-கொடுக்கும் உதாரி
கொஞ்சுங்கிளி மொழிபோல்-இன்சொல்லுரைக்கும் வஞ்சிக்கே. (அன்ன)
7. சுந்திரமாரன்-தூயசரீரன்
சுத்த சித்தத்தோன் ராஜ-ரத்தினம்பெற்ற மகட்கே. (அன்ன)
8. புருஷனுக்கடியாள்-புகழ்மிக உடையாள்
புத்தியும்பத்தியும்நிறை-உத்தமனானம்மாள் செல்விக்கே. (அன்ன)
9. மன்னுயிர் களிக்க-இன்னிலத்துதித்த
வல்ல பரமனருள்-வாய்ந்து என்றும் வாழ்ந்திடவே. (அன்ன)

திருமணப்பாக்கள்.

வேண்பா.

பொங்குபெருஞ் செல்வப் புகழ்தம்பு செட்டிக்கும்
திங்கள்முகச் செல்விசெல்வ நங்கைக்கும்—மங்களஞ்சேர்
போகசுப யோசமுத லாகவுள பேறுகளுண்
டாகசுப சோபனஞ்சொல் வாம்.

இராகம்-தோடி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சோபனம் சுப சோபனம்-ரித்யஜெய
சோபனம் சுப சோபனம்.

சுரநுல-வியபர-கதியொடு புவிமினி
லுறுபல-பொருடரு பரமனைப்-பரிவொடு
சுத்தமனத் திருத்திமெய்-பத்திசெய் மணாளனுக்கும்
உத்தமபத் தினியெழில்-வித்தக மணாளிக்கும். (சோபனம்)

அநுபல்லவி.

மாபரவியதிரி-சிரபுரத் தன்னில் வாசன்
மன்னுங் கெளரிகுலதே சாதியாய் வரும்நேசன்
தீபமெனச் சென்னையில்-செழித்த அதிபரகாசன்
தீரன் ராயலு பேர-னாய்வினங்கு முலாசன்

தெரிவையர்-பரிவுட-நிதமயல்-கொளுமொழி
லுறுகன-முகவஜி-கரமுடையவனெ னுஞ்
சித்தஜன் உசிதகுண-உத்தமன் சின்ன துணைக்கும்
சத்தியசம் பன்னியைர் கற்பமை செல்வவதிக்கும்.(சோபனம்)

சரணங்கள்.

1. சீரிலகிய மைசூர்-தேசசெங்கோல்கொண் டருந்
திறமுட னாண்டசாம்-ராஜநரேந்தர னருந்
பூரணமாய்ப் பெற்றுப்-புவிபேயார் மதிக்கவரும்
புண்பன் தீவான்தம்பு-பூபன் ராஜம்மாள் தரும்
புத்திர-னெத்தர முற்றவ-ருக்குநல்
மித்திரன்-உத்தமர்-சித்த-மதித்திடும்
வித்தகன் விற்பனர் துதி-நற்றவ மணுளனுக்கும்
சுத்த சித்தமுடன்பதி-யைத்தொழு மணுளிக்கும்.(சோபனம்)
2. ஆலறு கரம்பைபோல்-அரும்புமலர் மணம்போல்
ஆவி யுடலமும்போல்-அன்றில் மணியொளிபோல்
பாலும் நீரும்போல் ஆதி-பரமனருளாசீரால்
பதினாறு பேறும் பெற்று-பாரிற் சிறந்து மேன்மேல்
பாகதி-தருமற்-நெறிவழி-யுறவெனப்
பலர்உள-மகிழ்வொடு பகருரை-ஜெயமுறப்
பாரிலரிதானவர-மேவிய தம்பு செட்டிக்கும்
காருலவு கூந்தல் செறி-கன்னிரநற்செல்வவதிக்கும்.(சோபனம்)
3. தந்தைபெயர் புனையிம்-மைந்தனின்சீரும் பேரும்
தாதையவர்க் கொப்பாயித்-தனையிலோங்க வென்பாரும்

பந்துவர்க்கத்தோரிஷ்டர்-பலருமகிழ்ந்து கோரும்
பாக்கியம் பெற்று வாழப் பாமன் க்ருபை யாசீரும்

பாவிய-வரமுடை-யவனிவ-னெனப்பலர்

உணாமொழி-சரிவர-வெனமன-மதில்மிகப்

பற்றுதல்கொண் டித்தமமார்க்-கத்திற்செல் மணாளனுக்கும்
நற்றவத் துதித்தவெழில்-சுற்றிடை மணாளிக்கும்.(சோபனம்)

ம ன் த ன ம்.

வேண்பா.

தம்புசெட்டி யார்செய் தவமே தவமென்று
அம்புனியோர் மெச்ச அவதரித்த—நம்பியிவன்
நங்கைசெல்வ வதியுடனே நல்வாழ்வுற் றுச்சகிக்க
மங்களஞ்சொல் வாம்உள் மகிழ்ந்து.

இராகம்-காம்போதி.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மங்களம்-சுபஜெய-மங்களம்

நித்யசுப-மங்களம்.

அநுபல்லவி.

எங்கும் புகழ்பெற்ற துங்கமணாளற்கும்
திங்கள் நிகொழில் தங்கு மணாளிக்கும்.

(மங்களம்)

சரணங்கள்.

1. மன்னன் சாமாஜன்-உன்னி மதித்திடும்
தன்யன் தம்புதவ-மின்னித் துலங்கிட
இன்னிலத்தில்வந்த-சின்ன துரை வேட்கும்
நன்னய கன்னிசெல்-வவதியம்மாட்கும்.

(மங்களம்)

2. வாசமலர்மணம்-விசுமைகுராரும்
ராஜன்ஸ்ரீ க்ருஷ்ணமா-ராஜனின் நல்விசு
வாசம் பெற்ற தம்பு-நேச குமாரற்கும்
ராஜரத்னம்பெற்ற பாசகுமாரிக்கும். (மங்களம்)
3. நேயன்வறிஞர்ச-காயன்குலச் சாம்பர்
தாயன் ஒளிர்வஜ்ர-காயனெனவரும்
சேயன் தம்புவினநுந்-தாயமனாற்கும்
ஆயினழைசெல்வ-வதிரன்மனாளுக்கும். (மங்களம்)
4. ஆலைப்போலும் இழை-நூலைப்போலும் நீர்சேர்
பாலைப்போலும் வற்று-வேலைப்போலு மிவர்
தாலமதனில் மேன்-மேலும் வாழ்ந்து பல
பாலரொடு ஜெய-சீலராய் ஒங்கவே. (மங்களம்)

Bangalore. 1907-ஸ்ரீ மேஸ் 10உ.

புதுவை ம-ந-ந-ஸ்ரீ கொண்டப்ப தம்பு செட்டியார்

குமாரன் சிரஞ்சீவி

தர்மாஜ் சேட்டிக்கும்

தஞ்சை ம-ந-ந-ஸ்ரீ பாப்பு நாயுடு குமாரத்தி

சௌபாக்கியவதி

பொன்னம்மணி அம்மாளுக்கும்

நடந்த விவாகத்தின்போது திரிகிரபுரம்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ தி. இரா. தனசாமி சேட்டியார்

மணவாளர்களை வாழ்த்திக் கூறிய

பாடல்கள்.

விருத்தம்.

சீர்பூத்த சிரகிரியி லுதித்த செல்வ

தீரன்கொண் டப்பசெட்டி முத்தம்மாள் செய்

ஏர்பூத்த தவப்பயனா வுதித்த தம்பும்
 எழிலணங்கம்மாயி யம்மானும் பெற்ற
 பார்பூத்த புகழ்கொள்செல்வன் தர்மாஜன்
 பாவைபொன்னம் மணியம்மா னோடு சேர்ந்து
 நேர்பூத்த இல்லறமாம் நல்லறத்தில்
 நிலைத்தொருமை யோடென்றும் நிலத்தில் வாழ்க.

(1)

தாரிலகு பூம்பொழில்குழ் புதுவையூரன்
 சஞ்சீவி ஆரோக்ய சாமிசெட்டி
 பேரிலகுங் கற்பமைந்த பெரியம்மாயி
 பெற்றதவப் புத்ரிஆம்மா யம்மாள் செல்வன்
 சீரிலகும் பொறையறிவு தூய்மை வாய்மை
 செறிந்ததர்மா ராஜனெனும் செல்வ வாளன்
 ஏரிலகு நங்கைபொன்னம் மணியம் மாளோ
 டுணங்கியே பல்லாண்டு இனிதா வாழ்க.

(2)

பார்மருவுங் கௌரிகுல திலகன் நல்ல
 பாக்கியவான் கொண்டப்ப தம்பு செட்டி
 சீர்மருவுந் துணைவிஆம் மாயியம்மாள்
 செய்ததவப் புத்திரனாந் தரும் ராஜன்
 பேர்மருவும் பாப்புநா யுடுதா யம்மாள்
 பெற்றபொன்னம் மணியம்மாள் தன்னைக் கூடி
 ஏர்மருவும் பதினாறு பேறும் பெற்று
 இனியசப செல்வர்களா இணங்கி வாழ்க.

(3)

தருபார ஜென்னுமண மகனுமின்னான்
 தாரமாய் வந்தபொன்னம் மணியம் மாளும்
 ஒருமையுடன் கூடிச்சந் ததிகள் பெற்று
 உயர்ந்தஉத் யோகசம்பத் துடனே யோங்கி
 பெருமைபெறு நல்வழியில் நடந்து இரந்தப்
 பேருலகிற் பல்லாண்டு பெருகி வாழத்

திருமரியே நின்னருளைப் பெய்வா யென்றுன்
 திவ்யதிரு வடிகளுக்குத் தெண்ட னிட்டேன்.

(4)

இன்றுனக்கு நற்றுணையா வாய்த்த இந்த
 இணையில்பே ரழகிபொன்னம் மணியம் மாளை
 நன்றுஉப சரித்துஉளத் தன்பு காட்டி
 நல்லற மியற்றிசுத்ய மறையொ முங்கை
 என்றும்விடா தனுசரிக்கச் செய்து தர்ம
 இராஜனே நீயுமந்த வழியிற் றுளே
 சென்றுசுக ஜீவியாப் பல்லாண்டு வாழ்ச்
 சேசுபரன் திருவருள்செய் திடுவா ராக.

(5)

அன்னமதை நிகர்பொன்னம் மணியம் மாளே !
 அமலபரன் அருள்புரிந்தின் னுனக்குத் தந்த
 நன்னயநா யகன்தர்ம ராஜன் றன்னை
 நாடியிரண் டாந்தெய்வ மெனப் பாவித்து
 உன்னுமவ னுக்குரிய ஊழி யங்கள்
 உளங்கனிந்து செய்துணவு தாய்போ லூட்டி
 மன்னுமவன் உயிர்த்துணையா யிருந்து நன்கு
 மருவிமைந் தரைப்பெற்றெந் நாளும் வாழ்க.

சோபனப்பதம்.

இராகம்-சஹானு.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சோபனஞ் சோபனம் சுப ஜெய
 சோபனஞ் சோபனம் நித்ய ஜெய.

(சோப)

அதுபல்லவி.

பூபன் தரும ராஜேனும் வேருக்கும்
 பூவை பொன்னம்மணி யம்மாருக்கும்.

(சோப)

சரணங்கள்.

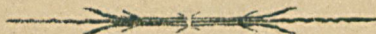
1. சற்சனார் புகழுந் தருமசீலன்
 சாஸ்த்ர கலைகள் அறிந்த மேலன்

விற்பனன் தர்ம ராஜேனும் பிள்ளைக்கும்
மெல்லிபொன் னம்மணி யென்னுந் கிள்ளைக்கும். (சோப)

ஆதலருக் கென்றும் உதவி
அளித்தா தரித்திடுமு தாரிக்கும்
சிதமா மதி நேரொழில்முகச்
சித்ரகெம் பிரஹ் யாரகு மாரிக்கும். (சோப)

3. வாழையடி வாழையைப் போல்
வளர்ந்து குலந் தழைத்து டேன்மேல்
தாழ்வி லாச்சந் ததிகள் பெற்றிவர்
தனையில் குறையொன் றின்றி வாழ்ந்திட. (சோப)

புதுவை 1907ஸ் ஜனவரி 9வ்.

பெங்களுர் அர்ச். குசையப்பர் கன்னிகாமடத்துச்

சிரேஷ்டரம்மாள் பேரில்

இராஜம்மாள் தம்புசெட்டி பெண்கல்விச்சாலைச் சிறுவர்களுக்கு

ம-ம-ம-ஸ் தி. இரா. தனசாமி செட்டியார்

பாடிக்கொடுத்த

வாழ்த்துக் கீர்த்தனம்.

இராகம்-கமாஸ்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆசித்தந்தருள் எங்களருமை யனையே-திரு
அருளோ மெனுகாத்.

(ஆசி)

அதுபல்லவி.

குசை முனிவர்பெயர்-துலங்குங் கன்னியர் மடத்
தாசை கொண்டிறையும்-நேசமுத லாளியே.

(ஆசி)

1. அதுல சுதனைநிதந்-துதிபுரிந்திடுமா விவேகி-நிர்வாகி
அலகை கலகமது-விலக இலகுந் தவயோகி
மதுரித நவரஸ இதமொழி நிதமுரை
மரியப்ளாவி யெனும்-அரிய கன்னியரே. (ஆகி)

2. ஓதரு மாதவ வேதியர் புகழ்ந்திடு மேலி-சீலி
உன்னத நன்னய-கன்னியர்தம் பரிபாலி
பூதல வாழ்க்கையைத்-தீதென வர்ஜித்தப்
புண்ய கண்ய அதி-திண்ய மரி ப்ளாவியே. (ஆகி)

3. அருமை யறியாதவிச்-சிறுவர்க்குரிய வழிகாட்டி-கல்வி தீட்டி
பெருமை தருமினிய ஞானஉணர்வை மனநாட்டி
தரும நடையுடையும் பெருமைப்படவே கூட்டித்
தந்தமரிப்ளாவியுமக்-கனந்த வந்தனமெமக். (ஆகி)

வேறு.

இராகம்-இங்கிலீஷ்மெட்டு.

வாழ்க வாழ்க வாழ்க என்றும் வாழ்க அன்னையே
வாழ்க மரிய ப்ளாவி என்னும் வல்ல கன்னியே.

1. கர்த்தனருள் பெற்றிலகும் உத்தம நிதியே
சுத்த சித்தமுற்ற நல்ல சத்தியவதியே. (வாழ்க)

2. அரிய நெறியும் மறையின் முறையும், அறிந்த யோகியே
பிரியமுடன் சிறிய ரொங்களைப் பேணுந் த்யாகியே. (வாழ்க)

3. எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணுக்கு நிகரொன்று ஓதியே
மண்ணிலெமை நற்கண்யராக்கும் புண்யமெய்தியே. (வாழ்க)

4. புத்தியுடனே பத்தியுற்ற புனிதாக்கவே
நத்தி எமக்காய் மெத்த உழைத்த நன்மை நோக்கவே. (வாழ்க)

5. உன்றன் பெயர்கொள் இந்தநானே சிந்தனை செய்து
வந்தனங்கள் தந்த எமக்குன் வரங்களைப் பெய்து. (வாழ்க)

கொம்மிப் பாடல்.

பல்லவி.

கொம்மியடிப் பெண்கள்-கொம்மி யடியுங்கள்
கூந்தல் சோர்ந்திடக் கொம்மியடி.

அனுபல்லவி.

நம்மை வித்யார்த்திக ளாக்குந் தாய்மார்களை
நாடிக் கொம்மி யடியுங்கடி-ஒன்றாய்க்
கூடிக் கொம்மி யடியுங்கடி.

செம்மல் தம்புசெட்டி-யார் ராஜ்யமாள் சீரைச்
செப்பிக் கொம்மி யடியுங்கடி-மனம்
ஒப்பிக் கொம்மிய டியுங்கடி
அவரைப் போற்றிக் கொம்மியடியுங்கடி.

(கொம்மி)

சரணங்கள்.

1. ஓதரு மாதவம் பூண்டவாரம்-சத்ய
வேத முணர்ந்த நம்-ஆண்டவாரம்
உயர்ந்த மெய்ஞ்ஞானி-பலகலை பயின்ற நிதானி
க்ளேனியேர் எனும்-உத்தமர்செய்-வித்தைதரு
மத்தைநினை-தெத்தினமும் ஏத்திக் கொம்மியடியுங்கடி.
அவரைப் போற்றிக் கொம்மியடியுங்கடி. (கொம்மி)
2. தானந் தயைக்கொரு தாயகமாய்த்-தவ
மோன குருக்கட்கு நாயகமாய்ச்
சார்ந்தப்பிரதாபன்-ஞானசெங்கோல்-ஏந்தும் நற்பூபன்
பாலே எனும்-சற்குணமேற்-ராணியாரை-விற்பனகண்
காணியரை-வாழ்த்திக் கொம்மி யடியுங்கடி.
அவரைப் போற்றி கொம்மி யடியுங்கடி. (கொம்மி)
3. அறியபுலவர்க் கதினேச-முள
திரிசிரபுரந் தன்னில் வாச
தேசாதியான-கௌரிகுல-நேசாபிமான

இராயலு-செட்டியார்செய்-நற்றவத்து-தித்த அரும்
புத்திரனைத் தேடிச் கொம்மி யடியுங்கடி
அவரை நாடிக்கொம்மி யடியுங்கடி.

(கொம்மி)

4. ராஜ ராஜாக்கள் துதி மேலன்-மைசூர்

ராஜன் சாமராஜ பூபாலன்
நாடும் விஸ்வாசன்-அறிஞர்கள் தேடுமெய் நேசன்
எல்லோருக்கும்-நடுநீதியோ-டிதமே செயுந்-திட
மந்திரி யென்றிடு மிந்தரனை-நாடிச் கொம்மியடியுங்கடி
அவரைத் தேடிக்கொம்மி யடியுங்கடி.

5. பெண்கள் மடமையைக் கொய்திடவே-கல்வியால்

நண்ணும் பலனவர்க் கெய்திடவே
பேரருள் காட்டிக்-கனிப்போ-டுதாரக்கை நீட்டி
இராஜம்மாள்-புகழுடனிவ்-வகமதைநன்-கொடையெனவே
தருமகிமையைப்-போற்றிக் கொம்மி யடியுங்கடி
அவள்புகழ் சாற்றிக் கொம்மியடியுங்கடி.

(கொம்மி)

6. நம்மைத் தம் கண்கள்போல் காப்பாற்றிக்-கல்வி

செம்மையாய்க் கற்பித் தறிவேற்றி
நயபயம் வைத்துக்-கைம்மாறின்றி-நாளுமுழைத்து
அளவில்லா-நன்மைசெயும்-கன்னியர் எம்-அன்னையரை
உன்னிநிதம்-வாழ்த்திக் கொம்மி யடியுங்கடி
அவரைப் போற்றிக் கொம்மி யடியுங்கடி.

(கொம்மி)

இராஜம்மாள் தம்புசெட்டி பெண்கல்விச்சாலைச் சிறுவர்களுக்கு
பாடிக்கொடுத்த

கோலாட்டப் பாடல்கள்.

இங்கிலீஷ் மெட்டு.

வாரும்-கோலாட்டமாடுவோம்-பின்னல்
கூடிப் போடுவோம்.

குயில்போல்பாடி-ஒயிலாய் நாடி-மயில்போலாடி நாம். (கோலா)

1. அன்னநடையீர்-பின்னற்சடையீர்
மின்னவிடையீர் வர்ன உடையீர்-வாரும். (கோலாட்டம்)
2. கோல்களடித்து-நூல்கள்பிடித்து
கால்கள் நடித்து பாடல் படித்து. (கோலாட்டம்)
3. வரிதுலங்கப்-பிரிவிலங்க-நிறமிலங்க
முறைவிளங்க பின்னல் கூட்டி. (கோலாட்டம்)
4. உத்தமன் க்ளேனோர்-நற்சித்தம் வைத்துச் செய்த
வித்தைதர்மம் செழித்-தித்தநாயிலோங்க. (கோலாட்டம்)
5. ஞான அரசசெய்-கியானன் பாலே எனும்
தினன் திருச்சன்னி-தானமடுத்து. (கோலாட்டம்)
6. மன்னர் மன்னர்கள்-பன்னிப் பன்னிப் புகழ்ந்
துன்னும் தம்புகழ்-மின்னித் துலங்க. (கோலாட்டம்)
7. ராஜம்மாள் நற்புகழ்-தேசமெங்கும்பிர
காசமாய் விசிட-நேசமோ டின்று. (கோலாட்டம்)
8. தாயுந் தந்தைபோல்நன்-னேயம்வைத்துச்ச
காயஞ்செயுங் கன்னித்-தாயாரைப் போற்றி. (கோலாட்டம்)

வேறு.

இங்கிலீஷ் மெட்டு.

சாரீகா—கம—பதப—பமகரி .

சாரீ—காம—பாம—ரிமக—ரிகரிசா

சரி—கக்த—ககத—மம்ம—மமம

பதப—பமகரி—சாரீ—காம—பாம—ரிமக—ரிகரிசா.

1. சிங்கார-மாகச்-சேர்ந்து-ஆடுவோம்-ஆடித்
திறமையாகப்-பின்னல் போடுவோம்

2. நம்-தங்கத்தாவடம்-வங்கி வளையல்
தகத்கென்னவே-ஆடித் திறமையாகப்
பின்னல் போடுவோம். (சுங்கார)
3. நம்-தாள்களணியும்-தண்டை சிலம்பு
தளதளென்னவே-ஆடித்திறமையாகப்
பின்னல் போடுவோம். (சுங்கார)
4. நாம்-பின்னு முன்னும்-பேர்ந்து வரிசை
பிரிந்து கூடியே-ஆடித்-திறமையாகப்
பின்னல் போடுவோம். (சுங்கார)
5. பல-வர்னக்கயரால்-பின்னலோட்டி
வரிகள் தீட்டியே-ஆடித் திறமையாகப்
பின்னல் போடுவோம். (சுங்கார)
6. வெகு-சித்ர விசித்ரமாகப் பின்னல்
சிறந்து காட்டவே-ஆடித் திறமையாகப்
பின்னல் போடுவோம். (சுங்கார)
7. இங்கு-வந்த யிந்தச்-சபையோர் நம்மை
வாழ்த்தித் துதிக்கவே-ஆடித் திறமையாகப்
பின்னல் போடுவோம். (சுங்கார)

மஹாகனம்பொருந்திய

ஸ்ரீமன். வி. பி. மாதவராவ் C. I. E. அவர்கள்

மைசூர் சமஸ்தான தீவானாதற்காக

பெங்களூர் சுதேச கத்நோலிக்குக் கிறிஸ்துவர்கள்

அவரை வாழ்த்திப் பாடிய

கீர்த்தனம்.

இராகம்-கமாஸ்.

திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

சுபகரமாக-நீ-சுகித்தென்றும் வாழ்க.

அநுபல்லவி.

துங்கராஜ-சங்கமதில்-இலங்குமதி மந்திரியே.

சரணங்கள்.

சற்சனர் களிக்கும்ஸபா பூஷிதனே
சரசநயமதுர பாஷிதனே
துற்சனர்கள் சஹவாச த்வேஷிதனே
தூயநற்ச-காயசாம்பர்-தாயஅதி-நேயனே.

(சுபகரமாக)

மகுடமன் னர்கள் மெச்சும் மதியூகனே
வறியர்க் குதவிபுரிந் திடுதியாகனே
புகழரிய பட்டங்கள் புனை யோகனே
புண்ணியனே-எண்ணரிய-கண்ணியநற்-றிண்ணியனே. (சுபகரமாக)

பொது ஜன நலம் பல புரி தீரனே
பூவையர் கல்விகற்கச்செய் யுபகாரனே
மதனை நிகரு மெழில் வாய்ந்தசிங் காரனே
மாதவரா-வெனுநற்பர்-போதநீத-ஆதவனே. (சுபகரமாக)

மஹாகனம்பொருந்திய

ஸ்ரீமான். வி. பி. மாதவராவ் C. I. E. அவர்கள்

மைசூர் சமஸ்தான தீவான் ஜனதற்கு,
பெங்களூர் சுதேச கத்தோலிக்குக் கிறிஸ்துவர்கள்
சுபமங்கல வாழ்த்துக் கூறிய சமயத்தில்,
மாட்சிமைதங்கிய இந்திய சக்ரவர்த்தியின் மீதும்,
மைசூர் மஹாராஜர் அவர்கள் மீதும்,

ஷே தீவான் அவர்கள் மீதும்

தம்புசெட்டி ராஜம்மாள் பெண்கல்விச்சாலைச் சிறுமிகள்

பாடிய

வாழ்த்துக் கீர்த்தனங்கள்.

இராகம் இங்கிலீஷ் மெட்டு.

பல்லவி.

வாழ்கவே-வாழ்கவே-வாழ்க என்றென்றும் வாழ்கவே.

அதபல்லவி.

சூழ்வினை யாவும் பறந்திடவே-சுகநிலை யென்றுஞ் சிறந்திடவே
சுத்தமாய்-சித்தமாய்-பக்தர் பணிந்திடுங் கர்த்தனருள்கொண்டு. (வா)

சரணங்கள்.

1. அந்தமிசூந்த விக்டோரியா ராணி
அம்மணி பெற்ற கண்பணியே
இந்திய சக்ர வர்த்தியென் றிலகும்
எட்வர்ட் என்னும் அதிபதியே
பந்தமோ-டரசர்கள் பணிமதியே
பரவிய தருமங்கள் புரிந்தியே
பங்கந்தீர்-திங்கள்போல்-எங்குமுன் புகழ்
பொங்கிப் பரவியே. (வாழ்கவே)
2. இத்தலமீதிற் ப்ரசித்தமோ டிலகும்
இனிய மைசூர் அரசாட்சி செய்து
நித்தில மெனவிளங் கியசாமராஜ
நிபுணன்றேவியின் மாட்சிமையை
எத்திறத்தோருங் கொண்டாடவே
சத்தூர்மிக பயந் தோடவே
இங்குமே-எங்குமே-தங்கிய புகழோடு
இங்கிதமாக. (வாழ்கவே)
3. தன்மன் சாமரா ஜேந்திரன்றேவி
சற்குணவாணி விலாஸ் மஹாராணி
மன்னஞ்ச புத்ரசி காமணி யாய்வரும்
மன்னன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண ராஜ பஹதூர்
உன்னத செங்கோ லோங்கவே
ஒன்னலர் பகை முற்று நீங்கவே
உலகமீ-தலகிலா-நலமது பெற்று
இலகி அட்சயமாய். (வாழ்கவே)

இராகம்-கமாஸ்.

ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாதவராவ் எனு மந்திரியே-சுக-மாக வாழ்க வாழ்க.

அதுபலல்வி.

பூதல மீததி சோபிதமான ப்ரக்யாதியோமி சரிநீதி யரசுபுரி.(மாத)

சரணங்கள்.

1. பாதல பூதல மீதல ரட்சக மூலா மூலன் இரு
பங்கய இங்கித செங்கழல் தங்கு சுசீலன்
ஜாதி சமயமெனும் பேதமின்றி பலர்க்
காதரஞ் செயுமு தாரதீரனா. (மாதவ)

2. இச்சக மெச்சிடம் உச்சித மைசூர் ராஜன்-உளத்
திச்சையோ டெச்சம யத்துமுறையும் விஸ்வாசன்
கச்சணி பூங்குழல் கன்னியர் மயல்கொருங்
காமன் பிமன்சார்வ பெளமன் எனவே வரும். (மாதவ)

3. மாதவராவ் எனும் ஓதரும் பேர் நீ கொண்டதாலே-மைசூர்
மாதவஞ் செய்தனை மந்திரியாப் பெற்றதிக் காலே
ஆதவன் போலொளிர்தின் பேருஞ் சீரும் பாரில்
ஆண்டு பல்லாண்டுகள் நீண்டு கொண்டாடிட. (மாதவ)

இவை, மைசூர் சிப்கோர்ட் மாஜி அசிஸ்டண்ட் ரெஜிஸ்டரார்,
கிரிசுரபுரம் இராயலு தனசாமி செட்டியாரால் இயற்றப்பட்டன.

பெங்களூர் 26வ ஜூன்மீ 1906.

சங்கைக்குரிய கோன்வ்வ்தான்வ் தேசேன் வ்வமியார்

அவர்களுக்கு

தருப்பட்டமான ஐம்பதாம்வருஷ ஜூபில்

என்னும்

பொன்மணப் பிரதிஷ்டை.

1906-ஆம் ஜூலைமீ 25உ பெங்களூரில் நடந்தபோது,
ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ திரிசிரபுரம் இராயலு தனசாமி செட்டியார்

பாடிய

எழுகீர்க் கழநேடில் ஆசிரிய விருந்தம்.

சீர்கொண்ட அண்டபகி ரண்டமா திகளெலாஞ்

செய்தனித் தழிக்க வல்ல,

சேசநம் பரமனிப் பூவிற் பிறந்தபின்

சென்றபதி னெண் சதமுடன்

சேர்முப்ப தொன்றெனும் ஆண்டு, ஆகஸ்ட்டுமதி

திகதிபனி ரெண் டதனிலே,

திகழ்ப்ராஞ்சு தேசமதில் ஜென்மித்து, ஞான நூல்,

சிற்பநூல், வைத்யநூலில்,

(1)

பேர்கொண் டிலங்கி,மின் போலழியு மில்வாழ்வை

பேணிடாத் துறவி யாகிப்,

பிறங்குவய திருபத்தி யைந்தினிற் குருவாகி,

பெற்றதாய் தந்தை யோடு

பிரியபந் துக்களையும் விட்டன்ய தேசமாம்

பெங்களூ ரதனில் மேவிப்

பிசகாது நல்லற மியற்றி, தம் மைப்போல

பிறரும் வயங்க வேண்டி,

(2)

நோர்கொண்ட ஞானோப தேசஜெப மந்த்ரநூல்

நிலவு கன்னட பாஷையில்

நிருபித்து தம் சொந்த செலவிலச் சிட்டவைகள்

நித்ய புத்தக தானமாய்

நீண்ட இப் பதியோர்க் கெலாந்தந்து புகழ்மேனி
 நிற்பதல் லாமல், வறியர்
 நிற்பாக்ய பிணியருக் காணுள ஷதமுதனி
 நிகரிலாக் கீர்த்தி பெற்ற, (3)

ஏர்கொண்ட புனித கோன்ஸ்தான்ஸ் தெசேன் எனுமெங்கள்
 இனியமா தவரே ! உமக்
 கிவ்வரியீ பொன்மணப் பிரதிஷ்டை யுண்டாக
 இனிதருள்செய் பரமனுக்கு,
 என்றுமே நன்றியொடு தோத்திரஞ் செய்துமது
 இருதாட் களைப் பணிந்து,
 இங்குற்ற எங்கட்கு நம்கரத் தாசிதந்
 தென் அம்வாழ்ந் திடுக மாதோ. (4)

ம-ா-ா-ஸ்ரீ விட்டல்ராவ் பேரில்

விருத்தம்.

1. சீரிலங்குந் தனசாமி செட்டியார் இல்லத்தில் சிறப்பாச் செய்த
 பேரிலங்குந் குடிலில் அவதரித்த திருச்சதன்மீது பெருமையாக
 எரிலங்கும் இனியபல ராகமதிற் கீர்த்தனமா யியற்றும் பாக்கள்
 பாரிலங்குந் சங்கீத முணர்விட்டல்ராவ் நன்றாய்ப் பாடினானே.
2. விட்டல்ராவ் எனுங்கீத விற்பனன் பற்பலராகம் விளங்கக்கூற
 திட்டமுடன் தனசாமி அவைகளிற்பல் கீர்த்தனங்கள் செய்து தந்தான்
 கட்டளையாக் கர்த்தனவதாரஞ்செய் நாளில்பலர் களித்துக் கேட்க
 இட்டமோடவ் விட்டல்ராவ் பாடியவைகளை யரங்கேற்றினானே.
3. என்னுடைய பாக்களை இன்னிசையோடு பாடியரங்கேற்றல் செய்த
 நன்னய சங்கீத சாஸ்திர முணர்விட்டல்ராவ் நண்பனே யான் [றும்
 என்ன கைம்மாறுனக்களிப்பேன்? என்னாற்கூடியதெல்லா மின்றும்மென்
 உன்னையென் பாவால்வாழ்த்தி உலகறிய உன்புகழை யுரைப்பதொன்றே.
4. அரிய தமிழ்ப்பாக்களை ஆந்திரவெழுத்தி லெழுதியவைகளை நன்றாயுச்
 சரித்திடக் கற்றுக்கொண்டு கேட்போர் மெச்சிடப்பாடிச் சாதித்தாய் நீ
 கரிசனமா யிவ்வளவு செய்ததென்பாக்களை நன்றாக் கழறவல்லோ
 பெருமைகொள்விட்டல்ராவ் நண்பாஉனக்குநானென்ன பிரதிசெய்வேன்.

5. இங்ஙளில் வழங்கும் ஜாவளிமுதல் பற்பலவிசையில் இனியபாக்கர்
என்னாஸ்செய் வித்தவைகள் பலர்கேட்டி வியக்கமிக்க வினிதாப்பாடிச்
சன்னாகமுறச்செய் தெனைக் கௌரவித்தாய் விட்டல்ரா வென்னுநல்விற
பன்னா புத்ரமித்ர களத்ராதி யோகமுடன் பலநாள் வாழ்க.

ம. ன. ன. ஸ்ரீ தனியேல் ஜேசுதாஸ்பிள்ளை B. A.

அவர்கள் பேரில்

விருத்தம்.

கனியால் விளைந்த பவபகற்றக் கன்னிமரியின் வயிற்றுதித்த
தனியாம் ஆகிசுத னுலகில் ஜனித்தநாளாம் இத்தினத்தில்
தனியேல் ஜேசுதாஸ் வேட்கும் தருமபத்னி பிள்ளைகட்கும்
நனியே மிகுந்து மகிட்சியுற நல்வாழ்த்துகளை நவிலுவனே.

வேண்பா.

பகவனருளால் நிற்பாரி யொருசேயை
இகத்துனக்குத் தந்தாளென் நின்றென்—னதங்குளிர
நின்கடிதங் கொண்டறிந்தே நேசநினையதற்கா
இன்புகொண்டு வாழ்த்தினனி யான்.

விருத்தம்.

சென்னைதனி லுத்தோகஞ் செயநீ யிங்கிருந் தங்குசெல்லங்காலை
சன்னைவிட்டுப் போயினாயென் றிருந்தேனயா நறியாதென்றனுள்ளம்
தன்னைநீ கவர்த்துகொண்டு தாண்டின யதனையின்னுந் தாராதால் இப்போ
துன்னியவாறிங்சதனைக் கொண்டுவந்து சேர்க்காயேல் உனைவிடேனே.

வேறு.

தருகொடை யாளனை தானியேல் ஜேசுதாஸ் நீ
கருதியின் னொருக்கால் என்னைக் காணலா மெனுமவாவிற்
பொருதிய மனங்கொண்டிப்போ போக்குநின் கடிதம்பார்த்துன்
வருகை யெப்போதோவென்று வழிப்பார்த்திங் கிருக்கின்றேனே.

மா-மா-மா-ஸ் ஜேகதாஸ் பிள்ளைபேரில்

1908-ம் வருஷப்பிறப்பு

வாழ்த்துப் பாக்கள்.

விருத்தம்.

சென்றவருஷத் திருநாளன்றுனையும் பெண்டர் பிள்ளைகளையும் நோர்
நின்று தரிசித்தெனது நல்வாழ்த்துகளைப் பாவால் நிகழ்த்தினேன் யான்
இன்றுமது போலுங்கள் அருகிருந்து முகமன்சொல இயலாதாலே
வென்றிதரும் என்நல்வாழ்த்துகளையிங்கு வரைந்துன்பால்விடுத்திட்டேனே.

பிறந்த இவ்வாண்டினி லுனக்கு நோயற்ற நல்வாழ்வும் பெருகியோங்கும்
சிறந்த உத்தியோகமுநற் றனதான்ய சம்பத்துஞ் சீரும் பேரும்
திறந்தருங் கல்விப்பயனுஞ் சேசுபரன் திருவருளால் சித்தித்தே இவ்
வறந்தழைத்து வாழ்வாய் தானியெல் ஜேகதாஸ் எனும் என்னருமைநேசா.

மின்னுமரிக் கமலாபாய் திரவியமநோஹரபாய் மேன்மை தங்கும்
அன்னரிகர் அமிர்த சகுணபாயி அம்மாளும் அவன்பின் வந்த
நன்னய ஆல்பெர்ட்டெனும் ஐசெக் அண்ணப்பிள்ளையு நன்னலம் அமைந்து
பின்னர் பிறந்திட்ட மகவுஞ் சேசுபிரான் அருளால் பெருகி வாழ்க.

என்னினிய டேசரும் உன் தந்தையுமாகிய ஈசாக் கேசுதாசன்
உன்னியநற் கோரிக்கை இப்புதிய ஆண்டில் ஜெயமுறவும் நாதன்
தன்னருளால்அவர்குடும்ப மவர்பெயரோன்சந்ததிபோல்தழைத்துவான்மீன்
என்ன விளங்கிடப்பரமன் தயைசெய்வார் என்றவர்க்கு இயம்புவாயே.

இராஜதர்ம ப்ரவீண, திரிசிரபுரம் இராயலு
ஆரோக்கியசாமி தம்புசெட்டியார், C. I. E. அவர்கள்

தேக வியோகத்தைப்பற்றி

ஷை செட்டியாரவர்கள் இளையசகோதரர்,

ம-ந-ந-ஸ்ரீ தி. இரா. தனசாமி செட்டியார் இயற்றிய

இரங்கற்பாமாலை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

திருமருவுங் கௌரிகுல திலகராய்ச் சிராப்பளியில் ஜெனித்துச் சென்னை
மருவியங்கு வாழ்ந்தஇரா யலுசெட்டி யாரெனும் வண்பேர்த் தாதை
ஆரியகுண வதியாங்கித் தேரியம்மாள் தனைமணஞ்செய் தகில மீதிற்
பிரியமுற வுனையெனையு நான்குசகோ தரிகளையும் பெற்றா ரன்றோ. (1)

பெற்றெடுத்த மக்கடமிற் கொண்டம்மாள் சின்னம்மாள் பெரியம் மாயிக்
குற்றமண வாளர்களைத் தெரிந்துதந்தை மணஞ்செய்தா ருளங்களித்தே
மற்றுனையு மென்னுடனே சின்னம்மாய் தன்னையுமிம் மண்மேல் விட்டு
நற்றவர்கேர் வான்பதிரும் மன்னையிதா விருவருமே நாடிச் சென்றார். (2)

அதிபால பருவத்தே யிருந்தநமை நம்நிதிக்கொண் டாத ரித்த
துதிசான்மைத் துனர்பொன்னு செட்டிசின்னம் மாளுஞ்செய் தூய்தவத்து
நிதிபோலுற் பவித்தஇரா ஜம்மாளை நீமணந்து நிலவித் தன்னேர்
பதிமேற்பாக் கியவானு வாழ்ந்துபத்துப் பிள்ளைகளைப் பயந்தா யந்தோ. (3)

இன்னவருள் நின்றவரோ ரெண்மருளே புத்திரரீ ரிருவ ரானர்
முன்னவனை நம்தாதைஇராயலுப்பேர்கொண்டழைக்கமொழிந்தாயன்னேன்
பின்னவர்க்குத் தருமராஜ் சத்தியரா ஜெனவிளங்கும் பெயரைச் சூட்டி
உன்னுடையதம்புவெனும்பெயரையேகனிவட்டன் கொண்டோங்கச்செய்தாய்

வல்லஅம் ராபதிசத் தியவதிநற் றனவதியாய் வாய்ந்த நாமம்
சொல்லிமுன்மு வரையழைத்தா யிம்முன்று புதரிகன்பின் றோன்றினோடு
நல்லபக வதியென்னும் நாமமதைத் தந்தவட்கு நன்மை செய்தாய்
எல்லவர்க்கு மணம்புரிந்தா யிவர்பயந்த மக்களுக்கு மீந்தாய் நாமம். (5)

உன்னிலிருந் துற்பவித்த புத்திர பெளத்ராதிகளில் வுலகந் தன்னில்
மின்னுமபி ராங்கோத்ரம் போலணியா வெஞ்ஞான்று மிளிரும் விண்மீன்
என்னவிளங் குவதாலிக் குடும்பத்தின் பிதாப்பிதா வென்று உன்னை
பன்னும்பாக்கிய முனக்குப் பரமனளித் தாரிந்தப் பாரின் மீதே. (6)

[நோக்கி

இம்மட்டோ நீயடைந்த பாக்கியமண்ணு ஈன்றவுன்றன் புத்திரார்தம்மியல்பை
எம்மட்டோ உளங்களித்தா யிகத்திலிவ ராலுன்னை எய்துங் கீர்த்தி
தம்மட்டோ டேகாது தங்குமண்மே லெனத்தீர்க்க தரிசனம் போல்
நம்மட்டோ டேகாது நம்பெயர்காண் என்று பல்கால் நயந்துரைத்தாய். (7)

உன்னொடுக லாசாலை தனிகல்வி கற்றவரி லுயர்ந்து நின்றாய்
மன்னுமுபாத் யாயர்தங்கள் மனமகிழ நன்னடையில் வயங்கி நின்றாய்
தன்னிகரி லாமுதல்வ ஞயின்ற தாற்பரிசு தரவும் பெற்றாய்
மின்னுமுன் கல் வித்திறமும் ஏழுக்கமுங்கண்டுனைமேலோர்மெச்சினோ. (8)

உற்றபதி ஞாண்டில் கலாசாலை நீங்கியபின் உயிர்வாழ் தற்கே
மற்றவர்க ஞாதவியின்றி பரீட்சையிற்றோந் துத்யோகம் வாய்க்கப்பெற்றாய்
சற்றமவ காசமின்றி உழைத்தெண்ணில் வேலைகளைத் தளரா லுக்க
முற்றுமுறத் திறத்தோடு முடித்துனெஜ மானர்நட்பு முழுதும் பெற்றாய். (9)

இப்படியுன் னுழைப்பாலும் உயர்கல்வித் திறத்தாலும் ஊக்கத் தாலும்
தப்பில்லா தெதுவுஞ்செய் சதுராலும் மிக்குயரத் தக்கோனென்ன
ஒப்பியநற் றுமைமார்கள் படிப்படியா யுனையுயர்த்தி உவந்து தம்கை
யொப்பமிட்டு நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்க ளெழுதித்தந் துளங் களித்தார். (10)

நல்லதுரை மார்வழங்கும் நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் நவின்ற வண்ணம்
வல்லவரீ யெனக்கண்டு உனக்குமுன்சீப் அதிகார மதித்துத் தந்தார்
எல்லவர்க்கும் பேதமின்றிச் சரிநீதி செயுமுன்றன் இயல்பைக் கண்டு
சொல்லரிய புகழ்ச்சிகளைக் கூறியுன்னை உலகோர்கள் துதித்திட்டாரே. (11)

நீதிபுரி நின்றிரமும் நெறியுங்கண் டதரசியித்த நிபுண ஞான
மேதகுமை ஞாஜகடிஷல் கமிஷனர்கிண் டர்ஸ்லிதுரை விரும்பியுன்னைக்
காதலுட னழைத்துத்தம் கோர்ட்டிஹெட் சிரஸ்தாவாக் களிக்கவைத்தார்
வேதியர்கள் நிறைந்தவந்தத் துறையில்நீ யடைந்தவெற்றி விளம்பற் பாற்றே.

பன்னரிய மனுமுறைமற் றஞ்சட்ட முறைதோந்த பாவ லோனென்
றுன்னியுனை ரியாயாதி பதித்துறையில் படிப்படியா யுயர்த்திப் பின்னர்

மன்னியசிப் கமிஷனரா பீஸ்அசிஸ்டண்ட் செக்ரடெரியா வைத்தா ரன்றோ
இன்னபடி மைசூராட் சியிலுமீ மேன்மைபெற்ற யிதுவேயன்றி. (13)

அரியமைகு ராட்சியையாங் கில்வாசர் ஆண்டபின்பவ் வரசினுக்கே
உரியவரா நின்றநீ சாமரா ஜேந்த்ராதை ஒப்புக்கொண்டே
அரசியலை நடத்தியகா லத்துமஹா ராணிரீஜண்ட் ஆண்டபோதும்
பெரியநீ தித்தலத்துத் தலைமைஜட்ஜா வீற்றிருந்து பேர்பெற்றாயே. (14)

இங்குநீ பெற்றபெய ருங்கீர்த்தி யுமன்னு லிசைக்கப் போமோ
துங்கமன்ன னுனக்களித்த இராஜதர்ம ப்ரவீணனெனுந் தூய பட்டம்
எங்கணுமே பரவிரின்சீர்த் தியையெவர்க்கு மெஞ்ஞான்று மெடுத்தியம்பத்
தங்கியவோர் சாசனமா யிருக்குமெனில் வேறென்ன சாட்சி வேண்டும். (15)

அன்றியுநீ இராஜமந்த்ரா லோசனைச்சங் கத்துமுத லங்கி யாக
நின்று இராஜஜியபரிபா லனம்புரிந்து பலநலங்கள் நிலைக்கச் செய்தாய்
என்றரசன் பற்பலகால் பதில்மந்த்ரி வேலையுனக் கீர்த் தல்லால்
நன்றிசெறி நன்முகமன் கூறியுனை நண்பனைப்போல் நடத்தினோ. (16)

உத்தியோ கத்தைவிட்டு நீங்கிஓய் வடையஎண்ணும் உன்னைக்கத்தை
எத்திசையும் புகழ்ராஜப் ப்ரதிநிதிலார்ட் காஸனுமே இனிதறிந்து
பத்தியுடன் மைசூராட் சியில்முப்பா னன்காண்டு பரிந்து நீசெய்
உத்தமவ்ரு ப்ரியத்துக்கா வுனைவியந்து மெச்சினன்கேட் டெங் களித்தாய். (17)

இவ்வாசை நடத்தியவாங்க் லேயகமிஷனரெசிடிண்ட் டிருபதின்மர்க்
கெவ்விதவொத் தாசையுந்தந் தவர்மதிக்கப் பெற்றாய்நீ யீசல்லாமல்
செவ்வியவிந் தியராஜப் ப்ரதிநிதிக ளறுவர்தமை தெரிசித்தேபின்
அவ்வவரோ கிரையாடி உன்திறத்தை யவாரியு மதிர்ஷ்டம் பெற்றாய். (18)

அதிமேன்மை யோடரச னாழியஞ்செய் தனைகருளத் தன்பு கொண்டாய்
பதியோருன் றனைவாழ்த்தப் பொதுநலங்கட் காயுழைக்கு ன்மையுற்றாய்
துதிமேவுந் தருமவைத் திபசாலை யுன்பெயராற் றுலங்கச் செய்தாய்
நிதியித்து பெண்கல்விச் சாலையுன்பத் தினிபெயரால் நிலவவைத்தாய். (19)

தெய்வபணி விடைக்காய்பூ னைக்காயுற் சுவத்துக்காய் திரவியத்தைக்
கைசோரா மற்கொடுத்து மனமுந்நாய் மடாதிபர்க்குந் கன்னியர்க்கும்
ஐயமெடுத் துண்பவர்க்கும் அனாதபிள்ளை கட்டுமிக்க அதிதிகட்கும்
செய்யுதவி கொஞ்சமோ அவரெல்லா முனையிழந்து தியங்கலாந். (20)

நல்வழியிற் பொருளீட்டி நல்வழியிற் செலவழித்து நன்மை பெற்றாய்
சொல்லரிய பந்துமித் திரர்தமையா தரித்தவர்கள் சுபாசுபத்துக்
கில்லையென்ற மற்பொருள்தந் துதவியுய் நாவலர்க்கு மீந்தா யார்க்கும்
நல்வதந்தை தாய்போன்ற யினியவர்கள் யானாப்போய் நாடு வார்கள். (21)

இந்த மைசூர் சமஸ்தானத் துள்ளசுதே சக்கத்தோ லிக்கர் தம்மில்
முந்தியதா நற்பிரதா பங்கொண்டு நன்னெறியில் முயன்ற தாலே
சிந்துதே சத்தப்போஸ் தலர்பெயரா லிவ்வூரிற் சிறக்கப் பெற்ற
அந்தமுறு மாலயத்துள் நின்மேனி தனையடக்கும் அதிர்ஷ்டம் பெற்றாய். (22)

சொன்னவிவ்வா லயத்துள்ளீ தொழுத்தெரிந்த விடத்தருகே தோன்றவைத்த
என்னுடைய காணிக்கை யாகுமிரட் சகரிதய வெழிற்சொருபம்
மின்னுமந்த விடமேனின் மேனிதங்குங் கல்லறையா மேவிற் றன்றோ
இன்னபாக் கியமெவர்க்குங் கிடைப்பதரி தரிதெனயா னியம்பு வேனே. (23)

வேறு - தேவாரப்பண்.

இத்தகு சீரும்பேரும் இகத்தினி லடைந்துமல்ல
உத்தம வானுய் வாழ்ந்தா யுறுமாயுள் எழுபதாக
அத்தனா ரழைக்குங் காலம் அணுகிய தென்றறிந்தே
சித்தமாய்க் காத்திருந்தாய் செல்வக்கண் மணி யண்ணவே. (24)

வந்தநோய் வாதைமுற்று மனஞ்சகித் தொறுத்தில் வாழ்வின்
பந்தம தகற்றிப்பாப பரிகாரம் சற்பர சாதம்
அந்த அர்ச் சிஷ்ட நெய்யும் அவஸ்தை பூசுதலும் பெற்றுச்
சந்தர சேசபாதந் துணையெனக் கொண்டு நின்றாய். (25)

ஆத்துமம் பிரியுநேர மடுத்தென் றறிந்தே உன்றன்
ஆத்தும குருசர்வாந்தோம் அருகுற அழைத்திருத்தித்
தோத்திரம் ஸ்வாமிதாரும் துணைக்கரத் தாசியென்று
நோத்தியாய்க் கேட்டடைந்தந் நிமிஷமே உடலை நீத்தாய். (26)

பத்தொன்பா னூற்றேழாண்டுப் பரவஜன் திங்கள் தன்னில்
பத்தொன்பான் றேதியாகும் பகர்புத வார மாலை
பத்தொன்றோ டணாமணிக்குப்பரகதி சேர்ந்தா யந்தோ
பத்தொன்றோ டைந்துபேறும் படைத்தந் பாக்கியவானே. (27)

பத்னிராஜம்மா னோர்பால் பதறியேயழுது நிற்க
புத்ரர்புத் திரிகளோர்பால் புலம்பினெஞ் சயர்ந்து நிற்க
நத்திய பந்து மித்ரர் நாட்டிலுள் னோரு மேங்க
நித்திய வாழ்வை நல்கும் நிமலன்றாள் சேர்ந்தா யண்ணா.

(28)

இப்படிப் பட்டவுன்னை இழந்துபின் னுயிர்வைத்திங்கு
எப்படி வாழ்வேம் அண்ணா எம்துயர் கண்டிலாபோ
இப்படி மீதிலெம்மை இதழுறக் காத்திருந்தாய்
அப்படியே எங்கட்கா யமலனோ டிரந்தாள்வாயே.

(29)

வேறு.

அண்ணையென் னொருயிரே அரியதவச் செல்வமே அமைச்ச ரேறே
கண்ணையென் கண்மணியே கௌரிகுலக் கதிரொளியே கற்றோராம் பல்
விண்ணைகொள்மீனின் த்துமுழு மதியேயென வருமுன்மெய்யைத்தன்பால்
மண்ணைதான் மறைத்திடினும் வையங்கொண் டாடுமுன்சீர் மறைத்தற்
[பாற்றே

எங்களுயிருக் குயிராய் எங்கள் குல மணிவிளக்கா யென்றும் வற்றா
துங்கநிதிச் சாகரமாய்த்தூயகல்விக் களஞ்சியமாய்த் துகளிலாத
அங்கமுள வடிவனா யரசர்சபாசலங்க்ருதனா யறநெறிச்சீர்
தங்கியவோர்பாத்திரமாய்விளங்கியவுன்றனையிழந்துதவிக்கின்றோமே. (31)

சரிநீதி அரசபுரிந் திட்ட அமைச் சென்றுனைமுநீ சாமராஜன்
கரிசனமா யுன்னியுளங் களித்துனக்கே யளித்தபெருங் கௌரவப்பேர்
அரியதென உலகோர்கள் கண்டிமதித் திடப் பெற்றா யதுபோல்விண்ணோர்
தெரிந்துனைக்கொண் டாடுதற்கோதேவுலகஞ்சென்றயென்செல்வ அண்ணா

அரியருல கிடைக்கற்றோர் அவருளுங்கற் றறிந்தபடி யமைந்து நிற்போர்
அரியரவ ருளுமதிகா ரம்படைத்தே யறநெறிநின் றமைதி வாய்ந்தோர்
அரியரவ ருளுநற்பத்தினிபுத்ர பௌத்ரரைக்கண் டகம கிழந்தோர்
அரியரொலா மமைந்தவென்றன் கண்மணியண் னொவுனையொப் பாவார்யாரே.

வேண்பா.

தந்தைதாய் நீயே சகோதாணு நீயேயென்
றிந்தவுலகி லிருந்தேனை-சிந்தைசெய
விட்டேகி னாய்க்காண மேலுலக வாழ்வதனின்
மட்டே யிலாமகி மையை.

(34)

உன்னால்தான் சீர்பெற்றே உன்கைப் பிடி-மண்கொண்
டந்நாட்டுக் கேக அருகனென-உன்னியவா
ருகாமலே அண்ண அவ்வுலகஞ் சேர்ந்தனேநீ
சோகாக்க உள்ளமெப்போ தும்.

(35)

உன்னைப்போ லெங்கட்கோ ருற்றதுணை யாருலகில்
உன்னைக்கொண் டல்லோவிங் குற்றேஞ்சீர்-உன்னைப்
பிரிந்துவிட்ட போதே பிரிந்ததெல்லாச் சீரும்
தெரிந்துகொண்டோம் நின்னருமை தேர்ந்து.

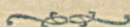
(36)

தனசாமி யென்பெயரைத் தாதையெனக் கிட்டார்
தனசாமி யாகவெனைத் தான்செய்-தினமா
எனக்குநீ செய்திட்ட எண்ணிலுப காரம்
நினைக்குந் தாமோசொல் நீ.

(37)

திர்க்கனோய் கொண்டு தினமும் வருந்துமென்றன்
மார்க்க முனக்கு மறைவவலவே-பார்க்குனெனக்
காதரவு தந்துன் னருகிற்சேர்க் கப்பரம
வேதனிட மென்றனக்கா வேண்டு.

பெங்களூர் 1907ஆகஸ்டுமீ 1உ.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ தி. இரா. ஆ. தம்புசெட்டியாரை நினைந்துநகி

ம-ந-ந-ஸ்ரீ தி. இரா. தனசாமி செட்டியார்

பிரலாபித்துக் கூறிய

கலித்துறை.

ஒருநாளு மெம்மைப்பிரியாதிருந்து உளமகிழ்ந்த
அருநாள்கள்யாவு மகன்றதென்னண்ண என்கன்றதால்
திருநாள் எமக்கு வெறுநாளாயிற்றுத் திரும்ப அவர்
வருநாளிங்குண்டோ மனமே இனியநாள் வாய்க்கரிதே.

அனமுண்டு ஆடையோ டாபரணத்தி யநேக முண்டு
இனமுண்டு ஈட்டுந் தனமுண்டு நாளுமேவற்கு பரி

ஜனமுண்டின்னூல் நற்கனமுண்டண்ணை இவைதானிருந்தும்
எனஉண் டெங்கட்கு நீமாண்டபோதே சுகமேகியதே.

விருத்தம்.

சென்ற வருஷப்பிறப்பன் றிப்பதியில் நாமெல்லாஞ் சேர்ந்தொன்றாக
நீன்றுபணிந்திட ஆசீர்தந்து அகமகிழ்ந்த நம்நேசதந்தை
இன்று மறைந்தாரென்று ஏங்கவேவேண்டாம் நமக்கு இடைவிடாமல்
நன்றுபுரிந்திட நாதன்றனை வேண்டித்தமதாசீர் நல்குவாரோ.

கட்டளையா யிந்நாளில் நாமெல்லாஞ் சேர்ந்தொன்றாக் களிக்குநாளென்
றிட்டமொடு எமக்கு விருந்தளித்து மலர்தரித்து பன்னீர் தெளித்துவாசச்
சட்டகந்தம் தாம்பூலமொடு தங்கத்தாலமைந்த சுவரன்தந்து
மட்டில் மகிழ்வடைந்த அண்ணு இனி உமைப்போல் இவையெமக்கு வழங்
[குவார் யார்.]

1908ஆ ஜனவரிமீ 1உ.

காரைக்கால் செந்தேரேஸ்மடத்து முதலாளியம்மாள்
போன்னுச்சி யம்மா னேன்றழைக்கும்
சங்கைக்குரிய

பிரகாசமரியம்மாள்பேரில்

விருத்தம்.

இந்திய ரோமாபுரியா யிலகு புதுவைப் பதியிலினிதமந்த
செந்தேரேஸ் எனுமடத்திற் கன்னிகையாகச் சேர்ந்தங்கு சிலநாள் தங்கி
அந்தமுறுங் காரைக்கால் மடத்திலுச்சபை யொழுங்கை அனுசரிக்க
வந்த பிரகாசமரியெனு முதலாளித்தாய் நீர் வாழ்க வாழ்க.

மரிய ஞானப்பிரகாசம்மாளாம்-என்னினிய வதனைக்குற்றப்
பெரியதொரு நோயினாற் படுமிடர்கள் அவள் மனதைப்பேதலிக்கா
தரிய உபசாரங்கள் செய்தல்லும் பகலுமவள் அருகிற்காத்து
பெரிய உபகாரஞ்செய் பிரகாசமரி உனக்கென் பிரதி செய்வோம்.

பிரகாசமரியம்மா நீயுரின்சோதரிகளு மெம்பிரிய ஞானப்
பிரகாசம்மாளுக்குச் செய்யுபகாரங்களெல்லாம் பின்னர் ஞானப்
பிரகாசமாய் எங்கும் நிறைபரமன் சந்நிதியிற்பேறுபெற்றுப்
பிரகாசமாய் வினங்கும் இதுரிசம் வேறுமக்கென்ன பிரதிவேண்டும்.

பிரிய ஜெகராஜம்மாளைனுமென் புத்திரிக்கினிய பெரிய தாயாய்
அரிய என்பெண்டிர் தாயம்மாளுக்கு முன்பிறந்த அக்காளான
மரிய ஞானப்பிரகாசம்மாளை உங்கள் கண்மணிபோல் மதித்துக்காக்க
உரியவராம் மடத்திலுறும் சகோதரிகளே பணிந்தோம் உமது தாளே.

1907ஆ செப்டம்பர்மீ 16உ.

புதுவையைச்சேர்ந்த நெல்லிநகர் ஜென்மமாசில்லா தேவதாயார்

திரு இருதயமடத்து முதலாளி யம்மாள்.

சங்கைக்குரிய நிக்கோலாஸ்மரி சகோதரி

அவர்கள் பேரில்கூறிய பாடல்.

விருத்தம்.

எக்கோலங் கொண்டாலும் வையத்தில் நல்லசுகமில்லை யென்று
தக்கோர் சொல்லிய உண்மை சான்றென இல்லறவாழ்வைத் தள்ளிஞான
மற்கோலந்தருதுற வின்வாழ்வதனை விரும்பியதை நன்குபெற்ற
நிக்கோலாஸ் மரிசகோதரியே நீசுகமா இந்நிலத்தில் வாழ்க.

1908ஆ மார்ச்சுமீ 19உ.

பெங்களுர் வித்வான்

ம-ா-ள-ஸ்ரீ பே. லோ. கஜராஜ முதலியார்பேரில்

விருத்தம்.

கால்வழங்கு நடைகொண்டு நடக்க முடியாதென்று கஷ்டத்தோடு,
கோல்வழங்கியாகிலு நிற்பால்வரவென்றாலும்தம் கூடாதாலே
நூல்வழங்குங் கஜராஜவேளே இங்குன் வரவை நோக்கினாரும்
மால்வழங்கும் மதன்வாளிபட்ட அணங்கென வருந்திமாற்ற முத்தேன்.

ம-ள-ா-ஸ்ரீ ஜவுளி பே. இரங்கசாமி முதலியார்பேரில்

வேண்பார்.

இருந்த விருப்பை விட்டெழும்ப வென்னுலேலாதால்
வருந்தி யழைத்துன்னை யிங்கு வாவென்றேன்-தெரிந்து நீ
யிரங்காதிருக்கும் வகை எண்ணிநின்பேர் மாற்றியுனை
இரங்காத சாமி யென்பேன் யான்.

மைசூர் சமஸ்தான மாஜி தீவான்

இராஜ தர்மப்ரவீண, தி. இரா. ஆ. தம்பு செட்டியார் C. I. E.

அவர்கள் பெளத்திரியும்

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ தி. துரைராயலு செட்டியார் புத்திரியுமாகிய

சேன. சுந்தரவதியம்மாள் புதுநன்மை வாங்கியபோது

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ தி. இரா. தனசாமி செட்டியார் கூறிய

வாழ்த்துப் பாக்கள்.

அறுசீர்க்கழி நெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

அந்தரவான் புவியனைத்தும் அமைததபரன் உன்னிதயத் தமர்ந்துனக்குச்
சொந்த நாயகனாநர் ஆதலிற்சுந்தரவதியே சுகிர்தமான
இந்தநாள் போலெந்த நாளும்நீ யிருந்துபான் இனியநேச
பந்தனமோ டிறச்செய்தாசீர்வதிக்கப் பரன்பாதம் பணிகின்றேனே.

தங்கத்திற் பொதிந்தபல ரத்தின ஆபரணங்கள் தரித்துஉன்றன்
அங்கத்தை ஜொலிப்பிக்கச் செய்வதுபோலுன்னுடைப ஆத்துமத்தைத்
துங்கஜெப தபந்தாய்மை வாய்மைகற்பெனும்புண்ய ஸ்வபர்தனங்கள்
தங்கிய ஆபரணமதால் அலங்கரித்தல் உன்பெயர்க்குத் தகுதியாமே.

நற்காசென்றெனமதித்து நன்கொடையா யின்னுனக்கு நாங்கள் தந்த
பொற்காசு மிக்கரிய தென்றமதித்திடவேண்டாம் புற்புதம்போல்
நிற்காது அழிந்துபோம் நல்ல சுந்தரவதியான் நினக்குரைக்குஞ்
சொற்கா தலாய்க்கேள் நற்சுகிர்த புண்ணியங்களென்றுத் துலங்கி நிற்கும்.

ரித்தமுநீ பத்தியொடு பூஜைகாண்பாய் நியம ஜெபங்களைச்சோம்பல் நீக்கிச்
[செய்வாய்
பத்துகற் பணையனுசரிப்பா யேழைப்பாதேசி கட்டுதவி பரிந்துசெய்வாய்
பத்தியவுன் கடமைக்குத்யங்கள் நன்றா நடக்க அடைக்கலத்தாயை நாளும்
[வேண்டு
இத்தகவாய் மகளேநீ நடந்தாயானால் இகபரசம் பத்துனக்கு எய்துங்கண்டாய்

புதுவருஷப் பிறப்பைக் கண்டிந்தநாளில் புதுநன்மை வாங்கிப் புனிதமாய்
இதுபோல் எண்ணெயுவருஷப்பிறப்பைக்காண ஈசனா ராயுநனக்கீந்து
[உன்றன்
வதுவைநான் நெருங்கிநல்ல வரனும்வாய்த்து மலர்மணம்போற் பொருந்தி
[மைந்தர்களைப்பெற்றிப்
பதியில்மிக்க செல்வசுகம் படைத்துவாழப் பரமாதிசுதன் திருக்கண் பார்ப்
[பாராக.

எனதிரு கண்மணியான இராயலுசெய் தவத்துதித்த எழிலணங்கே
கனமிகுமுன்றனக்கின்று நடந்ததெய்வ மணச்சிறப்பைக் களிக்கக்கண்டு
வனமிகும்பாக்களைப்பாடி வாழ்த்தியதுபோலஉன்றன் வதுவைக்கும் யான்
இனமாப்பாக்களைப்பாட எனக்காயுள் தரப்பரனை இறைஞ்சினேனே.

பெங்களுர் ஜனவரிமீ 1௨.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ தி. இரா. ஆ. தம்புசெட்டியார் அவர்கள் பெளத்திரியும்
ம-ந-ந-ஸ்ரீ தருமராஜசெட்டியார் இரண்டாவது குமாரத்தியுமாகிய

சேள. ஜெயவதியம்மாள் 1908(ஸ்ர) மரீச்சிம 3௨

புதுநன்மை வாங்கியபோது கூறிய

வாழ்த்துப் பாக்கள்.

விருத்தம்.

1. முப்புவன முந்தாங்கி ஒருதனிச்செங்கோலோச்சு முதல்வன்றன்னை
இப்பொழுதுன்னிதய மதிலேற்றினாய் ஜெயவதியே இதுபோல் தேவன்
எப்பொழுதும் உன்மனம் விட்டேகாமலிருக்கும் வண்ணமிருளடர்ந்து
கப்பியதீவினை யுனைச்சாராதிருக்கக் கடவுளுனைக் காப்பாராக.
2. நல்லகுணம் பொறைநிறைகற் பொழுக்கமுண்மை ஞானமுதல் நலமமைந்த
சொல்லரிய சுகிர்த புண்ணியங்கொண்டென்னிதய மகைத்துலங்கவைத்து
அல்லல் வருத்திடும் பகைகள் மூன்றினையுங் கடிந்தோட்டியகலச்செய்தால்
நல்ல ஜெயவதியென்னும் பேருனக்குத்தகுமென யாம் நவிலுவோமே.
3. தருமராஜசெட்டி தனம்மாளென்னுமுன் தந்தை தாய்களிக்க
அருமை மங்களவதி பாக்கியவதியாமுனது சகோதரிகளோடு
பெருமைமிகு ஜெயவந்தராஜெனுநின் சோதரனும் பிரியமுற்று
மருவிசுப செல்வர்களா வாழ்ந்திருக்கப்பரன்றோ வணங்குவேனே.

4. அன்னையொடுதந்தையு முன்னறிதெய்வ மென்றவ்வை அறைந்த சொல்லே உன்னியுளத்திருத்தியவ ருரைக்கடங்கியுபசரித்து உலகோர் மெச்ச பன்னலங்கள் தருங்கல்வியின்று அறிவோங்கி கற்றபடியே நின்று நன்னலஞ்செய புண்ணியரா வாழ்கபான் தமதாசி நல்குவாரோ.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ தி. இரா. ஆ. தம்புசெட்டியாரவர்கள் பேரனும்
ம-ந-ந-ஸ்ரீ சாமி செட்டியார் குமாரனுமாகிய
சீரஞ்சீவி கனகரத்தினராஜ் புதுநன்மை வாங்கியபோது கூறிய
வாழ்த்துப் பாக்கள்.

விருத்தங்கள்.

1. எங்கு மடங்காத எந்தை பரமனுன தியத்தி வினிதாயின்று
தங்கும் அருள்பெற்றாயாதலிற் கனகரத்தினமே தரணியில்
தங்குநாளளவு மிப்பாக்கிய நிலையில் தரித்துநின்று தனதனைப்போல்
பொங்குபெருஞ்சக செல்வவானாயிப்பூதலத்திற் பொருந்தி வாழ்க.
2. பாவபுண்ய மின்னதெனப்பகுத்தறியும் பான்மையின்று படித்துக்கொண்
[டாய்
தேவ சிநேகத்தை என்றும்விடாது மனதிருத்தும்வகை தெரிந்துகொண்
ஆவலோடவழி நடந்து கனகரத்தினராஜே நல்லறமியற்றிப் [டாய்
பூவுலகிற் பல்லாண்டு ஜீவிக்கப்பரமனருள் புரிவாராக.
3. அறைந்தழைத்திடும் வேதகற்பனைகள் ஐயிரண்டாயினு மிரண்டிள்
திறமுடனடங்கியிருத்தலால் எதினுந்தேவனை முன்னர் ஸ்நேகித்து
பிறர்தமதிற்பதன்ப முன்னதுபோல் பேணியே யாவரை நேசித்தால்
மறங்கடிந்தறத்தைத் தழுவியபுண்ய வாளாய் வாழ்வை என்மகனே.
4. செல்வவானாக உனைச்செய்த உன்றன் பாட்டனிந்த ஜெகத்தின்மீது
கல்விமானு யிருந்தாலுயர்ந்த பதவியுற்றுக் கண்யம்பெற்ற
கல்விவிசேஷங்க ளெடுத்துரைக்குமவர் சரிதமதை நன்கு தேர்ந்து
கல்வியால் வரும் பயனைக்கண்டவரைப் பின்பற்றக் கருதுவாயே
5. சந்ததமும் புகழோங்க மைசூரின் மந்திரியாத்தழைத்த நல்ல
அந்த மிகுந்தம்புசெட்டியார் ராஜம்மாள் பெற்ற அரியசெல்வி
எந்த மனிதரும் வியக்கும் பகவதியம்மாள் தவத்திலினியபால்
சந்திரன் போல் வருங்கனகரத்தினராஜே நீசந்ததமும் வாழ்க.

6. கனகரத்னராஜேனும் பேருனக்கீந்து அப்பெயரின் கணயந்தோன்ற
கனகரத்தினுதிகளால் அமைந்தபல பூஷணங்கள் களிக்கப் பூட்டி
தினகரன் போல் நம்குலத்திலங்கிய நின் பாட்டனின் னுன் சீரைக்கண்ணி
மனமகிழ்ந்து தருமாசிதனைப் பெற்றாயிலே யெனயாம் வருந்து இன்றோம்

7. கற்றவர்க்கினியன் ஏழிலுறுமடவார் கவினுறுஞ் சாமிசெட்டிச்செய்
நற்றவத்தினில் வந்துதித்திடு கனகரத்தின ராஜனே உன்னெப்
பற்றுத லோடுபரிந்து சீர்செய் நன்பாட்டனார் பரமனின்சமுக
முற்று னக்காகவிரந்து தமதாசி மொழிசுவ ரென உவந்துணர்வாய்.

இருதயபூஷணம் என்னும்

தனது பௌத்திரி 1889 (ஸ்ரீ ஜனவரி) 19உ

பரமபதஞ் சேர்ந்தபோது

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, தி. இரா. தன்சாய் செட்டியார் கூறிய

விருத்தங்கள்.

முப்போதுங்கன்னியாய் முதல்வனைப்பெற்றிடுந்தாயாய் முதியுஜென்ம
தப்பேதுமில்லாத வுற்பவமாய்த் தயைக்கடலாய்த் தளராக்கற்புக்
கொப்பேது மில்லாளா யுடுமுடியைத் தரித்தவளா யொளிருந்தாயே
இப்போதுமெப்போதும் நான்செய்கவிக்குத்துணையா யிருந்தாள்வாயே.

மரியனையே எழிலமர்ந்த மாசில்லா நின்னிதய மலரோடுன்றன்
திருமகனின் இதயகமலத்தையுந்தன் பெயரணியாச் சிறக்கப்பூண்ட
இருதயபூஷணமெங்கள் கண்மணியெம்மிடமிருப்ப தியல்பன்றென்று
அருகிருந்து சம்மனசாய்த் தனைத்துதிக்கப் பரன்கதிக்கு அழைத்தானன்றோ.

தங்கத்தின் பணியணிதல் தகாதெனத்தற்பரமனிரு தயமேநல்ல
பொங்குபூஷணமாமென் றதைப்பெயராப் புனைந்திட்டாய்ப் புசுழந்நாமம்
சங்கைபெறு மிடமோட்ச மன்றியிந்தத்தலத்திலுறு சமுக்கரம்மால்
பங்கமுறுமெனப்பயந்து பரனடிசேர்ந்திடக் கண்ணை பறந்திட்டாயோ.

சந்திரனாகாயமதில் மறைந்தாலுந்திரும்புவது சகஜம் எங்கள்
சந்திரனுமவ்வாறே வானிடம்போயொளித்திடினுந் தரைக்குள்பின்னும்

வந்துதிக்குமென்றே மவ் வடிவமெலாங்கொண்டு சந்த்ர வதனத்தைப்போல்
சந்தரபூஷணமே நீ யிருந்தித்து மறுபடியுஞ் சுடர்வான்சென்றாய்.

பிள்ளையிலலாப் பேணையெரங் கலிதீர்க்கப்பிறந்தஉன்றன் பிறவியாலே
உள்ளபடிபெருநிதிவந் துற்றதெனவெண்ணினே முடனச் செல்வங்
கொள்ளேபோயிற்றென்று வருந்தவிடமில்லாது குழந்தாய் நீயெம்
பிள்ளையெனப் பிறந்தாயே என்னகாரணமெமைநீ பிரிந்துமாண்டாய்.

தனைப்பெற்றதாய்நீயென் றுணையழைத்துத் தாலாட்டிச் சலிகைகாட்டி
உணையடைந்த செல்வமே போதுமென்று உளமகிழ்ந்து உனதுபாட்டி
அனைத்து நீயென்றிருந்தா ளவளைங்கித்தவிக்கவுமுன் அன்னை தந்தை
தனையுமெனையுமவிட்டு வான்வீட்டிற் சேர்ந்ததென்ன சாற்றுவாயே.

ஜானேறில்முழஞ்சறுக்குமென்னுமொழியெம்மிடத்திற்சரியாய்க்கண்டோம்
வீணையிலவுலகில்மக்கள் மீதாசைகொள்ளலென்னும் விவேகங்கொண்டோம்
சேணேறி யிலங்குமக்கள் இங்கிருப்பாரோ என்ன செருக்கிதெங்குங்
கானேனென்றெங்கனையேளிதஞ்செய்யவோ ஒளித்தாய்கண்ணேனொசால்வாய்.

மழலைச்சொல்லால் மக்கள் மாதாபிதாக்களையே மகிழ்விப்பார் நீ
அழலைக்கொண்டெங்களுள்ள மலைந்தெரிந்துநொந்துவெம்பியழுவெசுந்தாய்
நிழலைப்போல் மாறுமிந்தப் புவிவாழ்வுநில்லாது நித்யதேவன்
கழலைப்போய்ச்சேர்வதே சரியென்று கதிநாடிக் கண்ணேசென்றாய்.

எங்களுக்கிப் புவியிலுள வாழ்வெல்லாம் நீயெனவே யிறுமாப்புற்றோம்
அங்கமெலாம் பூரித்தோம் அனைத்தெடுத்து முத்தமிட்டோமனமே உன்றன்
இங்கிதமார் மயில்போன்ற சாயலெங்கே முகமெங்கே எல்லாமண்ணில்
மங்கி மறைந்திட்டதே இத்துயரை யெப்படியாம் மாற்றுவோமே.

தாய்மரியி னடிசார்தல் சந்த்ரனெனும் பெயருக்குத் தருகியென்னும்
வாய்மைதனைக் கருதியங்கு உனக்குமுன் சென்றசந்த்ர வதனமென்னுந்
தூயஉன்றன் பிறவியொடு இருதயபூஷணக்குயிலே துணையாச்சேர்ந்து
நேயமுடன் பரனிடத்தில் மன்றடி எமதுயரை நீக்குவாயே.

மரியபூஷணம் என்னும்

தனது மூன்றாவது பௌத்திரி 1891ஆம் ஆகஸ்டு 3வ

திங்கட்கிழமை பரமபதஞ் சேர்ந்தபோது

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, தி. இரா. தளசாமி சேட்டியார் கூறிய

விருத்தங்கள்.

என்றனக்கோ ஒருமகள் அம்மகளீன்ற குழவிகள்மூன் நினுக்குள் கற் குன்றெனவிவ்வையத்தில் நிலைத்திருப்பா யென்றஎண்ணங் குலைந்ததையோ இன்றுனைநான் மறக்குநா ளாயிருக்குமென் றொருக்கால் எண்ணவில்லை என்றுனைநான் மறுபடியுங் காண்பேனென்னிளங்குயிலே இனியதேனே.

திட்டமுடனுனையடைந்த செல்வமேசெல்வமென்று செருக்கிநின்றோம் நடப்பயிர்முளைக்குமுன் பலனடையும் வீணுறுதி நாடிச்சென்றோம் மட்டுமிதமில்லாத மகிழ்வடைந்தஎங்கள்மனம் வருந்தத் தெய்வக் கட்டளையீதெனுமுணர்வை எங்களுக்குக் கற்பித்துக் கதிநீசென்றாய்.

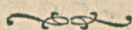
பூஷணங்கள் பூவுலகிற்பலதுண்டு அவைகளெல்லாம் பழுதியென்று தூஷணித்துத்தாய்மரியின் பெயருனக்கோ ரணியெனவே துலங்கப்பெற்று பாஷணமென் றிவ்வாழ்வைச் சீக்கிரத்தில் வெறுத்தொழித்து பாக்யம்பெற்ற பூஷணமே எம்மரிய பூஷணமே உனைப்பெற்ற புண்யமென்றோ.

எத்தனைசொல்லிப் புகழினும்நிறையா இனியவுன் வடிவலங்காரம் அத்தனையும் இம் மண்ணினுக்கிலக்கா வாக்கிடத் துணிந்தவுன்னரிய சித்தமென்னெனிலுன் பிறவிகளடைந்த சீரினைப்பெறவலால்வேறு சித்தமுமுனக்கு உளதெனநாங்கள் செப்பிடவறிகிலோங் கண்ணே.

மனந்தளர்வெய்தா துனதிடமிருந்து மகிழ்ந்துபுரித்த வெம்முடைய மனந்தளர்வுற்று வருந்திமொந்திடவே வைத்ததென்காரணம் வழுத்தாய் உனக்குமுன்சென்ற உன்பிறவிகளோ டொத்துவாழ்ந்திடவெனவெண்ணி கண்ம்பெறுவான்வீ டடையேவோசென்றாய் கண்மணி மரியபூஷணமே.

ஏகதிரித்துவமான கடவுளுக்குப்பணிபுரிய இதற்குமுன்னம் மாகமதற்கேகினென் னிருசகோதரிகளுடன் மகிழ்ந்துநீயும் பாகமதாய்மூவருக்குமுன்றென்றுசேர்ந்துகொண்டாய்பரமனத்தவ் மேகமென்றுந் திரித்துவமென்றும் எங்களுக்குவிளக்கியவுன் னெழில்கண் [டோமே.

பொங்குன துபிறவிகள்தாந் தெளிந்தவண்ணம் பூவுலகின் மாய்கைகளுக்கஞ்சி
[யிங்கு
தங்குவதுசரியல்ல மரியதாயின் தாளடியைச்சாருதலே நீதரித்த
இங்கிதமாம்பெயருக்குத் தகுதியென்று எம்மைவிட்டுவான் வீட்டுக் கெழுந்த
[கண்ணே
துங்கவுன்றன்துணைவரொடு நீயஞ்சேர்ந்தெம் துயர்தீரப்பரமனிடம் வேண்டு
[வாயே.

மங்களம்.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம். ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேவாதி தேவபரனுக்குத் திவ்யசுப மங்களம்
அநுபல்லவி.

மூவா ளொன்றாகநின்ற-முதல்வன் அனாதியாதி (தேவாதி)

சரணங்கள்.

மன்னுயிர்களை ரட்சிக்கத்-தன்னுயிர்தந்த சுதனுக்குத்
திவ்யசுப மங்களம். (தேவாதி)

என்றும் வரங்கள்பொழியும்-இஸ்பிரீத்து சார்துவுக்குத்
திவ்யசுப மங்களம். (தேவாதி)

கற்பிலுத்தமியான-கன்னிமரி யம்மாட்டுத்
திவ்யசுப மங்களம். (தேவாதி)

சதுர்வித வரங்கள்பெற்ற-சம்மனசானோருக்குத்
திவ்யசுப மங்களம். (தேவாதி)

பூங்கொடி யேந்துஞ்சுசை-புண்யமாதவனுக்குத்
திவ்யசுப மங்களம். (தேவாதி)

பரமன் தெரிந்தெடுத்தப்-பன்னிருசீஷர்கட்குத்
திவ்யசுப மங்களம். (தேவாதி)

முனிவர்தபோதனர்க்கு-மோட்சவாசிகள் தமக்குத்
திவ்யசுப மங்களம். (தேவாதி)

திவ்யபாப் பரசருக்குத் திருச்சபையோர்களுக்குத்
திவ்யசுப மங்களம். (தேவாதி)

வேறு-மங்களம்.

இராகம். இங்கிலீஷ்மெட்டு.

மங்கள் மங்கள் மங்களமே

மங்கள் மங்கள் மங்களமே.

தந்தை பிதாச்சுத னிஸ்பீத்து
சாந்தெனுமேக பராபரற்கும்
இந்துவைப்பதமணி திருமரிக்கும்
இனியசூசைமா முனிவருக்கும். (மங்கள்)

கர்த்தன்பிறந்திடுஞ் செய்திதனைக்
கருத்தொடுதிருமரிச் சூரைத்திடவே
இத்தரையில் தூதாகவந்த
எழில்காப்ரியேல் சம்மனசினுக்கும் (மங்கள்)

எந்தைபரமனிவ் வுலகில்தெரிந்
தெடுத்தயீராறு அப்போஸ்தலர்க்கும்
சுந்தைமகிழ்ந்து மெய்ம்மறைக்காகையிர்
தந்திடுநல்வேத சாட்சிகட்கும். (மங்கள்)

— தனசாமி பாமஞ்சரி முற்றிற்று. —

இக்கிரந்தாசிரியரைச் சம்பந்தித்து
பல வித்வான்கள் கூறிய
க வி க ள்.

மைசூர் சீப்கோர்ட், அசிஸ்டண்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார்,
ம-ரா-ஈ-ஸ்ரீ தி. இரா. தனசாமி செட்டியாரவர்களுக்கு
புதுவை மகா வித்துவான்
சே. சவராயலு நாயகர் இயற்றிய பாடல்.
விருத்தம்.

நீடுபெரும்புகழுடைய இரரயலு பூபதியளித்த நிபுணன் தாயன்
பாடுபெறுங் கௌரவர்தம் குலதீபன் நாமபகரும் பாக்களைக்கொண்
டாடும்உயர்கல்விமான் இசைதூலும் அறிந்தவனநல் அறிஞர்க்கன்பன்
பீடுபெறுங் தனசாமிபூபன் இந்தப்பாடல்களைப் பெட்பிற்காண்க.

ஷெ யார் பெண்டிர்
சேளபாக்கியவதி தாயம்மாளுக்கு

என்னினிய தாய்மாமன் பேத்தியாந்தாயம்மாள் இனிதாச்செய்த
பன்னரும் பற்பலகாரம்விரிஞ்சி முதல்ஓதனம்பா ளிதங்களோடு
துன்னுசுவைக்கறி இரசங்கருணை பாயசம்வத்தல் துவையல்யாபும்
உன்னியறிந்துயர்பாக சாஸ்திரஞ் செய்தார்கள் என்றே யுரைக்கின்றேனே.

சென்னை, வித்வான் ம-ள-ள-ஸ்ரீ கண்ணுசாமி முதலியார்
ம-ள-ள-ஸ்ரீ தி. இரா. தனசாமி சேட்டியார்பேரில் கூறிய
சதுரங்க பந்தம்.

சீ	ர	ந்	தி	க	ழ்	த	ன
வ	ரா	தா	வு	ன	த	சா	நி
ண்	ட	ர்	நே	ர்	மி	க்	க
து	ழ்	க	தி	சி	ச	ர்	ரா
ன்	ற	ர்	கா	ரு	ணி	யா	நீ
கி	ல்	ம	ய	நி	ம	த	ள்
ய	ணி	யே	கா	ரா	ர	ரி	தோ
யே	ணி	தி	ழ்	தா	டி	வ	சே

கட்டளைக் கவித்துறை.

சேரார்திருமரி சேவடிதாழ் தினியே யணியே
காராரரிதோள் தமரியமல்கின்றர் காருணியா
நீரார்ச்சிதிகழ்துண்டர் நேர்மிக்கநிசாதனவு
தாராவசேரந்திகழ் தனசாமி சிகாமணியே.

கீட்டுக்கவி.

மரபுதவிராதவன் மாவடைக்கலவன்னை மலர்ப்பதம் பரவுதாசன்
மகிமீதுபுலவர்மிக மகிழ்நாற்கவிசொலும் வண்மையறு கண்ணுசாமி
பரிவினெடுவிடுநிருபம் தனசாமிபூபதி பற்றியெதிர் கொண்டுகாண்க
பாடினேனின்மீது யிக்கவிகன்பார்மீது பார்த்திபர் துதிக்கமேலாம்
அருமையொடு கனமருவி யளகாபுரிக்கோனனுங்குநரி செல்வமேய்ந்து
வமார்கோனெனவிந்த வவனிமிசைவாழ்ருவா யன்புகூர்ந் தென்மீதினில்
பெருமைமிகுநின் னிடம்பரிசுயிதுவரையில்யான் பெற்றிலேனாதலாலே[னே.
பெப்புடனேபோக்குவாய் நித்யகன யோகனே பெருமைக்கிசைந்த பொரு

சென்னை 1894ஆம் மேமீ 15.

மைசூர் சீப்கோர்ட், அசிஸ்டண்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார்,
ம-ந-ந-ஸ் திரிச்சிராப்பள்ளி, இராயலு தனசாமி செட்டியாரவர்கள்
மனை வி

சௌபாக்கியவதி தாயம்மாள்,

தேகவியோகத்தைப்பற்றி, பெங்க்லூர் சென்றல் காலேஜ்
தமிழ்ப்பண்டிதரும் ஷெ செட்டியாரவர்கள் நண்பருமாகிய
ஸ்ரீமான். தி. கோ. நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய

இரங்கற் கவிகள்.

தரவு கோச்சகக்கலிப்பா.

ஆயிரத்துத் தொள்ளா யிரத்திரண்டா மாண்டுதரும்
ஏயுறுத்த ஜனமா மதியிருபத் தெட்டில் மிகத்
தியுறுத்துச் சனிமலை சனியாகச் செறிந்ததந்தோ
சேயுறுத்த தாயம்மாள் சேனூலகஞ் சென்றுறவே.

(1)

மனசாலும் வாக்காலு மெய்யாலு மரியம்மை
வனசா ரசத்தாளில் வாய்ந்தாய் வளத்தகுடித்
தனசாமி யென்றுரைக்குந் தாயம்மா ளேபிரியாத்
தனசாமி தன்பிரியை யென்றின்று தான்பிரிந்தாய்.

(2)

சீரார் சிராப்பள்ளி ராயலு செட்டிக்கினிய
பாரார் புகழ்தம்பு செட்டியெனும்பார்த்திபனுக்
கேராரு மைத்துனியு மெண்புதுவை வாழ்வுகந்த
தாரார் அனந்தைய செட்டி தனையுமாய்.

(3)

வந்துநின்ற யம்மா ளம்மாளுக்கும் வண்தமக்கை
நந்து தரமரிய ஞானப்ர காசமெனும்
முந்து சந்ரி யாசமுற்ற முதறிவி னுள்தனக்கும்
சுந்தைதனக் கினிதாய் வீற்றிருந்தாய் சென்றனையோ.

(4)

அரிய வொருபேரு யாய்ந்த பெருந்தவத்தின்
உரிய வருவா யுவந்துபெற்ற புத்திரியாம்
பிரியஜெக ராஜம்மாள் தனைப்பிரிந்து போயினையே
சரியதோ தாயம்மா ளெனும்பெயர்க்குத் தானந்தோ.

(5)

வாய்க்கு முனது மணவா ளனுக்கிங்குத்
தாய்க்குப் பின்னா மெனுமொழிக்குச் சாக்ஷியாய்த்
தாய்க்குரிய அன்பிற் றலைகிறந்து செய்தனையால்
வாய்க்குரிய வழதுட்ட வல்லவரார் சொல்வாயே. (6)

இதுவரைக்குத் தாயம்மா ளெனுமியல்பைக் காட்டிவந்தாய்
பதியுரைக்கு மாறாகும் படியுரையாய் வடிவுடையாய்
நிதியுரைக்கு நீள்செல்வ நின்கரத்தை நின்னன்பன்
விதியுரைத்த வாறுதொட்ட மேன்மையினால் விளைந்ததன்றோ (7)
சாலமநி கல்விகற்புத் தையேகை பொறைநீதி
ஏலவுடை யாபிகத்தை யிகழ்ந்து பரலோகமுற்றாய்
தாலமநி விகழ்கலங்கி நிற்பிரிவான் தழல்வருத்தக்
காலமினி யெவ்வாறு கடக்குங் கணவற்கே. (8)

விருத்தம்.

கினமேவ லென்று மறியாத சிந்தையது நீசெறிந்து தினமும்
மனமேவு பத்தியகலாது நின்னுமனைவாழ்வு செய்கைவழுவாய்
அனமே வருந்து வறியோரருந்த அனமே யனித்துவருவாய்
தனசாமி யன்புதனையே பிரிந்து செலவான திங்குதகவோ. (9)

தனசாமிசெட்டி தனியாகநின்று தனர்கால மானதலவோ
அனியாயமாக வுனையேபிரித்த அவகால மென்னவறியோம்
துனிசால வந்துதுயர் கூடநொந்து துவள்வான் சொலற்குமரிதால்
இனியேது செய்வ னவன்மாமனத்தை யெரிகொண்டி நின்ற ததுவே. (10)

சுந்த விருத்தம்.

மத்தேயு தயிரென்ன வுற்றாரு ளத்தே
மால்கொண்டு னைகின்ற வாறன்றி மேன்மேல்
பித்தேறி நின்னன்பர் மற்றோரு னைவார்
பிரிவெண்ண வெரியென்ன வெரிகின்ற தந்தோ
முத்தேயு தினாமேவி மொய்க்கின்ற புதுவை
முதார் பிறந்துற்று முகில்மலை போற்பூங்
கொத்தேயு குழல்கொண்ட குணமேரு வனையாய்
கூவென்ற குரல்வினவு வாயின்று தாயே. (11)

கட்டளைக் கலித்துறை.

எம்முத லென்று புகழப்படுகின்ற ஏகபரன்
செம்மல் நற்றூளின்னு சேர்ந்தே பரசுகந் தேங்கிநின்று
பொம்மலுற்றாயினித் தாயம்மையேநின் புருடனேநாம்
விம்முதல் கொண்ட தனசாம் யென்று விளம்புவமே. (12)

தாழ்சை.

பண்ணுலா வுறுமின் சொலாரதி பாலர்மூப் பினராதியோர்
பார்த்தலும் பரிதாபமே பரிதாபமென்று பகர்ந்துதம்
எண்ணுலா வுறுசுந்தை நொந்திட வேங்கியேங்கி நல்விதிவாய்
எங்குநின் நயர்வுண்ண விங்கணிகந்துசென்றனையென்னையோ
கண்ணுலா வுறுமணி யெனுங்கரு னாகரீ யுபகாரியே
கற்றுமேதகு விற்பனையுயர்கற்புவாய் தருசற்குணீ
தண்ணுலா வுறுமதி யெனும்முகி தர்மியே தனசாமிதன்
தாயகி சுபநாயகி பிரிவாயதே மிகுதியதே. (13)

விருத்தம்.

பாவலருக் கருநிதியம் பரிந்தியுங் குணத்தானைப் பாடல் வல்ல
நாவலனை நற்றமிழு மாங்கிலமு நன்கறிந்த நலமிக் கோனைக்
காவலருங் களிதுருட்பச் சொல்வல்ல தனசாமிக் கணயன்றனை
பூவலயந் தனில்விட்டுப்போயினதென் தாயம்மைப் புண்ய மாதே. (14)

தலம்புகழ் மைசூரரசிற்றிவானாகப் பன்முறையுஞ் சார்ந்துமேலாம்
நலம்பலவுஞ்செய்ததம்பு செட்டியெனுந் தயாகரன்பினன்குதித்த
சலம்புகுதாவுளத்தானைத்தனசாமித்தக்கோனைத்தவிக்கவைத்தே
இலம்பிரந்தாய் தாயம்மாளைன் னுமனோகரியேயீதியல்பதாமோ (15)

பெங்களூர் 1902ஆ ஜூலைமீ 17உ.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ திரிச்சிராப்பள்ளி, இராயலு தனசாமி

செட்டியாரவர்கள் மனைவி

சௌபாக்கியவதி தாயம்மாள் தேகவியோகப்

பிரலாப மாலை.

நீரார்ந்த செய்கத்து நிலையார்ந்த மனையகத்து மன்ன நீடும்
வரார்ந்த பித்திதொறு மியலார்ந்த வரங்குதொறு மதியே யேறங்
காரார்ந்த காவகத்துங் காரிகையார் காதகத்துந் தோடே காணுஞ்
சீரார்ந்த திரிச்சிராப் பளிராயல் செட்டிபுரி தவத்தால் வந்தோன். (1)

முப்பாலு மெப்பாலுந் தெளிந்தறியு மொயம்புடையான் மோக மற்றன்
தப்பாம லெங்கெங்குங் கருத்தாரக் கொண்டொக்குஞ் சாந்த வாக்கி
எப்போது முப்போது மடக்கன்னி மரியானே யேத்து மின்பன்
செப்பாலு மொப்பாலுந் தனக்குவமை யற்றதன சாமிச் செல்வன். (2)

இன்னொன்றன்னில்லிசைந்தாளினிமைசெறிதாயென்னுமியற்பேர்வாய்ந்தான்
மன்னாவிப் பூவுலகை மதித்திலளாய் மதிமிதித்து மாண்பு கொண்ட
பொன்னொரு மரியன்னை மலர்த்தானைப் புணைகொண்டு போதற் கண்டே
சொன்னொன்றன் றுயரத்தைத்தொடுத்திட்டே னிசைந்தபடி சோகமுற்றே. (3)

பதியின் பிரலாபக் கூற்று.

என்னினிய கண்ணோநா நென்செய்கே னீபிரிந்த வேக்கத் தாலே
மன்னினிய வாழ்வற்றேன் மண்ணற்றேன் மாநிலத்தின் மாழ்கி யந்தோ
உன்னினிய கஞ்சமுகத் தேன்பொழியு மின்னுரைநா னொன்ற லென்றோ
இன்னினியேயெங்குந்ருயிக்கொடுமையேற்றவகையென்னென்பேனே (4)

புவிமன்னர் பற்பலரைப் புதழ்ந்திசைக்குஞ் செம்மலெங்கள் புதுவை மேவுங்
கவிமன்னர் கண்டிபணி சுவராய லிங்குறநீ கருதிச் செய்த
அவியிகரும் பாகமதை யயின்றன்னொ னன்புறவே யறைந்த பாடல்
செவியுணவா வேற்றரி ன்போற் செப்பவரா ரெற்குணவு செல்லுற்றயே. (5)

உற்றார்க ளுளமயர ஓரார் க ளுறடைய வுன்னி யுன்னிப்
பெற்றார்ந்த நின்னருமோர் புத்ரிஜெக ராஜம்மாள் பிறழ்ந்து கூவப்
பற்றாரு முன்போல்வா ரெற்கினியா ரென்றேநான் பதைத்து நிற்கச்
சற்றேனுந் தேராது மெளனமுற்ற தன்மைதனைச் சாற்று வாயே. (6)

கொடிநீத்த கொம்பதுபோற் குருநீத்த மணியதுபோற் கொள்கை யார்ந்த
கடிநீத்த நிதியறைபோற் கதிர்நீத்த ககனம்போற் காதுலான
தொடிநீத்த கையதுபோன் மனைநீத்துப் பேர்ந்திடநீ சோகம் வந்தே
பிடிநீத்த களிநெனநான் பிறங்கலற்று நின்றேனென் பேசுவேனே. (7)

முப்பானெட் டாண்டாயென் னொடுவாழ்ந்த மொய்குழனி மொழியக் கேண்
தப்பாத சன்மார்க்க நோக்கமுற்றே சகோதரராதியராய்ச் சார்ந்தே [மோ
செப்பாமுன்னெனக்காத்த செய்கையினால்நோயொன்றுந்தொரியெனந்தோ
இப்போது நோயறிய நீசென்ற கோரத்தை யியம்பொனாதே. (8)

புத்திரப்பே றற்றார்போற் புலம்பாதென் றமையனெனப் போற்ற வந்த
மித்திரப்பே றுற்றவொரு மிளிர்ச்சீர்த்தித் தம்புசெட்டி மேன்மைநோன்பாற்
சித்திரப்பே றுற்றறிநற் செல்வனாயே தேர்ந்திடுநின் செல்வராக
எத்திறத்துங் கொண்டுவருந் நின்குறிப்பை யான்மறப்ப தெங்ஙன் மாதே. (9)

புதுவைநகர் நின்றிறைநின் றமக்கையாம் புண்யவதி புணர்ந்த மாண்பா
விதுவையொழி முகமேயென் னண்ணிரா ஜம்மானே விருப்ப மாகக்
கதுமெனநீ கண்டுபணி காட்சிநிலை மாட்சியுற்றுங் கருத்தை யுன்னி
மதுவையுனாவன்டென நான்மனமயரவெங்ககன்றும்மழைக்கண்மானே. 10
பூமணம்போற் சொற்பொருள்போற் போந்திடுநா மிருவருமே பொற்ப தாகப்
பூமணத்தை யேற்றதொரு நாண்முதலாப் பொலிவுற்றே பொய்மை தீர்ந்து
தேமணக்குந் தார்மௌலி ஜேசுபரன் நிருவடிசையத் தேர்ந்து போற்றி
நாமணக்கு மின்பமுற்ற நன்மைதனை யாருடனே நாட்டுவேனே. (11)

பாருலகு நங்குலமும் பன்னாளும் பண்ணியவோர் பரிய நோன்பே
சீருலவத் திரண்வெந்த செய்கையென வந்துதித்தோன் சிறப்பின் மிக்கோன்
பேருலவுந் தம்புசெட்டி யென்றமையன் பேறுபல பேணிப் பேசும்
நாருலவு நாப்பெற்ற நங்கைநினை நானெங்ஙன் மறப்பே னந்தோ. (12)

பொன்மணமென் னண்ணலுக்கே யாம்போது புனைந்ததொறு புட்பலுசல்
தன்னகத்தே நீதுயில யாவருமே தேடியெங்குந் தாங்காணாமல்
பின்னமின்றி யாங்குநினைப்பிற்கண்ட நற்குறிப்பாற் பேதாய் நீதான்
என்மனைவி யெனவுற்றா யெப்படிதான் பிரிந்தனையோ வியம்புவாயே (13)

மருப்பதாம் புயம்பெற்ற மரியன்னை மாணடியை மருவிப் போற்றி
விருப்பதா நீயெனக்குத் துணைவியா யிருந்ததனால் விளக்கங் கொண்டேன்
இருப்பதா விருந்தின்னை யேகிவிட்டா யென்செய்தா யினியதேனே
இருப்பதுபொய்போவதுமெய்யென்றுணர்த்தவாய்மைதனக்கிலக்கா வந்தோ.

வேறு.

சீர்மேவும் புதுவைநகர் சிறக்கவந்து சென்னைதனிற்
 சின்னாளே செறிந்து வாழ்ந்து
 பார்மேவு முத்தியோகப் பாங்குதன் னொற் பந்துவர்க்க
 மனைவரையும் பரிவாய் நீத்தே
 வர்மேவும் பெங்களு ரிரும்பதிக்கே யென்னுடனே
 வந்திட்ட வினியாள் தன்னைக்
 கார்மேவுந் தண்டிடைச்சேர் கல்லறைக்கண்
 கலக்கமுற வைத்திட்டேன் கன்னெஞ் சேனே.

(15)

தாயென்னும் பேரேற்றென் றுரமாகித் தருகல்வித்
 துறைசார்ந்து தரணி தன்னிற்
 காயென்னு மொழிநீங்கித் தமிழ்வல்லோனாக்
 கண்டேற்குங் கருத்துமிகக் காட்டி யென்றுந்
 தூயென்னும் பெண்ணீர்மை நான்குமேற்றுச்
 சுற்றத்தார் மிகத்தழுவத் தோன்றி னானே
 வேயென்னும் தோள்பெற்ற கண்ண னானே
 விண்மணியைக் காணெனென் விளம்பு வீரே.

(16)

ஏகபுத்திரியின் பிரலாபக் கூற்று.

வேறு.

குலம்பரவும் வலம்புரியின் முத்தமொத்தாள் குவலயத்திற் குறைகள் தீர்ந்த
 நலம்பலவுங் குணம்பலவு நன்கமைந்த மடமங்கை நவிலுந் தாயின்
 சலம்பரவும் பிரிவதொற் றளருமொரு ஜகராஜ தனையை யென்பாள்
 புலம்பரவு மனமிரிந்தே புலம்பலுற்ற வகைகிறிது புகலு வேனே.

(17)

காரைத்தா னோர்குழலாய் காவிக்கண் படைத்திட்ட கமலத் தாயே
 பாணைத்தா ன் பதியைத்தான்யாரைத்தான் வெறுத்துத்தான் படர்ந்திட்டாலும்
 பீரைத்தா னடைந்திடவே பெண்பிள்ளை நானொருத்தி பிதற்றிப் பித்தால்
 ஆரைத்தா னோகவெனே விட்டின்னே யகன்றாய்நீ யறைகு வாயே.

(18)

அம்மாவென் றழைக்கவெனக் கமைவாரா ரவனிதனி லந்தோ ! வந்தோ !
 அம்மாவென் னடிவயிறு கனல்பற்றி யெரிகின்றதந்தோ ! வந்தோ !
 அம்மாநா னென்செய்வேன் றுயராற்றும் வகையில்லே னந்தோ ! வந்தோ
 வெம்மாயத் தொடரென்னோ நீயகன்ற விதியென்னோ விளம்பு வாயே.

(19)

என்னையினிக் காப்பாரா ருன்போலென் ருயேயென் னினிமையான [ளே
பொன்னேயென் மின்னேயென் பொய்யில்லாப் போக்கேயென்புராயில்லா
கொன்னேநா நெப்படிதான் கூவிருந்தேயெப்படியென்குறைகள் தீர்வேன்
நின்னினிய வாய்மலர்ந்தே நல்லுரையொன்றுரையம்மா நிலையற்றேனே (20)

பெண்ணாக வேனென்னேப்பெற்றாய்நீ பேருலகிற் பெருமை யற்றுப்
புண்ணை நெஞ்சத்தா லெஞ்ஞான்றும் போராடப் பொருத்தி யந்தோ
எண்ணுது நீயென்றே யேகிவிட்டா யீற்றுரையு மிசைக்கா தம்மா
பண்ணருந் தேமொழியே யென்றுன்னேப் பார்ப்பேனான்பகருவாயே. (21)

சொபாக்கியவதி தாயம்மாளின் தமக்கையும்

காரைக்காலில் ஸ்தாபித்திருக்கும் கர்மேல்மடத்தின் கன்னிகை

யுமாகிய மரியஞானப்பிரகாசம்மாளின்

பிரலாபக்கூற்று.

தேரைக்கால் போற்செல்வந் திரிந்தகலுஞ் செயலோர்ந்து செல்வத் தங்கை
குரைக்கால் பூவகன்று தூயநிலை மருவியதோர் சூழ்ச்சி கேட்டுப்
பாரைக்கால் சோராகக் கடிஞானப் பிரகாசப் பண்பார் மூத்தான்
காரைக்கால் மடக்கன்னி நிலைத்தாடன் கவலுநிலை காட்டுவேனே. (22)

நாடருமோர் காரைக்கால் நன்மடத்தே நானிருக்கு நாட்டங் கொண்டோ
கேடருமோர் கிழமைமுதல் கேடனு மென்றேநான் கிடத்தல் கண்டோ
கூடருநின் னன்னோக்கங்குவலயத்தை வெறுத்திட்டாய் கொள்ளக்காணென்
எடறுமோர் தனிமரனா வெனைவிட்டே யெங்குற்றா யிலைய மின்னே. (23)

இல்லறத்தை நீயேற்றாய் துறவறத்தை நானேற்றே னின்னல் தீரச்
சொல்லறைய வொத்தகுடி வந்திடுநா மேற்றோமித் தொந்த மென்றே
புல்லறிவு சேருமொரு பூவுலகு பொறுக்காத போக்கு தானோ
நல்லறிவு பெற்றவளே நானவிய விட்டகன்றாய் நாட்ட நன்றே. (24)

நல்லறைகள் பற்பலநீ நாட்டகத்துக் கண்டவிழி நலிவு தீரப்
புல்லறைகளிவையென்றும்புணாசேர்ந்து பொய்க்கு மெனப்புணர்ச்சி செய்தே
சொல்லறைத் தற்றென்றுஞ் சோராத காட்டகத்தே தோற்ற மாரக்
கல்லறையைக் கண்டேதான் கடிதகன்ற கருத்தென்று காட்டி னாயே. (25)

சேசபரன் றனைப்பயந்த மாமரியின் சேவடியே செறிந்தெக் காஅம்
பேசுபுரை கெட்புகல்வோர் பேரினத்தைப் பேணினலம் பிறங்கப் பெற்று
மாசுவரை மடிக்கவந்த வென்றங்கை யென்முன்னே மடிந்தா ளத்தோ
தேசுநிரை சேர்பரனே யேற்றருள்செ யவடன்னேச் சிறக்க மாதோ. (26)

கவிக்கூற்று.

கற்பகத்துப் பொற்பாருங் காரிகையார் கண்டுவக்குங் கனமிக் காளைச்
சற்பனைக் ளற்றெவர்க்குந் தகுமொழிகள் சாற்றுமொரு தன்மை யானைப்
பற்பலரும் போற்றுமெங்கள் தனசாமி மனையானைப் பறித்த பண்பால்
அற்பசுப கிருதாண்டே ! மங்கலப்பே ரடைந்தவித மறிவித் தாயே. (27)

அன்புநெறி யாய்ந்துணர்ந்தே யனைவர்க்கு மன்னைபோ லன்பு காட்டி
இன்புபுரி தனசாமி யேற்றுவந்த வினியானை யிரிக்க வந்த
துன்மதியே ! சொல்லக்கேள் துயர்தீர்ந்த நல்லோர்முன் சூழ்ந்து தானே
பன்மதியில் நினையானி யெனப்பகர்ந்த பண்பறிந்தோம்பாரில் மன்னே. (28)

பற்றாரும் பரமனடி யெஞ்ஞான்று மறவாத பான்மை யானைக்
கற்றாரும் துறைப்படியே கணவனையே காத்திட்ட கற்பி னானை
எற்றார்ந்து தேய்த்துவிட்ட தேய்பிறைநீ ! யென்செய்தா யிசைந்த வாற்றால்
உற்றாடைத் தம்வடிவாச் செய்யுலக வகைகாட்ட வுற்ற யன்றே. (29)

தட்டாம லெவர்க்குமே தானெளிய தன்மைநேர் தனசா மித்தன்
கட்டாரு மில்லானைக் கமையாதி கவினநின்ற கருத்தி னானை
மட்டாரும் புதுவையெனும் பதியானை மடிமாசு பதியா தானை
எட்டாருந் திதியேநீ ! யறியாம லீர்த்துவந்த வியல்பென் மாதோ. (30)

பண்ணார்ந்த மென்மொழியான் பண்பாளு நெறியாளி பரிந்து வந்த
எண்ணாளர் தமைப்போற்று மெமது தன சாமிக்கண் ணினியான் தன்னைப்
புண்ணாகத் கொலைபுரிந்த சணியேநீ ! பொய்கொண்ட போக்கு தன்னால்
விண்ணாளர் தாம்வெறுத்தே கீழ்மகனும் பேர்தந்தார் விளம்பலென்னே. (31)

கலையற்ற கழகம்போற் கவினற்ற காயம்போற் காணுமென்மை
நிலையற்ற கண்ணதுபோல் தனசாமி நினைந்துருகு நேர்மை யான
மலையற்ற நன்மனையான் மரிக்கவந்த வுத்திராட் டாதி மானே !
இலையற்ற நீபமா யில்வலகி வென்று மினி யிருந்தென் னீரே. (32)

மந்திரத்தில் வல்லாளை வந்தவனா யாதரிக்கு மதியி னுளை
நந்திரத்தில் மிக்கன்பு நயந்துரைக்குந் தனசாமி நண்பி னுளை
எந்திரத்தி லிக்கதுபோ லின்னலுற விழுத்தகன்ற வியற்கை தன்னைத்
தந்திரத்தில் மிக்கவந்திப் போதேநீ! துயரகலச் சாற்று வாயே. (33)

வேறு.

ஆற்றல்சா லாங்க்லேய வாயிரத்துத் தொளாயிரத் திரண்டா மாண்டி
லரியதொரு சூன்மாத மிருபத்தெட்டாந்திகதி யார்ந்து நின்ற
போற்றல்சால் சுபகிருது தூயாண்டு புகலுமதி சேட்டம் புல்லப்
போக்கரிய முரசுமீன் சவுரிநான் புணரந்திப் போது தன்னில்
ஏற்றல்சா லெமதுதன சாமித்தன் னில்லறத்தின் கிழத்தி யென்னு
மில்வுலக மெச்சுமொரு தாயென்னும் பேபோற்ற வெழிலால் மிக்காள்
தூற்றல்சால் சுகத்தொல்லைத் தொடக்கன்று சொல்லரிய துன்பமற்ற
தூயபர மாந்தன் சுடரடியைத் தொழுதேத்தத்தொடர்ந்தான் மாதோ. (34)

தேற்றல்.

வேறு.

ஆசடையுஞ் சகவாழ்வு பற்றாத வறிஞருக் கன்பேயு மருமையேற்றே
தேசடையுந் தனசாமி சுற்றமிதரர் செறிந்துபிரி வாற்றுமை சேர்ந்த தாலே
வீசடையு மலையாருந் துயர்வீரை வீழ்த்திட்ட வீதமது விள்ளற் பாற்றோ
பாசடையு நெஞ்சினர்கள் பாராத பரமனே பரிந்தருணின்பாங்கு வாழி. (35)

இஃது ஷெ செட்டியாரவர்கள் நண்பரும் சென்றல் காலேஜ் தமிழ்ப்
பண்டிதர் ஸ்ரீமான் தி. கோ. நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்கள் மாணுக்கரும்
பெங்களுர் தண்டு ஸந்மார்க்க வித்யாபி வர்த்தநீ ஸபையின் தமிழ்ப் பண்
டிதருமாகிய ஸ்ரீமான் பெ. லோ. கஜராஜ முதலியாரவர்களால் இயற்றப்
பட்டது.

பெங்களுர் 1902ஆ டிசம்பர் 17உ.

இராஜதம்ப்ரவீண, தி. இரா. ஆ. தம்பு செட்டியார் C. I. E. அவர்கள்
இனையசகோதரர் தி. இரா. தனசாமி செட்டியாருக்கு
புதுவை மகா வித்வான் ம-ந-ந-ஸ்ரீ சே. சுவராயலு நாயகர் கூறிய
சரம கவிகள்.

நல்லதனசாமி செட்டியார் என்றே பற்பலரும் நவிலவந்த
வல்லதுவச் செல்வனே அய்யாடியாம் உனது மருகனோடே
சொல்லருஞ் சற்குண ஹேகராஜம்மானும் உறவினரும் சூழ்ந்திருக்கும்
எல்லவருந் துயரமுற இறந்தனையே ஐயோயாம் எங்கின்றோமே. (1)

மேதினி யெலாந்துதிக்கும் தம்புசெட்டியார் என்ன விளங்குகின்ற
நீதிமான் சோதரனாகிய நல்லதனசாமி நிபுணனே இப்
போதியாம் துயரமுற எமைஇங்கே விட்டுவிட்டிப் புவனம் வாழ்த்தும்
பாதிமாமதியிலுந் தாளித்தேசேசுபரன் பதஞ்சேர்ந்தாயே. (2)

தாயம்மாள் என்னும் எந்தாய்மாமன் பேத்தியும் இறக்கத் தவித்துநிற்கும்
நேயமுள்ள உனதுமகளையும் இங்கேவிட்டுவிட்டு நீங்கிவிட்டாய்
பாயவுலகந் துதிக்கும் உனதரியசோதரரும் பரன்பாற் சென்றார்
தூயதனசாமிமகிபா என்பாக்களையறிந்து துதிப்பார் யாரே. (3)

ஆர்கலிசூழ் உலகத்தில் அறிவுடையார் அரிதவரில் அரியகல்வி
ஏர்பெறக்கற்றவர் அரியர் அவரிலும் நற்பாக்கள் அமைத்தினிதாப் பாடும்
பேர்அரியர் அவரிலும் நற்குணம் அமைந்தோர் அரியர் இத்தப் பிரபஞ்சத்தில்
சீர்பெற இங்கிவையாவும் பெற்றதனசாமிஐயோ சென்றிட்டாயே. (4)

சென்றஉன்னை இனியிங்கே காணாவிட்டாலும் நீசெய்திருக்கும்
நன்றமந்த பாடல்களைக் கண்டிமகிழ்ந்துன்னை யிந்தநாடனைத்தும்
என்றுமிகத் துதிக்கும் உனதழகான பெபணாஇங்கே எவருஞ்சொல்வார்
இன்றுபாகதியில் எமக்காப்பரனை வேண்டஉன்னை இணாஞ்சினோமே. (5)

1909ஆம் ஏப்ரல்மீ 15உ.

மைசூர் சீப்தோர்ட் அசிஸ்டண்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆயிருந்த
ம-ந-ந-ஸ் தீரீச்சிராப்பள்ளி, இராயலு, நனசாமி செட்டியாரவர்கள்
தேக வியோகத்தைப்பற்றி, பெங்களுர் சென்றல் காலேஜ்
தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்தவரும் ஷெ செட்டியாரவர்கள்
நண்பருமாகிய

ஸ்ரீமான் தி. கோ. நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்கள்
இயற்றிய

இரங்கற் கவிமாலை.

வேண்பா.

சிரார் சிராப்பள்ளிச்செல்வன்றனசாமிப்
பேரார் குணவாளன்பேசரிய—பாராரும்
பற்றற்றுச் சேர்ந்தான் பரம னடிமலரில்
பற்றற்றுச் சோப் பரிந்து.

விருத்தம்—தளகம்.

அணியாருமாயிரத் தெண்ணூற்றுநாற்பத்
தைந்தாண்டுமார்ச்சு மதிபன்னிரண்டாக்
கணிதெய்தி புதவாரஞ் சிரபுரத்துக்
கண்பமுறு ராயலு செட்டியார்க்கும் கற்பு
மணியெனுங்கித் தேரியம்மாள் தனக்கும் சேயாய்
வந்துபிறந்தே க்றிஸ்டியன் காலேஜ்தன்னில்
குணிதரு மாங்கிலேயமுடன் குலவுமின்பம்
குறித்திடு செந்தமிழுமிகக்கூர்ந்து கற்று.

(1)

அமர் ஆயிரத் தெண்ணூற்றறுபத்தைந்தில்
அரிய பெப்ரவரிமாதம் தாயம்மானைக்
கமைபெறு மங்களவாத்ய முழங்கிக்காணக்
கல்யாணஞ் செய்துகளிக்கடவின்முழுகி

விமரிசையா யிருந்தண்ணனா கண்ய

வித்தகனா தம்புசெட்டி தமக்கை நால்வர்
தமர்மித்ர ரெல்லாரு மகிழ்ந்துவாழ்த்தச்

சதிருடனே வாழ்ந்துவருந்தக்கநாளில்.

(2)

ஆயிரத் தெண்ணூற் றெழுபத்தைந்தா மாண்டில்

அணி பெங்களுரில் வந்து மைசூராட்சி
ஏயும் அசிஸ்டண்டு ரிஜிஸ்ட்ரா ரென்னத்தான்

இய லுத்தியோக மதிவினிதா யார்ந்தே
ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து நாலாண்டாதி

ஆனமதி யுபகார நிவேதனம்பெற்
ரோய்வுதும் போதே நோயிலுன்றிப் பன்னாள்
உறமெலிந்து சகித்திருந்தா னோகோ அம்மா.

(3)

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத் தொன்பானா மாண்டில்

அணுகேப்ரல் மாதமீரோழாகும் தெய்தி
மேயுபுத வாரமிராப் பதினொன்றாக

விளம்புமணி தனிவிதத்தைவிட்டா னந்தோ
தூய தனசாமி நண்பன் றுணைவியோடு

சோதரனா தம்புசெட்டி தனையும்காண
நேயமுற்றுச் சேர்ந்துபர மண்டலத்தில்

நிற்கின்றா னிலைமைதனை நிகழ்த்தலாமோ.

(4)

வேறு—கவியின் பிரலாபம்.

உபகாரநிவேதனம் பெற்றிட்டபின்பு நோய்தனி லுறையும் போதும்

சுபமான தேவதுதி செய்வதுநீங்கா திருந்து சுற்றத்தார்க்கும்

அபவாத மில்லாதுமாதரிவே தனஞ்சிறிதா யாய்ந்து செய்தாய்

சபலமிலா ததுசெய்யாய் தனசாமி யெனும்பெயர்க்குத் தக்கமேலோய். (5)

என்னன்பிற் றூரியவனே யியலிசைதூல் பலகற்றே யியல்பாய் மேலோர்

சொன்னவழிநல்லொழுக்கம் தூய்மைமனச்சான் றுபத்திதுகளில்கேண்மை

நன்னயவின் சொல்லுடைமை நாவன்மை தாம்நெறி நயந்துகொண்டோய்

இன்னுமிருந் திடிந்பயனின்றெனவெண்ணி யேகிளையோ எண்ணமேதோ.

வேறு.

எகமாம் புதல்விஜேக ராஜஅம்மாள் ஏங்கிய ஏக்கமோ எம்மால்
ஊகமோடுரைக்க வொண்ணாமோமருகற் குற்றமா துயரமுமனைத்தே
ஆகுநின் றமக்கை தனதுபுத்திராயுமரு ஞானைய செட்டியைநின்
வாகியல் மருகனாக்கி நீமகிழ்ந்தமகிழ்ச்சியெங் னனமறந்தாயோ. (7)

செந்தமிழ் தனிலோ செவ்வியதாய்ப்பழகிச் செய்யுள்கள் பலபலசெய்வாய்
நந்துதலிலாத் காதலிக் மதத்துநாடிய பற்பலநூலும்
சிறந்தயிற்பதித்துத் தேவதாபத்தி சிறந்து நானாமதநூலும்
பந்தியாயாய்ந்து ஜோதிடத்தேர்ச்சி பல்கினாய் மறைந்தனையந்தோ. (8)

மருகன் ம-ா-ா-ஸ் ஞானைய செட்டியார் பிரலாபம்.

எனக்குவேண் டியஆதவி யெல்லாஞ் செய் திதுவரையி லினிமையான
மனக்குகந்த மைந்தனெனப் பாலித்து மதிக்கறி வந்தாயின்று
கனத்துயர்கூர்ந்திடத் தந்தைமகனைவிட்ட கணக் கென்னக்கரந்துசென்றாய்
இனித்தனியெயென் செய்வேன் மாமாவென்றேயழைத்திங்கினவேனந்தோ

தாயுநீ தந்தையுநீ யெனவெண்ணித் தயிரியமே தகக்கொண்டுநீறென்
மேயவென்னைத் தனியாகக் கைவிட்டு மேலுலக மேவினாயோ
ஆயினி யெனக்கறிவு தந்திவாரார் கொல்லோ அந்தோ அந்தோ
சேயெனவே யிதுவரையும் பாதுகாத்திட்ட பெருஞ்செல்வ மாமா. (10)

வேறு.

அன்புறு நல்லம் மாயியம்மா னென் றறையுமுன் றமக்கையா மென்தாய்
தன்பிரியத்தா லென்சிறு வயதிற் றனித்தழைத்துவந்து வந்தெனக்கே
இன்புறு கல்வி நய பயத்தாலே யேற்றுமாறியற்றி யுத்தோகம்
பொன்பெறச்செய்வித்திட்ட நன்றியெய்ப் போதுநான்மறந்திடேனந்தோ.

மகள், சௌ. ஜேகராஜ அம்மாள் பிரலாபம்.

அந்தோ என்னப்பாவே யாரிடத்திலுரைப்பேனில் வநியாயத்தை
வந்தாயைப் பிரிந்ததுய ரின்னமுநான் மறந்திலனே யிடிவீழ்ந்தாற்போல்
வந்ததேயுன் மாணம்வாய் விட்டிங்குரைத்திடவே வலியுயில்லென்
சுந்தாத குளத்திலுள்ள செழுமீனைக் கரையிலிட்ட திறம்போலானேன். (12)

அருமையா மொருமகளா யெனைப்பெற்றிங் காண்மகப்போ லாதரித்துப்
பெருமையாய்நினதுமருமகற்கு மணஞ்செய்து பெருமகிழ்ச்சிகொண்டே
இருமைதருஞ் செல்வமதால் வாழ்ந்துவருமென்றனைநீத் தேகினுயே
உரிமைய தாய்தந்தையிலாக் குழந்தையெனப்பிறர்சொல்லஉழல்கின்றேனே.

அப்பாவோ அப்பாவோ ஆகெடுவேனென்னிலைமை யவலமாச்சே
செப்பவோதரமில்லை என்துயரந்திரியேகன் நெறிவானன்றி
இப்பாரிலெவர் அறிவார் ஏங்கிமனமயர்ந்தினகி வாடிவாடி
உப்பாருங்கடலில்லை யுழல்வதுபோலுழல்கின்றே னுழல்கின்றேனே. (14)

வேறு—சமாதானம்.

தனசாமி தனசாமி யெனவேயுரைப்ப
தானவபிதான மிகுதான மனிதக்கோன்
மனசார மரியம்மை பாதாரவிந்தம்
வாழ்த்தியேவந்தனந்தந்திடச்சென்றான்
இனல்சார நாமிங்நனேங்கு வதுநீதி
யியலாகு மோபந்து மித்திரர்களைநீர்
முனநாளெலாம் போனவவர் மீளல்காணீர்
முதுகண்டு களிகொண்டு தினம்வாழ்கமாதோ. (15)

பெங்களுர் ஏப்ரல்மீ 22உ.

திரிகிரபுரம் ம-ந-ந-ஸ்ரீ இராயலு செட்டியாரவர்கள் குமாரர்
ம-ந-ந-ஸ்ரீ தனசாமி செட்டியாரவர்கள்மீது
இராயபுரம் வித்துவான் ம-ந-ந-ஸ்ரீ A. S. ஜெகராவு
முதலியார் கூறிய

சரமகவி மாலை.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

1. பார்படைத்த பழவினையின் பழியகலக் குருபரமன் பரிவாய் வந்த
நேர்படைத்த பத்தொன்பா னூற்றொன்பா னுண்டினிலே நிகழும் ஏப்ரல்
ஏர்படைத்த பதினான்காந் தேதிவரு புதவாரத் திராவி னுக்குள்
சேர்படைத்த மணிநேரம் பதினொன்றிற் பரமபதஞ் சேர்ந்திட்டானால்.

2. இன்னவன்யா ரெனிலறைதும் ககரம்போல் வளைமென்ன இயல்தோர்
[ஏளவை
சொன்னபடி உறவோர்க்கும் திருப்பணிக்கும் பொருள்தொகையாச் சொர்
[நீந்தமேலோன்
மன்னர்புகழ் அசிஸ்டாண்டிரெஜிஸ்டாருத்யோகநெறி மகிமைபூண்டோன்
மின்னுதமிழ் நன்காய்ந்து கவிபுனையும் விறலுடையான் விவேகமிக்கோன்.
3. ஆயிரத்தெண் ணூற்றினொடு நாற்பாணைத் துறுவருடம் அவதரித்தோன்
மேயளண்ணூற் றறுபானி னைந்தினிலே மெய்ம்மணத்தை மேவப் பெற்
[ரேன
ஆயவளம் பெறுமதிருள் கிறிஸ்டியன்கா லேஜில்கலை அமையக் கற்றோன்
நேயமுறு சேசமரி சூசைமலர்த் திருவடியே நினையு நெஞ்சான்.
4. கனசாமி மாந்துரைகள் மேற்றிராணி மாரிவர்கள் கனதை பெற்றோன்
தினசாமி யாந்தம்பு செட்டி துரை மகிழ்ந்து செய்ததம்பி
மனசாமி வாழ்கோயில் திரிராப் பள்ளிநகர் வாழ்க்கை யுற்றோன்
தனசாமி மெனுநாமர் தன்னும மெனக்கொண்டு தழைத்த ஊள்ஸ்.
5. இரவலறிக் கிருகரங்கொண் டேற்குவருக் கினிபள ஈந்தகொண்டல்
புரவலருக் கொருநண்பன் ராயலுசெட் டிப்பெருமைப் புனிதவேளும்
கரவலருந் தயைபுரியுங் கித்தேரி யம்மாளைங் கமலமாதும்
விரவலருந் தவமுஞ்நிற்ப் பெற்றவொரு மகனாக விளங்குந்நோன்.
6. தேன்பழித்த திருமொழியான் மதிபழித்த மலர்முகத்தான் திறம்பாச்செவ்வ
மீன்பயித்த கருவிழியான் பிறைபழித்த எழில்துதலான் மிகக்கறுத்த
வான்பழித்த பூங்குழலான் தாயம்மா னெனுந்தையல் வடமீன்றன்னைத்
தான்பழித்த கற்புடையான் மனைவிமென மனையறத்தின் தகைமை யோ
[நந்தான்.
7. தாய்மாம னெனநின்று தனதேக புதல்விமெனத் தழைக்குநல்ல
வேய்செய்த பெருந்தோளி றெகராஜம்மாள் பெயர்கொள் மெல்லியானை
ஆய்செய்த வறிவாளன் ஞானய்யசெட்டி மகிழ் வடையத் தந்து
தாய்செய்த தயைகாட்டி இருபத்தொன்பான் வருடந் தளக்குற்றோன்.
8. இத்தகைய மருமானும் பொற்கொடியா மொருமகளும் இரக்கங்கூர்ந்து
கத்துமொலி கடலொலிபோல் பிரலாப நிலைகாட்டக் கருத்திற்கொத்த
சுத்தமுறு முறவினரும் மனங்கலந்த நண்பர்களும் சொல்லவொண்ணுச்
சுத்தமொடு துயர்காட்டப் பரமனடி சேர்ந்திட்ட தன்மைமென்னே.

9. மறைவாழி கற்புடையோர் நிறைவாழி புகழ்வாழி மன்னர்செங்கீகால்
முறைவாழி குருமார்க ளுபதேச நெறிவாழி மொயம்பு நீங்காத்
தறைவாழி மதிதோறு மழைபெய்து உயிர்வாழி தனிமைமேய
இறைவாழி தனசாமி குருநாத னருள்பெற்று இனிதுவாழி.

பெங்களூர் 1909 ஓஸ் ஏப்பிரல் மீ 22உ.

தி. இரா. தனசாமி செட்டியாரவர்கள்
தேதவியோகமானதைப்பற்றிப் பிரிவாற்றாமையால்
பெங்களூர் சென்றல் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்த
ஸ்ரீமாள் தி. கோ. நாராயணசாமி பிள்ளை
அவர்களுடைய மாணுக்கரும் வித்யாபி வர்த்தனீ சபையின்
தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

ஸ்ரீமான் பே. லோ. கஜராஜ முதலியாரவர்கள்

சொல்லிய

நேரிசை வேண்பாக்கள்.

1. சிரப்பள்ளி ராயலு செய்ததைத்தால் வந்தோய்!
அராளினெறி காராத வன்பா—சராசரங்கள்
தந்தசாமி பூம்பதமே சாற்றுந் தனசாமி!
எந்தவாறு சென்ற யிசை.
2. என்னரிய நண்பனே! யேரார் தனசாமி!
உன்னரிய செல்விபா மொப்பரிய—மன் னுகுண
நங்கைதெக ராஜம்மாள் நானிலத்தே கைந்துருகி
மங்கலுற மாயந்தனையென் மாண்பு.

3. மாண்பு மதிநலமு மண்டுதன சாமிநீ
 வீண்காலம் போக்கியது விள்ளறியேன்—சேண்காணும்
 காட்டாருங் கல்லறையிற் புக்கேநீ கண்முடி
 மாட்டா தனசெய்தாய் மாற்றா.
4. நின்மனைவி தாயம்மாள் நின்னைவிட்டுப் போனதுபோல்
 நின்றமையன் தம்புவுமே நீத்ததனால்—பின்வினவி
 நீயு மெமையெல்லா நீத்தனையென் னீர்மையதோ?
 ஏயுந் தனசாமி யிங்கு.
5. நோயினால் நீவெந்த நோவினையி னுட்பரின்
 வாயினால் சொல்லாமல் மாழ்கியே—போயினாயென்
 செந்தமிழு மாங்கிலமுந் தேர்ந்த தனசாமி
 உந்தவந்த தேவசெய லுற்று.

பெங்களூர் 1909-ஸ்வபரம்ஸ் 22உ.

தனசாமி பாமஞ்சரியின்

பொருளட்டவணை.

அடக்கப்பொருள்கள்.

பக்கம்.

கடவுளின் திரு அவதாரக் கீர்த்தனைகள்	1—10 வரையும்
தேவதோத்திரக் கீர்த்தனைகள்	11—15 வரையும்
சுவாமி திரு இருதயத்தின்பேரில் கீர்த்தனைகள்	15—20 வரையும்
சேச என்னுந் திருப்பெயரின் மான்மியம்	20—22 வரையும்
அர்ச். தேவமாதாவின் பேரில் கீர்த்தனைகள்	23—34 வரையும்
அர்ச். குசையப்பர்பேரில் பதிகம்	35—37 வரையும்
ஹே கீர்த்தனைகள்	38—40 வரையும்
அர்ச். சுவேரியார்பேரில் கீர்த்தனம்	40
அர்ச். லாசர்பேரில் கீர்த்தனம்	41
அர்ச். ஆரோக்கியநாதரை நோக்கி கீர்த்தனம்	43
அர்ச். தெரசம்மாள் பேரில்	44
ம-நா-நா-ஸ்ரீ சத்தியராஜசெட்டியார் B. A. அவர்கள்	
விவாகத்தின்போது பாடிய நலங்கு பாடல்கள்	46—50 வரையும்
ம-நா-நா-ஸ்ரீ அமிர்தராஜ் செட்டியார் அவர்கள் வி	
வாகத்தின்போது இயற்றிய நலங்கு பாடல்கள்	51—53 வரையும்
ம-நா-நா-ஸ்ரீ சின்னதுரை தம்பு செட்டியார் B. A.	
அவர்கள் திருமணத்தின் நலங்கு பாடல்	54—61 வரையும்
ஹே திருமணப்பாக்கள்	61—64 வரையும்
ம-நா-நா-ஸ்ரீ கொண்டப்ப தர்மராஜசெட்டியார் அவர்	
கள்விவாகத்தின்போது கூறியவாழ்த்துப்பாக்கள்	64—67 வரையும்
பெங்களூர் அர்ச். குசையப்பர் கன்னிகாமடத்துச்	
சிரேஷ்டரம்மாள்பேரில் வாழ்த்துக் கீர்த்தனம்	67—68 வரையும்
ஹே கொம்மிப்பாடல்	69
ஹே கோலாட்டப்பாடல்கள்	70
மைசூர் தீவான் ஸ்ரீமான் வி. பி. மாதவராவ் அவர்	
கள்மீது கீர்த்தனங்கள்	72—75 வரையும்
சங்கை-தேசேன் சுவாமியார் அவர்கள் பொன்ம	
ணப் பிரதிஷ்டையின்போது கூறிய பாடல்	76
ம-நா-நா-ஸ்ரீ விட்டல்ராவ் அவர்கள்பேரில்	77
ம-நா-நா-ஸ்ரீ தனியேல் ஜேசுதாஸ் பிள்ளை B. A.	
அவர்கள் பேரில்	78—79 வரையும்

அடக்கப்பொருள்கள்.

பக்கம்.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ தி. இரா. ஆ. தம்பு செட்டியாரவர்கள்	
தேச வியோகத்தைப்பற்றி இயற்றிய இரங்கற்	
பாமாலை	80—85 உரையும்
ஷெபேரில் ஸூப்பிரப்பன்று கூறப்பட்ட பிரலாபம்	85
காரைக்கால் கர்மேல் மடத்து முதலாளியம்மாள்	
சங்கை பிரகாசமரியம்மாளை நோக்கி	86
நெல்லிமாநகர்திரு இருதயமடத்து முதலாளியம்மா	
ள் சங்கைநிக்கொலாஸ்மரிசகோதரி அவர்கள் பேரில்	87
வித்துவான் ம-ந-ந-ஸ்ரீ பெ. லோ. கஜராஜ முத	
லியார் அவர்கள் பேரில்	87
ம-ந-ந-ஸ்ரீ ஜவுளி. வே. இரங்கசாமி முதலியார்	
அவர்கள் பேரில்	87
ம-ந-ந-ஸ்ரீ துரைராயலு செட்டியார் குமாரத்தி	
சௌ. சுந்தரவதியம்மாள் பேரில்	88
ம-ந-ந-ஸ்ரீ தருமராஜ செட்டியார் குமாரத்தி	
சௌ. ஜெயவதியம்மாள் பேரில்	89
ம-ந-ந-ஸ்ரீ சாமி செட்டியார் குமாரன் சி. கனக	
ரத்தின ராஜமீது	90
ம-ந-ந-ஸ்ரீ ஞானய்ய செட்டியார் இரண்டாவது	
புத்திரி சௌ. இருதயபூஷணம்மாளை நோக்கி	91
ஷெ மூன்றாவது புத்திரி மரியபூஷணம்மாள்மீது	93
மங்களம்	94—95

ம-ந-ந-ஸ்ரீ தனசாமி செட்டியார்மீதும் அவர் பெண்டர்மீதும்
வித்வான்கள் கூறியப் பாடல்களின்

அட்டவணை.

அடக்கப்பொருள்கள்.	பக்கம்.
புதுவை மகா வித்வான் ம-ந-ந-ஸ்ரீ சுவராயலு நாயகர் பாடல்கள்	97
சென்னை வித்துவான் கண்ணுசாமி முதலியார் பாடிய சதுரங்க பந்தம்	98
சென. தாயம்மாள் தேக வியோகத்தைப்பற்றி ஸ்ரீமான் தி. கோ. நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய இறங்கற் கவிகள்	99—101 வரையும்
ஷெ ஸ்ரீமான் பெ. லோ. கஜராஜ முதலியாரவர்களியற்றிய பிரலாப மாலை	102—107 வரையும்
ம-ந-ந-ஸ்ரீ தனசாமி செட்டியார்மீது ம-ந-ந-ஸ்ரீ செ. சுவராயலு நாயகர் கூறிய சரமகவிகள்	108
ஷெ ம-ந-ந-ஸ்ரீ நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய இரங்கற் கவிமாலை	109—112 வரையும்
ஷெ ம-ந-ந-ஸ்ரீ A. S. ஜெகராவு முதலியாரவர்கள் கூறிய சரமகவி மாலை	112—114 வரையும்
ஷெ ஸ்ரீமான் பெ. லோ. கஜராஜ முதலியாரவர்கள் சொல்லிய வெண்பாக்கள்	114—115 வரையும்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
7	14	மரி	செய்
11	4	செய	செய்
23	16	லுற்றனி	லுற்ற
26	24	கொஞ்சந்	கெஞ்சந்
33	22	திருந்து	திரிந்து
33	27	தந்தருள்	தந்தருள்
52	9	மகளுக்கே	மகனுக்கே
62	6	மொழி	மெழி
113	2	சொரரிந்த	சொரிந்த
113	13	கொண்டேற்குக்	கொண்டேற்பவருக்
113	13	கினிபன	கினிதருள்
113	18	மீன்பமித்த	மீன்பழித்த